7

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

מזכירות הממשלה

משרד

סדרי יום של ישיבות

הממשלה

8.1974 - 9.1974

מס' תיק מקורי

מחלקה

מס' תיק

שם: סדרי יום של ישיבות הממשלה

ג - 12812/7

מזהה פיזי:

מזהה לוגי: 7 - 77.0/89

כתובת: 02-107-02-11-03

01/09/2005

מזכירות הממשלה

<u>ס ו ד י</u>

ס ד ר ה י ו ם
לישיבה קטז/של"ד של הממשלה
ל' באב תשל"ד – 18.8.74
(בשעה 09:00)

		<u>מס' הנספח</u>	<u>השר המגיש</u>
א.	ש י ח ו ת		
ב.	העברת הטיפול בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תש"ל-1970, מהמוסד לביטוח לאומי לאגף השיקום של משרד הבטחון	45	בטחון
ג.	אבטחת מוסדות חינוך ופעולות חינוך	44	חינוך ותרבות

מזכירות הממשלה

סודי ב' מאגר

ס ו ד י

ס ד ר   ה י ו ם
לישיבה קיז/של"ד של הממשלה
ד' באלול תשל"ד - 25.8.74
(בשעה 09:00)

		מס. הנספח	השר המגיש
א.	ס ק י ר ו ת		
ב.	דיווח המטה הכללי של צה"ל על לקחי צה"ל ממלחמת יום הכיפורים - סיכום הרמטכ"ל בדיון		
ג.	אבטחת מוסדות חינוך ופעולות חינוך	44 (בנוסח מתוקן)	חינוך ותרבות
ד.	קבלת ועדת מומחים של ארגון הבריאות העולמי ללימוד תנאי הבריאות של תושבי השטחים המוחזקים - המשך הדיון	47	סגן ראש הממשלה ושר החוץ , בריאות
ה.	הסכמי השכר של הסגל האקדמי במוסדות להשכלה גבוהה	54	חינוך ותרבות
ו.	תשלומים לעורכי-דין ורואי חשבון בחברות ממשלתיות	51	ועדת שרים
ז.	אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי	50	עבודה
ח.	בעיות העליה והקליטה	55	קליטת העליה
ט.	**הצעות חוק פרטיות לתיקון דיני עונשין (הפסקת הריון), תשל"ד-**1974 ולתיקון דיני עונשין (הפלות), תשל"ד-1974	52	בריאות
י.	הפעלת הוראות חוק שירות לאומי, תשי"ג-1953	53	בריאות

ה צ ע ה   ל ה ח ל ט ה

מחליטים:

1. אבטחת מוסדות חינוך

1.1 מוסד חינוך הינו: גן ילדים, בית ספר יסודי, חטיבת ביניים, בית ספר על-יסודי, מוסדות חינוך מכינים, מפעלי קיט, מרכזים קהילתיים (מתנ"סים) ופנימיות ומוסדות חינוך אחרים.

1.2 בכל רשות מקומית יתמנה קצין בטחון על מוסדות החינוך בתיאום עם משרד החינוך והתרבות. הרשות המקומית אחראית לטיפול בבטחון כל מוסדות החינוך שבתחומה (לרבות אלה שאינם בבעלותה), ותפעל בנושא זה באמצעות ועדת בטחון שהוקמה בהתאם לתקנות הג"א (משמר אזרחי) התשל"ד 1974 ובהתאם להנחיות משרד החינוך והתרבות.

1.3 בכל מוסד חינוכי ימנה המנהל אחראי לארגון סידורי הבטחון. לתפקיד זה ימונה אחד המורים, או אדם שיתמנה לכך במיוחד.

1.4 בכל מוסד חינוך יהיו מאבטחים שתפקידם יהיה: סריקה, הצפיה, הרתעה, אתרעה, קשר.

1.5 המאבטחים יבואו מתוך סגל התלמידים, העובדים במוסד, הורי התלמידים ומתוך יחידות צבא/משטרה/"משמר אזרחי" כפי שיוקצו על ידי כוחות הבטחון, בהתאם לנסיבות.
שר החינוך והתרבות, בהתייעצות עם שרי הפנים והמשטרה, יוסמך להתקין תקנות (כמפורט בנספח לתזכיר זה) שתאפשרנה לחייב מורים, הורים ועובדי מוסדות חינוך אחרים להשתתף באבטחת מוסדות החינוך. במקרים מיוחדים, כפי שיקבעו כוחות הבטחון, יוקצו גם כוחות צבא/משטרה לאבטחת מוסדות חינוך ופעולות חינוך.

1.6 המנהל והאחראי לבטחון במוסד החינוכי יקיימו קשר עם האחראי לבטחון ברשות המקומית, לקבלת הוראות והנחיות לארגון סידורי הבטחון. הפעלתם של המאבטחים תיעשה על פי הוראות קב"ט הרשות המקומית.

2/..

נספח 44
(נוסח מתוקן)

1.7 <u>משטרת ישראל</u>

- <u>תנחה</u> את מוסדות החינוך <u>בתכנון</u> האבטחה, הגידור והתאורה;
- <u>תדריך</u> את האחראים לבטחון בבתי הספר והקב"טים ברשויות המקומיות;
- <u>תבקר</u> על ביצוע הנחיותיה;
- <u>מידע</u> - תפיץ מידע בשיטה הבאה:

המידע המגיע ממקורות מודיעין ירוכז בידי המשטרה אשר תעבירו לידיעת הנהלת משרד החינוך והתרבות בתוספת המלצות אופרטיביות.

מידע ספציפי וקונקרטי יועבר על ידי המשטרה ישירות למוסדות החינוך הנוגעים בדבר וכן גם לרשות המקומית ולהנהלת משרד החינוך והתרבות. למידע זה יצורפו בד"כ גם הנחיות מבצעיות.
באיזורי האחריות של צה"ל יהיה הנוהג כנ"ל - ע"י צה"ל.

1.8 <u>צה"ל</u> יכין <u>תדריך</u> שלפיו יודרך סגל המוסד בדבר דרכי ההתנהגות במקרה של:
- התפוצצות חומרי נפץ;
- הפגזה או הפצצה;
- פעילות חבלנים -
  - התפרצות למוסד חינוך
  - היקלעות לחילופי אש
  - היקלעות לתנאים של בני ערובה.

משרד החינוך והתרבות יפיץ תדריך זה לכל מוסדות החינוך ויהיה אחראי לתרגולו.

1.9 בדרך כלל לא ימצא <u>נשק</u> בבתי"ס, פרט למקרים הבאים:
- במוסדות חינוך בישובי ספר, במוסדות חינוך פנימיתיים ובמוסדות חינוך מבודדים, לפי קביעת המשטרה וצה"ל (בהתאם לחלוקה המרחבית).
- בידי מאבטחי מוסדות חינוך שהורשו לכך על ידי המשטרה או צה"ל.

בכל מקרה בו ימצא נשק במוסד חינוך, תקבע המשטרה/צה"ל את סוג הנשק וסדרי האחסון, ההדרכה והוראות התפעול. על ביצוע ההדרכה תהיה אחראית משטרת ישראל ואילו על הפיקוח יהיה אחראי משרד החינוך והתרבות באמצעות רכזי בטחון שלו, אשר יאומנו לכך ע"י משטרת ישראל. בגזרות אחריות של צה"ל - יקויים הפיקוח ע"י המפקדות הצבאיות המקומיות.
הספקת הנשק תיעשה על-ידי משטרת ישראל, במימון משרד החינוך והתרבות, לפי תקציב מיוחד שיועמד לרשותו על ידי משרד האוצר.
עד לקבלת הנשק ממקורות האספקה כנ"ל יספקו המשטרה או צה"ל (בהתאם לחלוקה המרחבית) את הנשק הדרוש למוסדות.
אחזקת הנשק בכל מוסדות החינוך, שיאושרו לכך, תיעשה באמצעות משטרת ישראל.

6. <u>גדנ"ע</u>
- הפעלה גדנ"עים בתפקידי ביטחון מאושרת למשימות הבאות:
- לאבטחת בתי הספר בהם הם לומדים;
- לתפקידי תצפית, קשר וקישור <u>כלליים</u> גם מחוץ לבתי הספר;
- כדי לאפשר מאגר כח אדם להבטחת גני ילדים ובתי ספר מיוחדים יוטל על פיקוד הגדנ"ע, בתיאום עם הפיקוד על הגדנ"ע להפעיל תלמידי כיתות יא'-יב' לסייע בשמירה על גני-ילדים ובתי-ספר מיוחדים.
- לא יוטלו על הגדנ"עים בדרך כלל תפקידי אבטחה בנשק;
- הגדנ"עים יופעלו למשימות הנ"ל רק בתנאי שיוסדר ביטוחם והפעלתם תהיה בצורה מאורגנת, על ידי כוחות הבטחון, המשמר האזרחי, או הרשות המקומית.

גדנ"עים בגיל 17-18 (תלמידי כיתות י"א י"ב) יקבלו אימון בנשק על ידי פיקוד הגדנ"ע לפי הנחיות פיקוד הגדנ"ע ובהסכמת משרד החינוך והתרבות.

במקרים מיוחדים, <u>לפי קביעת גורם הבטחון המקומי</u>, יוטלו על הגדנ"עים תפקידי אבטחה בנשק על בית ספרם. זאת, בתנאי שקיבלו אימון מתאים והוסמכו לכך על ידי פיקוד הגדנ"ע.

7. <u>מוסדות חינוך מבודדים</u>
מוסדות חינוך מבודדים ינוהלו על ידי כוחות הבטחון בתיאום לחלוקה המרחבית כאילו הם ישוב בפני עצמו. (לגבי אותם מוסדות שבתחום אחריות צה"ל, תהיה המשמעות שהם יטופלו כיישובי הגמ"ר).

8. <u>התקציב</u>
מסמיכים את שר החינוך והתרבות לבצע הפעולות הנ"ל במסגרת תקציב מוסכם עם האוצר.

9. <u>תקנות לאבטחת מוסדות חינוך</u>
מסמיכים את שר החינוך והתרבות להתקין תקנות שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך), תשל"ד-1974 (נספח א') בנוסח המצורף בנספח ב'.

10. <u>תחולת ההחלטה</u>
החלטה זו תחול על כל מוסדות החינוך כמפורט בנספח ג' למזכיר זה.

ההצעה מוגשת על-דעת שרי הבטחון והמשטרה.

מוגש על-ידי שר החינוך והתרבות

ג' באלול תשל"ד
21 באוגוסט 1974

נספח א'

פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח - 1948

הודעה בדבר הסמכה

מודיעים בזה, כי בתוקף סמכותה לפי סעיף 1 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, החליטה הממשלה להסמיך את שר החינוך והתרבות, בהתיעצות עם שר הפנים והמשטרה, להתקין תקנות שעת חירום (אבטחת מוסדות חינוך), תשל״ד - 1974.

גרשון אבנר
מזכיר הממשלה

נספח ב'

פקודת סדרי השלטון והמשפט
תש"ח - 1948

תקנות שעת חירום לאבטחת מוסדות חינוך

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948(1), אני מתקין תקנות-שעת-חירום אלה:

הגדרות — 1. בתקנות אלה-
"הממונה" - מי ששר החינוך והתרבות מינה להיות ממונה על אבטחת מוסדות חינוך;
"אבטחה" - לרבות אימונים, סריקה, שמירה וכל פעולה אחרת הדרושה לדעת הממונה לשם אבטחת מוסדות חינוך;
"מוסד חינוך" - גן ילדים, בית ספר יסודי, חטיבת ביניים, בית ספר על יסודי, מוסד חינוך משלים, מפעל קיט לילדים, מרכז תרבות-נוער-וספורט או פנימיה וכל מוסד אחר בו ניתן חינוך (להלן-מוסד)

הטלת חובה — 2. הממונה רשאי להטיל חובת אבטחה על תלמידי מוסד שמלאו להם 16 שנה, על הורי התלמידים, על מנהל המוסד, על המורים ועל עובדים אחרים של המוסד.

הודעה על חובת אבטחה — 3. הודעה על הטלת חובת אבטחה תינתן בכתב למנהל המוסד והיא תפרט את סוגי האנשים החייבים בה ואת דרכי האבטחה; המנהל יודיע למי שחייב באבטחה על פי הודעת הממונה על חובת האבטחה שהוטלה עליו וכן המועדים לקיומה ופרטי הפעולות שעליו למלא, ומי שקיבל הודעה כאמור חייב לקיימה בהתאם להודעה.

סייגים — 4. (א) לא יידרש הורה לקיים חובת אבטחה במשך יותר מעשר שעות לחודש.
(ב) היתה האבטחה קשורה בשימוש בנשק או בפעולה בשעות הלילה, לא יהא חייב בה אלא מי שחייב בשירות בטחון לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 (נוסח משולב)[2].

1 ע"ר תש"ח, תוס' א', עמ' 1
2 ס"ח תשי"ט, עמ' 286

ועדות ערר

9. (א) הרשות המקומית תמנה ועדת ערר לענין תקנות אלה. מינויה של ועדת ערר יכול שיהיה לכל שטח השיפוט של אותה רשות מקומית או למוסד חינוך מסוים.
(ב) כל ועדת ערר תהיה של שלושה.
(ג) על ועדת ערר יחולו סעיפים 8 עד 11 לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968[6].
(ד) הועדה רשאית לאשר את ההחלטה הנדונה בשינויים או ללא שינויים או לבטלה.

תגמולים לנפגעים

10. (א) מי שקיים חובת אבטחה מכוח תקנות אלה ותוך קיומה נפגע פגיעת איבה כמשמעותה בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תש"ל-1970[7], דין הפגיעה כדין פגיעת איבה לפי החוק האמור.
(ב) מי שקיים חובת אבטחה מכוח תקנות אלה ותוך כדי קיומה נפגע שלא מפגיעת איבה, דין הפגיעה כדין פגיעה בעבודה לפי חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), תשכ"ח-1968[8].

עונשין

11. הורה, מנהל מוסד, מורה או עובד אחר של המוסד, או תלמיד שמלאו לו 16 שנה, שלא מילא חובת אבטחה שהוטלה עליו או לא קיים דרישה להתקין מיתקנים כאמור בתקנה 7 או הפריע להתקנתם, דינו - קנס אלפיים לירות.

השם

12. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (אבטחת מוסדות חינוך) תשל"ד-1974".

אהרון ידלין
שר החינוך והתרבות

6 ס"ח תשכ"ט, עמ' 28.
7 ס"ח תש"ל, עמ' 126
8 ס"ח תשכ"ח, עמ' 103

מזכירות הממשלה

ס ו ד י

ס ד ר   ה י ו ם
לישיבה קיח/של"ד של הממשלה
י"ד באלול תשל"ד-1.9.74

(בשעה 10:00)

		מס. הגספח	השר המגיש
א.	ס ק י ר ו ת		
ב.	משרד ההסברה	56	הסברה
ג.	קבלת ועדת מומחים של ארגון הבריאות העולמי ללימוד תנאי הבריאות של תושבי השטחים המוחזקים - המשך הדיון	47	סגן ראש הממשלה ושר החוץ,בריאות
ד.	הסכמי השכר של הסגל האקדמי במוסדות להשכלה גבוהה	54	חינוך ותרבות
ה.	תשלומים לעורכי-דין ורואי חשבון בחברות ממשלתיות	51	ועדת שרים
ו.	תרומות מיוחדות	57	אוצר
ז.	אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי	50	עבודה
ח.	הפעלת הוראות חוק שירות לאומי, תשי"ג-1953	53	בריאות
ט.	הצעות חוק פרטיות לתיקון דיני עונשין(הפסקת הריון), תשל"ד-1974 ולתיקון דיני עונשין(הפלות),תשל"ד-1974	52	בריאות
י.	בעיות העליה והקליטה	55	קליטת העליה

ניר בן ממצגת
ב.
1.9.74

מ ש ר ד ה ה ס ב ר ה

מוגש ע"י שר ההסברה

כללי

1. הגדרת התפקידים של משרד ההסברה , המבטאת גם את אחריותו המיניסטריאלית של שר ההסברה, נקבעה ע"י :

א. הודעת רוה"מ בכנסת ב 10 מרס 1974 כדלקמן :

"הוחלט להקים משרד הסברה אשר ירכז את פעולות ההסברה בישראל ובחו"ל. משרד ההסברה יעמוד בקשר הדוק עם משרד החוץ , בעיבוד תכניות ההסברה בחו"ל. מובן מאליו , כי עובדי הנציגויות בחו"ל בנושא ההסברה יוסיפו להיות כפופים לשר החוץ ולמשרדו".

ב. החלטת הממשלה מ 30 מרס 1974 :

(1) משרד ההסברה ירכז את כל פעולות ההסברה המבוצעות כיום ע"י זרועותיה השונות של הממשלה. המשרד יפעל בתאום מלא עם המשרדים הנוגעים בדבר.

(2) המשרד ירכז את פעולות ההסברה בישראל ובחו"ל וינתנו בידו כל הכלים הדרושים להפעלתו. (החלטת הממשלה מיינה בין שאר היחידות השונות אשר הוכפפו למשרד ההסברה יחידות ספציפיות של משרד החוץ).

2. כדי שמשרד ההסברה יוכל לעמוד בהגדרת התפקידים הנ"ל וכדי ששר ההסברה יוכל לשאת באחריות לנ"ל, יש הכרח להבהיר ולקבוע ב 3 סוגיות :

א. ענין חלקו של משרד ההסברה בהסברה בחו"ל

ב. תקציב מתאים

ג. סדרי עבודה שיודאו תאום בדרג הממשלה בכל הנוגע להסברת נושאים מרכזיים ונושאים שוטפים שהממשלה דנה בהם.

הסברה בחו"ל

3. אינני מתעלם מכך , שיש פרובלמטיקה בנושא זה , בהיות משרד החוץ האחראי הראשי לפעולותיה של הממשלה בחו"ל. אבל אין לי ספק בכך שקשי זה לא נעלם מעיני הממשלה וראש הממשלה , כשהוחלט בזמנו בכל זאת להקים את משרד ההסברה.

4. קיימת הגדרה פורמלית והודעה לכנסת, שכוללת את ענין ההסברה בחו"ל. חברי כנסת מן הקואליציה ומן האופוזיציה , שהתבטאו בזכות הקמתו של משרד ההסברה כרכו זאת במעורבותו של המשרד גם בהסברה בחו"ל. אם במפורש ואם במשתמע התנגדו למשרד שיעסוק רק בהסברת פנים, שמא יהפוך "מיניסטריון לתעמולה".

5. במציאות הדברים קשורים זה בזה וקשה להפריד בין הסברת פנים והסברת חוץ והדברים חייבים תאום הדוק.

...2

נספח 56

6. כרגע שקיים משרד הסברה ושר הסברה , הרי בתודעת הצבור יראו בהם גם את האחראים להסברה בחו"ל. הכחשות והודעות , שאין הדבר כך , תהיינה ללא הועיל וזאת הוכיח גם נסיון העבר.

7. בעולם יש מספר דוגמאות של שיתוף בהסברה בחו"ל בין משרדי חוץ לבין רשויות הסברה כגון ה U.S.I.A. וה State Dept. , כש U.S.I.A. ממונה על מה שנקרא Public Affairs (כל הקשור בהדמיתה של ארה"ב בעיני תושביה של אותה ארץ) וכשהנציגות הדיפלומטית ממונה על ההסברה המדינית ועל יחסי הצבור שלה.

8. קיים "הסכם אבן-פרס" , באשר לשיתופו של משרד ההסברה בהסברה בחו"ל. מאחר שהגדרותיו היו כלליות, נכנסנו לדיון עם משרד החוץ לצורך פרוטן. הגענו להסכמה ב 5 סעיפים אך דעותינו נשארו חלוקות ב 3 סעיפים. סעיפים אלה צריכים , לדעתנו, לבטא את השפעתו המעשית בשטח של משרד ההסברה. אי קבלתם של הסעיפים הנ"ל ירוקן את ההגדרה "ירכז פעולות הסברה בחו"ל" מכל תוכן.

9. בחוק התקציב אשר אושר בכנסת, נכלל סכום של 10.5 מליון לירות אשר הועברו מתקציב ההסברה של משרד החוץ לתקציבו של משרד ההסברה.

<u>תקציב</u>

10. התקציב <u>ההתחלתי</u> , שאושר היה בסך 24 מליון ל"י,כשהיה מובן שאפשר יהיה לקבל תוספות בהתאם לתכניות מעשיות שתוגשנה. הקיצוץ, בהתאם לתכנית הכלכלית, מוריד את התקציב לכ 21 מליון.

11. התקציב של 24 מליון היה בנוי מן המרכיבים הבאים :

"משרד" ההסברה	2.7 מליון ל"י
המרכיב של משרד החוץ שיעבור למשרד ההסברה	10.5 מליון ל"י
לשכת העתונות הממשלתית	2.7 מליון ל"י
שרותי הסברה (מרכז ההסברה ושרות הסרטים) שהעברו ממשרד החינוך	8.1 מליון ל"י
	24.0 מליון ל"י

12. הקיצוץ הנ"ל פרושו של דבר , שהיקף פעולות ההסברה לא יגדל , במונחים כספיים ביחס לשנה שעברה. אם נקח בחשבון את ההתיקרויות הרי במונחים מעשיים אף יפחת היקף הפעולה.

...3

13. לעומת זאת הרי גדלו מאוד הציפיות להרחבתן ולהגברתן של פעולות ההסברה עם הודע דבר הקמתו של המשרד. הדרישות שהופנו אלינו עד כה, שבחלקן הגדול הן מוצדקות, חורגות הרבה מעבר לסכומים הנ"ל.

14. הסכום שיעמוד לרשותו של משרד ההסברה לא יאפשר כמעט יוזמות, גם לאחר שנעשה הכל למען ייעול ומצוי יתר של הקיים.

15. המלחמה גרמה להוצאות חריגות בתקציבי ההסברה בחו"ל ובארץ בשל מאמץ ההסברה המוגבר באותה תקופה וקיים כבר כיום גרעון תקציבי בתחומים אלה אשר יש לכסותו.

16. למולנו הולכת ומתגבשת בחו"ל מתקפת הסברה כבדה של מדינות ערב אשר עלינו למגר הן בפעולות נגד והן ביזמה בנית תשתית רחבה ויציבה.

17. לאחר לימוד המצב וגיבוש ראשון של תכניות פעולה יש צורך בביטול הקיצוץ ובתוספת של 11 - 10 מליון ל"י. דהיינו תקציב של 35 מליון ל"י לפעולותיו של משרד ההסברה בארץ ובחו"ל.

<u>סדרי עבודה</u>

18. הציבור וכלי התקשורת רואים במשרד ההסברה את הכתובת

א. להסברת הנושאים, שהממשלה עוסקת בהם כממשלה

ב. לכך שחברי הממשלה יתבטאו ב"קול אחד" בנושאים מרכזיים

ג. להסברה על אירועים חשובים גם אם הממשלה לא דנה בהם כממשלה.

ד. לסייע בקבלת מידע ממשרדי הממשלה השונים בנושאים שונים.

19. כל הנ"ל דורש קביעת נוהלי עבודה שיאפשרו למשרד ההסברה לפעול כראוי.

<u>סיכום</u>

20. לדעתי <u>יש</u> מקום למשרד ההסברה. הוא יוכל למלא את שליחותו בתנאי:

א. שהגדרת התפקידים תהיה כפי, שהודיעה עליהם, בזמנה, רוה"מ בכנסת וכפי שבאה לידי בטוי בהחלטת הממשלה.

ב. שיעמוד לרשותו תקציב, שיאפשר להרחיב ולהגביר את פעולות ההסברה בארץ ובחו"ל ויענה על הציפיות.

ג. שייקבעו סדרי עבודה מתאימים.

ט' באלול תשל"ד
27 באוגוסט 1974

הסכמי השכר של הסגל האקדמי במוסדות להשכלה גבוהה

הצעה להחלטה

מחליטים:

א. הממשלה איננה מכירה בהסכמי השכר שנחתמו ע"י המוסדות להשכלה גבוהה עם ארגוני הסגל האקדמי הבכיר בניגוד להחלטות ועדת השרים לעניני שכר.

ב. הממשלה תפחית מהשתתפותה בתקציבי המוסדות ההוצאה הנוספת המתחייבת מביצוע הסעיפים בהסכמי השכר שלא אושרו כנ"ל.

ג. לתבוע מהמוסדות להשכלה גבוהה לתקן את תקנוני ההתאגדות שלהם באורח שתמנע מהם חתימה על הסכמי שכר עם עובדיהם ללא שיתופה ואישורה של הממשלה.

ד. לפנות לועדת ההקצבות לפעול להגברת הפקוח על הביצוע התקין של סעיפי התקציב המאושרים של המוסדות להשכלה גבוהה.

דברי הסבר

1. ביולי 1972 אישרה הממשלה סיכומים של שר החינוך והתרבות עם נשיאי המוסדות להשכלה גבוהה לפיהם תהיה הממשלה שותפה ל"הסכמי העבודה הארציים והאחידים שיחתמו בין כלל המוסדות להשכלה גבוהה כגוף אחד לבין נציגי הסגל האקדמי וצבור העובדים באוניברסיטאות".

2. ב-20.12.72 נחתם הסכם עבודה לשנים 1972/73 ו-1973/74 במסגרת האמורה לעיל עם המועצה המתאמת של ארגוני הסגל. ארגוני הסגל ערערו על תקפו החוקי של ההסכם ואילו המוסדות להשכלה גבוהה הפעילו תוספת שכר חריגות מעבר למתחייב ממנו. ב-17.6.73 קבע בית הדין הארצי לעבודה כי האוניברסיטה העברית פעלה בניגוד להסכם וב-19.9.73 קבע בית הדין כי המועצה המתאמת של ארגוני הסגל איננה ארגון עובדים יציג ולפיכך חסר להסכם התוקף החוקי המחייב של הסכם קבוצי.

3. ב-25.3.74 אשרה ועדת השרים לעניני שכר הצעת שר החינוך והתרבות לתיקונים ותוספות על ההסכם שנחתם ב-20.12.72 המורה ביטול חריגי השכר שהונהגו ע"י המוסדות. ב-יוני 1974 נחתם הסכם שכר בין ועד ראשי המוסדות להשכלה גבוהה והמועצה המתאמת של ארגוני הסגל הכולל חריגים מסיכומי ועדת השרים לעניני שכר.

ההסכם החריג נחתם ע"י המוסדות להשכלה גבוהה וארגוני הסגל הבכיר ובכך הוקנה לו תוקף חוקי.

4. ועדת השרים לעניני שכר בישיבתה מיום 31.7.74 החליטה לתבוע מהמוסדות לדחות בצוע ההסכם על-מנת לאפשר המשך הדברות עם ארגוני הסגל. ב-7.8.74 הודיע היו"ר התורן של המוסדות על הענות לפנית הממשלה. למרות הנ"ל התברר כי עם משכורת יולי שלמו המוסדות לעובדיהם את מלוא המתחייב מההסכם.

/הצעת.

נספח 54

5. הצעת ההחלטה בועדה למנוע מהמוסדות בעתיד התימה על הסכמי שכר ללא אישור הממשלה וכן למנוע יצירת חריגים בבצוע תשלומי השכר שאינם תואמים את ההסכמים המאושרים. כמו-כן מוצע שלא להכיר בהסכמים שנחתמו בניגוד לעמדת הממשלה תוך הפחתה של ההוצאה הנוספת המתחייבת מהשתתפות הממשלה בתקציבי המוסדות.

מוגש ע"י שרי האוצר החינוך והתרבות

ג' באלול תשל"ד
21 באוגוסט 1974

מזכירות הממשלה

סודי

סדר היום
לישיבה קכ/של"ד של הממשלה
כ"ח באלול תשל"ד - 15.9.74

		מס. הנספח	השר המגיש
א.	סקירות		
ב.	נסיעת נשיא המדינה לארה"ב	67	סגן רה"מ ושר החוץ
ג.	הקפאה וצמצום כוח-אדם בשירות המדינה	62	אוצר
ד.	הועדה העליונה למגבית החירום	58	אוצר
ה.	ועדה לתרומות מיוחדות	57	אוצר
ו.	הסכם שטרסבורג בדבר הסיווג הבינלאומי של פטנטים	66	משפטים
ז.	תשלומים לעורכי-דין ורואי-חשבון בחברות ממשלתיות	51	ועדת שרים
ח.	הצעת חוק פרטית לתיקון דיני עונשין (הפסקת הריון), תשל"ד-1974 ולתיקון דיני עונשין (הפלות), תשל"ד-1974	א+52	בריאות
ט.	חקיקה נוספת בנושא שביתות בשירותים חיוניים	59	
י.	קבלה ועדת מומחים של ארגון הבריאות העולמי ללימוד תנאי הבריאות של תושבי השטחים המוחזקים - המשך הדיון	47	סגן רה"מ ושר החוץ בריאות
יא.	אמנות והמלצות של ארגון העבודה-הבינלאומי	50	עבודה
יב.	הפעלת הוראות חוק שירות לאומי, תשי"ג-1953	53	בריאות
יג.	בעיות העליה והקליטה	55 (נוסח מתוקן)	קליטת העליה
יד.	אשרור האמנה בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה אוסטריה בדבר בטחון סוציאלי	65	עבודה
טו.	תזכיר-הצעת חוק ההצגות הציבוריות (ביקורת) (תיקון), תשל"ג-1973	64	ועדת שרים

הסכם שטרסבורג בדבר הסיווג הבינלאומי של פטנטים

הצעה להחלטה

מחליטים:

א. לאשרר את הסכם שטרסבורג בדבר הסיווג הבין-לאומי של פטנטים מיום 24.3.71, המצורף בזה.

ב. ליפות את כוחו של שר החוץ לבצע החלטה זו.

דברי הסבר

1. ישראל חברה באמנה הארופאית לסיווג בינלאומי של פטנטים ומפעילה סיווג זה למעשה.

2. האמנה שאת אישרורה מבקשים בזה החליפה את האמנה האירופאית, ואישרור שני שלישים מהארצות שהן צדדים לאמנה הארופאית מהווה תנאי לכניסתה לתוקף של האמנה הנוכחית.

3. מבחינתה של ישראל רצוי להרחיב את תחום המדינות המאמצות את שיטת הסיווג הבינלאומי לפטנטים, ולפיכך קיים ענין בכניסתה לתוקף של האמנה.

4. משרד החוץ מסכים לאישרור האמנה.

מוגש על-ידי שר המשפטים

בספח 66

כ"ד באלול תשל"ד
11.9.74

הסכם שטרסבורג בדבר הסיווג
הבין-לאומי של פטנטים מיום
24 במארס, 1971

__הצדדים המתקשרים__

בהיותם את הדעת, כי מעניננו של הכלל הוא לאמץ באורח כל-עולמי שיטת סיווג אחידה לגבי פטנטים, תעודות ממציאים, דגמי תועלת ותעודות תועלת, וכי שיטה זו עשויה לכונן שיתוף פעולה בין-לאומי הדוק יותר בתחום הקנין התעשייתי ולתרום ליצירת התאמה בין שיטות המשפט הארציות בתחום האמור,

בהכירם בחשיבותה של האמנה האירופאית בדבר הסיווג הבין-לאומי של פטנטים לאמצאות, מיום 19 בדצמבר, 1954, שלפיה התקינה מועצת אירופה את הסיווג הבין-לאומי של פטנטים לאמצאות,

בשומם את ליבם לערכו הכללי של סיווג זה ולחשיבותו לגבי כל הארצות שהן צדדים לאמנת פאריס בדבר הגנת הקנין התעשייתי,

בשומם את ליבם לחשיבותו של סיווג זה לגבי הארצות המתפתחות, בהיותו להן גישה נוחה יותר להיקפה המתפשט בהתמדה של הטכנולוגיה המודרנית,

בשומם את ליבם לסעיף 19 של אמנת פאריס בדבר הגנת הקנין התעשייתי מיום 20 במארס, 1883, כפי שתוקנה בבריסל ביום 14 בדצמבר, 1900, בוושינגטון ביום 2 ביוני, 1911, בהאג ביום 6 בנובמבר, 1925, בלונדון ביום 2 ביוני, 1934, בליסבון ביום 31 באוקטובר, 1958, ובשטוקהולם ביום 14 ביולי, 1967,

מסכימים לאמור:

סעיף 1

כינונו של איגוד מיוחד;
אימוצו של סיווג בין-לאומי

הארצות שעליהן חל הסכם זה מהוות איגוד מיוחד ומאמצות סיווג משותף לגבי פטנטים לאמצאות, תעודות ממציאים, דגמי תועלת ותעודות תועלת, שייקרא "הסיווג הבין-לאומי לפטנטים" (להלן יצויין כ-"סיווג").

סעיף 2

הגדרת הסיווג

1. א. הסיווג יכלול -

(1) את הנוסח שנקבע בהתאם להוראות האמנה האירופאית בדבר הסיווג הבין-לאומי של פטנטים לאמצאות מיום 19 בדצמבר, 1954 (להלן - תצויין כ"אמנה האירופאית"), ואשר נכנס לתוקף ופורסם על-ידי המזכיר הכללי של מועצת אירופה ביום 1 בספטמבר, 1968;

(2) את התיקונים שנכנסו לתוקפם בהתאם לסעיף 2(2) לאמנה האירופאית לפני כניסתו לתוקף של הסכם זה;

(3) את התיקונים שנעשו לאחר מכן בהתאם לסעיף 5, שנכנסו לתוקפם בהתאם להוראות סעיף 6.

ב. המדריך וההערות הכלולים בנוסח הסיווג הם חלק בלתי נפרד הימנו.

2. א. הנוסח האמור בס"ק א(1) נכלל בשני עותקי מקור, כל אחד בשפות האנגלית והצרפתית, שיופקדו בעת שהסכם זה ייפתח לחתימה, האחד אצל המזכיר הכללי של מועצת אירופה והאחר אצל המנהל הכללי של הארגון העולמי לקניני רוח (להלן יצויינו, לפי המתאים, "המנהל הכללי" ו-"הארגון"), שהוקם באמנה מיום 14 ביולי, 1967.

ב. התיקונים האמורים בס"ק (1)(א)(2) יופקדו בשני עותקי מקור, כל אחד בשפות האנגלית והצרפתית, האחד אצל המזכיר הכללי של מועצת אירופה והאחר אצל המנהל הכללי.

ג. התיקונים האמורים בס"ק (1)(א)(3) יופקדו בעותק מקורי אחד בלבד, בשפות האנגלית והצרפתית, אצל המנהל הכללי.

סעיף 3

שפות הסיווג

1. הסיווג יקבע בשפות האנגלית והצרפתית, ולשני הנוסחים דין מקור במידה שווה.

2. הלשכה הבין-לאומית של הארגון (תכונה להלן "הלשכה הבין-לאומית") תערוך, בהתייעצות עם הממשלות המעוניינות, אם על יסוד תרגום שיוצע על-ידי ממשלות

אלו ואם מתוך הזדקקות לכל אמצעי אחר שלא תהא לו שום תוצאות כספיות על תקציבו של האיגוד המיוחד, או לגבי הארגון, נוסחים רשמיים של הסירוג בשפות הגרמנית, הספרדית, היפנית, הפורטוגיזית, הרוסית, ובשפות האחרות שהעצרת האמורה בסעיף 7 עשויה לציין.

סעיף 4

שימוש של הסירוג

1. לסירוג יהא אך ורק אופי מינהלי.

2. לכל ארץ של האיגוד המיוחד תהא הזכות להשתמש בסירוג אם כשיטה עיקרית ואם כשיטה משנית.

3. הרשויות המוסמכות של ארצות האיגוד המיוחד יכללו:

(1) בפטנטים, תעודות ממציאים, דגמי תועלת ותעודות תועלת, שהוציאו, וכן בבקשות למסמכים אלה שפורסמו או שהעמידון בלבד לרשות הציבור, לשם בדיקה,

(2) בהודעות שבהן מודיעים כתבי העת הרשמיים על פרסומם או העמדתם לרשות הציבור של המסמכים שצוינו בפסקה (1),

את הסימנים המלאים של הסירוג המשמשים לגבי האמצאה שאליה נזקק המסמך האמור בפסקה (1).

4. בעת חותמן על אמנה זאת, או בעת הפקידן את מסמך האישרור או ההצטרפות:

(1) כל ארץ רשאית להצהיר, כי אין היא מקבלת עליה לכלול את הסימנים השייכים לקבוצות או לתת קבוצות של הסירוג בבקשות כאמור בס"ק (3), שהעמידון לרשות הציבור לשם בדיקה בלבד, ובהודעות השייכות לכך; וכן

(2) כל ארץ שאינה בוחנת את החידוש שבאמצאה, בין מיד ובין לאחר זמן, ואשר נוהלה בהוצאתם של פטנטים או תעודות הגנה אחרות אינבו קובע חקירה ברמתו הטכנית של המקצוע, רשאית להצהיר, כי אין היא מקבלת עליה לכלול את הסימנים השייכים לקבוצות או לתת קבוצות של סירוג במסמכים ובהודעות האמורים בס"ק (3). לא התקיימו תנאים אלה אלא

4/..

לגבי סוגים מסוימים של תעודות הגנה או
תחומים מסויימים של הטכנולוגיה, לא תוכל הארץ הנדונה
להשתמש בהסתייגות אלא באותו שיעור.

5. סימני הסיווג, כשקודמים להם הציון "סיווג בין-לאומי של פטנטים", או ראשי חיבותיו שייקבעו על ידי ועדת המומחים האמורה בסעיף 5, יודפסו באותיות גסות, או באותו אופן שבו ייראו בבהירות, בראש כל מסמך האמור בס"ק (3)(1), שבו יש לכוללם.

6. הפקידה מדינה של האיגוד המיוחד את הוצאתם של פטנטים בידי מינהל בין ממשלתי, היא תנקוט בכל האמצעים שבסמכותה כדי שמינהל זה יחיל את הסיווג בהתאם לסעיף זה.

סעיף 5

ועדת המומחים

1. תוקם ועדת מומחים בה תיוצג כל ארץ של האיגוד המיוחד.

2. (א) המנהל הכללי יזמין ארגונים בין-ממשלתיים המומחים בתחום הפטנטים ואשר לפחות אחת מן הארצות החברות היא צד להסכם זה, להיות מיוצגים על-ידי משקיפים בפגישותיה של ועדת המומחים.

(ב) המנהל הכללי רשאי, ואם נתבקש על-ידי ועדת המומחים חייב, להזמין נציגים של ארגונים בין-ממשלתיים ובין-לאומיים לא ממשלתיים אחרים להשתתף בדיונים בני ענין להם.

3. ועדת המומחים:

(1) תתקן את הסיווג;

(2) תשלח המלצות לארצות האיגוד המיוחד במטרה להקל על שימוש של הסיווג ולקדם את החלתו האחידה;

5/..

(3) תסייע בקידומו של שיתוף פעולה בין-לאומי בסירוג מחדש של התיעוד המשמש לבחינתן של אמצאות, בהביאה במיוחד בחשבון את צרכיהן של הארצות המתפתחות;

(4) תבקש בכל האמצעים האחרים אשר, מבלי שתהא לכך תוצאות כספיות לגבי תקציבו של האיגוד המיוחד או לגבי הארגון, עלולים להקל על השימוש בסירוג על-ידי ארצות מתפתחות;

(5) תהא מוסמכת לכונן ועדות משנה וקבוצות עבודה.

4. ועדת המומחים תאמץ את כללי נוהלה היא. הללו יניחו מקום לאפשרות השתתפותם של גופים בין-ממשלתיים האמורים בס"ק (2)(א), העשויים לבצע עבודה ממשית בפיתוחו של הסירוג, בפגישותיהן של ועדות המשנה וקבוצות העבודה אשר לה.

5. הצעות לתיקונים בסירוג יכול שייעשו בידי הרשות המוסמכת של ארץ כלשהי מארצות האיגוד המיוחד, הלשכה הבין-לאומית, כל ארגון בין-ממשלתי המיוצג בוועדת המומחים בהתאם לס"ק (2)(א), וכל ארגון אחר שהוזמן במיוחד על-ידי ועדת המומחים להגיש הצעות כאמור. ההצעות יועברו אל הלשכה הבין-לאומית, אשר תגישן לחברי ועדת המומחים ולמשקיפים, לא יאוחר מאשר חודשיים ימים לפני מושבה של ועדת המומחים שבו יש לדון בהצעות האמורות.

6. (א) לכל מדינה החברה בועדת המומחים יהא קול אחד.

(ב) החלטות ועדת המומחים יתבעו רוב פשוט של הארצות המיוצגות והמצביעות.

(ג) כל החלטה שחמישית מן הארצות המיוצגות והמצביעות רואות אותה כמביאה לכלל שינוי במבנהו הבסיסי של הסירוג, או כגוררת עבודה ממשית של סירוג מחדש, תתבע רוב של שלשה רבעים של הארצות המיוצגות והמצביעות.

(ד) הימנעויות לא יבואו במנין הקולות.

סעיף 6

הודעה, כניסה לתוקף ופרסומם של תיקונים והחלטות אחרות

1. הלשכה הבין-לאומית תודיע לרשויות המוסמכות של ארצות האיגוד המיוחד על כל החלטה של ועדת המומחים לענין אימוצם של תיקונים בסירוג, ועל המלצות ועדת

המומחים. התיקונים ייכנסו לתוקפם ששה חודשים מן התאריך של משלוח ההודעה.

2. הלשכה הבין-לאומית תכלול בתוך הסירוג את התיקונים שנכנסו לתוקפם. הודעות בדבר התיקונים יתפרסמו באותם כתבי-עת כפי שתציין העצרת האמורה בסעיף 7.

סעיף 7

עצרת האיגוד המיוחד

1. (א) לאיגוד המיוחד תהא עצרת המורכבת מארצות האיגוד המיוחד.

(ב) ממשלתה של כל ארץ של האיגוד המיוחד תהא מיוצגת על-ידי ציר אחד, שיוכל להסתייע בחליפים, ביועצים ובמומחים.

(ג) כל ארגון בין-ממשלתי האמור בסעיף 5(2)(א) יוכל להיות מיוצג על-ידי משקיף בפגישותיה של העצרת, ואם החליטה העצרת כך, בפגישותיהן של אותן ועדות או קבוצות עבודה כפי שהעצרת היתה עשויה להקים.

(ד) הוצאותיה של כל משלחת תישא בהן הממשלה אשר מינתה אותה.

2. (א) בכפוף להוראות סעיף 5, העצרת:

(1) תעסוק בכל הענינים הקשורים בקיומו ובפיתוחו של האיגוד המיוחד ובביצועו של הסכם זה;

(2) תתן הוראות ללשכה הבין-לאומית בדבר הכנתן של ועידות תיקון;

(3) תבחון ותאשר את הדינים וחשבונות ואת פעולותיו של המנהל הכללי הנוגעות לאיגוד המיוחד, ותתן לו את כל ההוראות הנחוצות הנוגעות לענינים שהם בסמכותו של האיגוד המיוחד;

(4) תקבע את התכנית, תאמץ את התקציב התלת-שנתי של האיגוד המיוחד ותאשר את חשבונותיו הסופיים;

(5) תאמץ את תקנות הכספים של האיגוד המיוחד;

(6) תחליט בדבר עריכתם של נוסחים רשמיים לסירוג בשפות שאינן אנגליה, צרפתית ושפות המנוירות בסעיף 3(2).

7/..

(7) תקים אותן ועדות וקבוצות עבודה, כפי שתראה לנאות כדי להשיג את מטרותיו של האיגוד המיוחד;

(8) תקבע, בכפוף לס"ק (1)(ג), אילו ארצות שאינן חברות האיגוד המיוחד, ואילו ארגונים בין-ממשלתיים ובין-לאומיים לא ממשלתיים יתקבלו כמשקיפים לכינוסיה ולכינוסיהן על כל ועדה או קבוצת עבודה שהקימה;

(9) תנקוט בכל פעולה נאותה אחרת המכוונת לקדם את מטרותיו של האיגוד המיוחד;

(10) תבצע כל אותם תפקידים כפי שבאות לפי הסכם זה.

(ב) לגבי נושאים שהם גם מעניינם של איגודים אחרים המנוהלים על-ידי הארגון, תקבל העצרת את החלטותיה לאחר שמיעת חוות דעתו של הוועד המתאם של הארגון.

3. (א) לכל ארץ החברה בעצרת יהא קול אחד.

(ב) מחציתן של הארצות חברות העצרת יהוו מנין חוקי.

(ג) בהעדרו של המנין החוקי, תהא העצרת רשאית לקבל החלטות, אלא שכל אותן החלטות, למעט החלטות הנוגעות לכללי הנוהל אשר לה, יהיו לנות פועל רק אם יתמלאו התנאים המפורטים להלן. הלשכה הבין-לאומית תעביר את ההחלטות האמורות לארצות חברות העצרת שלא היו מיוצגות, ותזמינן להביע בכתב את קולן, או את הימנעותן, תוך תקופת שלשה חודשים מתאריך ההעברה. הגיע מספר הארצות שהביעו כך, בתום תקופה זו, את קולן או את הימנעותן, למספר הארצות שחסר לשם השגת המנין החוקי במושב עצמו, ייעשו החלטות אלה בנות פועל, ובלבד שבאותו זמן הרוב הדרוש עדיין קיים.

(ד) בכפוף להוראות סעיף 11(2), יתקבלו החלטות העצרת שני שלישים מן הקולות שניתנו.

(ה) הימנעויות לא יבואו במנין הקולות.

(ו) ציר רשאי ליצג ארץ אחת בלבד ולהצביע בשמה של ארץ אחת בלבד.

8/..

4. (א) העצרת תתכנס פעם אחת לכל שבת לוח שלישית במושב מן המנין, לפי הזמנת המנהל הכללי, ובהעדר נסיבות יוצאות מן הכלל, במשך אותה תקופה ובאותו מקום כשל האסיפה הכללית של הארגון.

(ב) העצרת תתכנס במושב שלא מן המנין לפי הזמנת המנהל הכללי ולבקשת רבע מן הארצות חברות העצרת.

(ג) סדר יומו של כל מושב יוכן בידי המנהל הכללי.

5. העצרת תאמץ את כללי נוהלה שלה.

סעיף 8

לשכה בין-לאומית

1. (א) התפקידים המינהליים הנוגעים לאיגוד המיוחד יבוצעו על-ידי הלשכה הבין-לאומית.

(ב) במיוחד תכין הלשכה הבין-לאומית את כינוסיהן, ותבטיח את מזכירותן, של העצרת, ועדת המומחים ואותן ועדות או קבוצות עבודה אחרות שהעצרת או ועדת המומחים עשויות היו להקימן.

(ג) המנהל הכללי יהיה נושא התפקיד הרם ביותר של האיגוד המיוחד וייצג את האיגוד המיוחד.

2. המנהל הכללי, וכל חבר בחבר העובדים שמונה על ידו, ישתתפו, בלא זכות הצבעה, בכל כינוסיהן של העצרת, ועדת המומחים, ואותן ועדות או קבוצות עבודה אחרות שהעצרת או ועדת המומחים עשויות היו להקימן. המנהל הכללי, או חבר בחבר העובדים שמונה על-ידו, יהיה, מכוח תפקידו, מזכירם של גופים אלה.

3. (א) הלשכה הבין-לאומית, בהתאם להוראות העצרת, תעשה את ההכנות לוועידות תיקון.

(ב) המנהל הכללי ובני אדם שנתמנו על-ידו, יטלו חבל, בלא זכות הצבעה, בדיונים בוועידות התיקון.

9/..

4. הלשכה הבין-לאומית תבצע כל תפקידים אחרים שיועדו לה.

סעיף 9

כספים

1. (א) לאיגוד המיוחד יהא תקציב.

(ב) תקציב האיגוד המיוחד יכלול את ההכנסה וההוצאות של האיגוד המיוחד עצמו, את תרומתו לתקציב הוצאותיהם המשותפות של האיגודים, ומקום שמתאים, את הסכום שהועמד לרשותו של תקציב הוועידה של הארגון.

(ג) הוצאות שאין ליחסן בדרך ייחודי לאיגוד המיוחד, אלא גם לאחד, או ליותר מכך, מן האיגודים האחרים המנוהלים על-ידי הארגון, יראו אותן כהוצאות משותפות לאיגודים. הלקו של האיגוד המיוחד בהוצאות משותפות כאמור יהיה באופן יחסי לענין שיש לאיגוד המיוחד בהן.

2. תקציב האיגוד המיוחד ייקבע תוך בתיבת דעת באותה לדרישות התיאום עם תקציביהם של האיגודים האחרים המנוהלים על-ידי הארגון.

3. תקציבו של האיגוד המיוחד ימומן מן המקורות דלקמן:

(1) תרומותיהן של ארצות האיגוד המיוחד;

(2) אגרות והיטלים המגיעים בעד שירותים שניתנו על-ידי הלשכה הבין-לאומית בקשר עם האיגוד המיוחד;

(3) מכירתם של פרסומי הלשכה הבין-לאומית בקשר לאיגוד המיוחד או תמלוגים בעדם;

(4) מתנות, עזבונות ותמיכות;

(5) דמי שכירות, ריבית והכנסות שונות אחרות.

4. (א) לשם קביעת תרומתה האמורה בס"ק (3)(1), תשתייך כל ארץ מארצות האיגוד המיוחד לאותו סוג שהיא משתייכת אליו באיגוד פאריס בדבר הגנת הקנין התעשייתי, ותשלם את תרומתה השנתית על בסיס אותו מספר יחידות כנקבע לאותו סוג באותו איגוד.

10/..

(ב) תרומתה השנתית של כל ארץ מארצות האיגוד המיוחד תהא סכום שיחסו לסכום הכולל של התרומות השנתיות לתקציב האיגוד המיוחד מאת כל הארצות הוא כיחס שבין מספר יחידות הסוג שבו היא מסווגת ובין המספר הכולל של יחידותיהן של כלל הארצות.

(ג) מועד פרעון התרומות הוא ראשון לינואר של כל שנה.

(ד) ארץ המפגרת בתשלום תרומותיה לא תוכל להשתמש בזכות הצבעתה בכל גוף של האיגוד המיוחד, אם סכום פיגורה שווה לסכום התרומות המגיע ממנה בעד שתי השנים השלמות שקדמו, או ליותר מכך. אף על פי כן, כל גוף של האיגוד המיוחד יכול להרשות לארץ כאמור להמשיך ולהשתמש בזכות הצבעתה באותו גוף, אם וכל עוד, הוכחה דעתו, כי הפיגור בתשלום נגרם מחמת נסיבות יוצאות מן הרגיל ובלתי נמנעות.

(ה) לא אומץ התקציב לפני תחילתה של תקופת כספים חדשה, הוא יהיה באותה רמה כתקציב השנה הקודמת, כנקבע בתקנות הכספים.

5. סכום האגרות וההיטלים המגיעים בעד שירותים שניתנו על-ידי הלשכה הבין-לאומית בקשר לאיגוד המיוחד ייקבע על-ידי המנהל הכללי, אשר ימסור על כך דין וחשבון לעצרת.

6. (א) בידי האיגוד המיוחד תהיה קרן הון חוזר, אשר תוקם מתשלום יחיד שייעשה על-ידי כל ארץ מארצות האיגוד המיוחד. היתה הקרן בלתי מספקת, תחליט העצרת להגדילה.

(ב) סכום התשלום ההתחלתי של כל ארץ לקרן האמורה, או סכום השתתפותה בהגדלתה, יהיו יחסיים לתרומתה של הארץ לגבי השנה שבה הוקמה הקרן או שבה נקבעה ההחלטה להגדילה.

השיעור-
(ג) היחסים והתנאים לתשלום ייקבעו על-ידי העצרת, לפי הצעת המנהל הכללי ולאחר שתשמע את חוות דעתו של הוועד המתאם של הארגון.

7. (א) בהסכם בדבר המשרד הראשי שייעשה עם הארץ שבשטחה נמצא משרדו הראשי של הארגון ייקבע, כי כל אימת שקרן ההון החוזר תהא בלתי מספקת, תעניק אותה ארץ מקדמות. סכומן של המקדמות הללו, והתנאים לפיהם יוענקו, יהיו נושא להסכמים נפרדים, בכל מקרה, בין אותה ארץ ובין הארגון.

(ב) לארץ הנזכרת בפסקה (א) ולארגון יהיו, לכל אחד, הזכות לבטל את ההתחייבות להעבקת מקדמות, באמצעות הודעה בכתב. הבימול יהא בן תוקף שלש שנים לאחר תום השנה שבה הודיעו עליו.

8. ביקורת החשבונות תבוצע על-ידי אחת, או יותר מאחת, מארצות האיגוד המיוחד, או על-ידי רואי חשבונות מבחוץ, כנקבע בתקנות הכספים. הם ימונו, בהסכמתם, על-ידי העצרת.

סעיף 10

בדיקת ההסכם

1. אפשר יהיה לבדוק הסכם זה מזמן לזמן, בוועידה מיוחדת של ארצות האיגוד המיוחד.

2. העצרת תחליט על זימונה של ועידת בדיקה.

3. סעיפים 7, 8, 9, ו- 11, אפשר לתקנם אם בוועידת הבדיקה או בהתאם להוראות סעיף 11.

סעיף 11

תיקונן של הוראות מסוימות בהסכם

1. כל ארץ חברת האיגוד המיוחד, או המנהל הכללי, רשאים ליזום את תיקונם של סעיפים 7, 8, 9, וסעיף זה. הצעות כאמור יועברו על-ידי המנהל הכללי אל ארצות האיגוד המיוחד, לפחות ששה חודשים קודם לדיון בהן. על-ידי העצרת.

2. תיקונים לסעיפים הנזכרים בס"ק (1) יאומצו על ידי העצרת. אימוץ יתבע שלושה רבעים של הקולות שניתנו, ובלבד שכל תיקון לסעיף 7 ולס"ק זה יתבע ארבע חמישיות של הקולות שניתנו.

3. (א) כל תיקון לסעיפים הנזכרים בס"ק (1) ייכנס לתקפו חודש ימים לאחר שהמנהל הכללי קיבל משלושה רבעים מן הארצות חברות האיגוד המיוחד בעת אימוצו של התיקון הודעות קיבול בכתב, שנעשו בהתאם להליכיהן החוקתיים.

12/..

(ב) כל תיקון לסעיפים האמורים שנתקבל כך, יחייב את כל הארצות שהן חברות האיגוד המיוחד בשעה שהתיקון נכנס לתוקפו, ובלבד שכל תיקון המגדיל את התחייבויותיהן הכספיות של ארצות האיגוד המיוחד יחייב רק את אותן הארצות שהודיעו על הסכמתן לאותו תיקון.

(ג) כל תיקון שנתקבל בהתאם להוראות פסקה (א) יחייב את כל הארצות שיהיו להברות האיגוד המיוחד לאחר התאריך שבו נכנס התיקון לתוקפו בהתאם להוראות פסקה (א).

סעיף 12

אופנים לפיהם יכולות הארצות להיעשות
צדדים להסכם

1. כל ארץ שהיא צד לאמנת פאריס בדבר הגנת הקנין התעשייתי יכולה להיעשות צד להסכם זה באחד מן האופנים האלה:

(1) חתימה ולאחריה הפקדה של מסמך אישרור;

(2) הפקדה של מסמך הצטרפות.

2. מסמכי האישרור או ההצטרפות יופקדו אצל המנהל הכללי.

3. הוראות סעיף 24 לכתב שטוקהולם של אמנת פאריס בדבר הגנת הקנין התעשייתי יחולו על הסכם זה.

4. ס"ק (3) לא יובן בשום פנים כאילו משתמעת הימנו הכרה או קבלה שבשתיקה מצד ארץ מארצות האיגוד המיוחד, של המצב העובדתי בנוגע לשטח ארץ שלגביו הוחל ההסכם על-ידי ארץ אחרת בתוקף הסעיף הקטן האמור.

סעיף 13

כניסתו לתוקף של ההסכם

1. (א) הסכם זה ייכנס לתוקפו שנה אחת לאחר שהופקדו מסמכי אישרור או הצטרפות על-ידי:

(1) שני שלישים מן הארצות שהן צדדים לאמנה האירופאית בתאריך שבו נפתח ההסכם לחתימה, וכן

(2) שלוש ארצות שהן צדדים לאמנת פאריס בדבר הגנת הקנין התעשייתי, שלא היו קודם לכן צדדים לאמנה האירופאית, ואשר לפחות אחת מהן היא ארץ שבה הוגשו, בהתאם לסטטיסטיקות השנתיות החדשות ביותר שפרסמה הלשכה הבין-לאומית בתאריך הפקדת מסמך אישרורה או הצטרפותה, יותר מ- 40,000 בקשות לפטנטים או לתעודות ממציאים.

(ב) לגבי כל ארץ שאינה אלו שלגביהן נכנס ההסכם לתוקפו לפי פסקה (א), ייכנס הסכם זה לתוקפו שנה אחת לאחר התאריך שבו הודיע המנהל הכללי על אישרורה או הצטרפותה של אותה ארץ, אלא אם צויין תאריך מאוחר יותר במסמך האישרור או ההצטרפות. במקרה האחרון, ייכנס הסכם זה לתוקפו, לגבי ארץ זו, בתאריך שצויין כך.

(ג) ארצות שהן צדדים לאמנה האירופאית, אשר אישררו הסכם זה, או הצטרפו אליו, יהיו מחויבות להסתלק מן האמנה האמורה, לכל המאוחר, בתוקף מן היום שבו נכנס הסכם זה לתוקפו לגבי ארצות אלו.

2. אישרור או הצטרפות יגררו מאליהן הצטרפות לכל סעיפי ההסכם הזה ומתן זכות הבאה מכל היתרונות שהותנו בהסכם זה.

סעיף 14

משך ההסכם

להסכם זה אותו משך זמן כאמנת פאריס להגנת הקנין התעשייתי.

סעיף 15

הסתלקויות

1. כל ארץ מארצות האיגוד המיוחד רשאית להסתלק מהסכם זה בהודעה שתישלח למנהל הכללי.

2. ההסתלקות תהא בת פועל שנה אחת לאחר היום שבו קיבל המנהל הכללי את ההודעה.

3. שום ארץ לא תשתמש בזכות ההסתלקות הקבועה בסעיף זה לפני תום חמש שנים מן התאריך שבו היתה לחברת האיגוד המיוחד.

סעיף 16

חתימה, שפות, הודעות,
תפקידי שומר ההסכם

1. (א) הסכם זה ייחתם בעותק מקורי יחיד בשפות האנגלית והצרפתית, לשני הנוסחים דין אמת במידה שווה.

(ב) הסכם זה יעמוד לחתימה בשטרסבורג עד יום 30 בספטמבר, 1971.

(ג) העותק המקורי להסכם זה, שעה שלא יעמוד יותר לחתימה, יופקד אצל המנהל הכללי.

2. נוסחים רשמיים ייערכו בידי המנהל הכללי, לאחר התייעצות עם הממשלות המעוניינות, בשפות הגרמנית, היפנית, הפורטוגזית, הרוסית, הספרדית, ובאותן שפות אחרות שהעצרת עשויה לציין.

3. (א) המנהל הכללי יעביר שני העתקים, מאושרים בידו, של הנוסח החתום להסכם זה, אל ממשלותיהן של הארצות שחתמו עליו, ולפי בקשה, לממשלתה של כל ארץ אחרת. הוא גם יעביר העתק, מאושר בידו, אל המזכיר הכללי של מועצת אירופה.

(ב) המנהל הכללי יעביר שני העתקים, מאושרים בידו, של כל תיקון להסכם זה, אל ממשלותיהן של כל ארצות האיגוד המיוחד, ולפי בקשה, לממשלתה של כל ארץ אחרת. הוא גם יעביר העתק, מאושר בידו, אל המזכיר הכללי של מועצת אירופה.

(ג) המנהל הכללי ימציא, לפי בקשה, לממשלתה של כל ארץ שחתמה על הסכם זה, או הצטרפה אליו, העתק מן הסיווג, שאושר בידו, בשפה האנגלית או בשפה הצרפתית.

4. המנהל הכללי יעשה לרישומו של הסכם זה אצל מזכירות ארגון האומות המאוחדות.

.5 המנהל הכללי יודיע לממשלותיהן של כל הארצות שהן צדדים לאמנת פאריס בדבר הקנין התעשייתי, ולמזכירות הכללית של מועצת אירופה:

(1) על החתימות;
(2) על הפקדתם של מסמכי אישרור או הצטרפות;
(3) על תאריך כניסתו לתוקף של הסכם זה;
(4) על ההסתייגויות בדבר השימוש בסיווג;
(5) על קיבולם של תיקונים להסכם;
(6) על התאריכים שבהם ייכנסו תיקונים אלה לתוקפם;
(7) על הסתלקויות שנתקבלו.

סעיף 17

הוראות מעבר

.1 במשך השנתיים שלאחר כניסתו לתוקף של הסכם זה, רשאיות הארצות שהן צדדים לאמנה האירופאית, אך שאינן עדיין חברות האיגוד המיוחד, ליהנות, אם הן חפצות בכך, מאותן הזכויות בוועדת המומחים כאילו היו חברות האיגוד המיוחד.

.2 במשך שלוש השנים שלאחר תום התקופה הנזכרת בס"ק (1), רשאיות הארצות הנזכרות בסעיף האמור להיות מיוצגות על-ידי משקיפים בפגישותיה של ועדת המומחים, ואם החליטה כך הוועדה האמורה, בכל ועדת משנה או קבוצת עבודה שהקימה. במשך אותה תקופה הן רשאיות להגיש הצעות תיקונים לסיווג, בהתאם לסעיף 5(5), ויודיעו להן על החלטותיה והמלצותיה של ועדת המומחים, בהתאם לסעיף 6(1).

.3 במשך חמש השנים שלאחר כניסתו לתוקף של הסכם זה, רשאיות הארצות שהן צדדים לאמנה האירופאית, אך שאינן עדיין חברות האיגוד המיוחד, להיות מיוצגות על-ידי משקיפים בכינוסיה של העצרת, ואם החליטה כך העצרת, בכל ועדה או קבוצת עבודה שהקימה.

הקפאה וצמצום כח אדם בשירות המדינה

ה צ ע ה ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם :

ה ק פ א ה

1. תקן כח האדם(כולל תקציב לעובדים ארעיים) של כל משרדי הממשלה יוקפא לתקופה החל מ-1.9.74 עד 31.3.1975.

2. משרדי הממשלה יהיו רשאים בתקופה זו להמיר משרות קיימות בתקן המאושר במשרות אחרות לפי צרכי השירות, וזאת באישור נציבות שירות המדינה ואגף התקציבים.

3. (א) בשנת התקציב 1974 לא תאושר תוספת משרות למשרדים פרט למקרים שבהם תחליט הממשלה על הרחבת שירותים בתחומים כמפורט ברשימה המצורפת בזה.

ועדת השרים לשחרור משרות מהקפאה תהיה אחראית להקצאת כח אדם לשירותים המפורטים בנספח.

(ב) כל שינוי ברשימת השירותים כאמור ב(א) לעיל יחייב אישור ועדת השרים לעניני כלכלה.

ב ד י ק ה

4. (א) בכל משרד יוקמו צוותים אשר יבדקו את מצבת כח האדם במגמה לצמצם במספר העובדים על-ידי ביטול או מזוג פרוקציות, קביעת קריטריונים להקצאת כח אדם מקצועי ומינהלי וייעול תהליכים.

(ב) הרכב הצוותים המשרדיים יהיו כדלקמן:

סגן מנהל כללי למינהל - יו"ר
הממונה על ארגון ושיטות במשרד
נציגי אגף התקציבים
נציגי נציבות שירות המדינה.

בספח 62

./ ועדה

5. ועדה עליונה בהרכב נציב שירות המדינה והממונה על התקציבים תנחה את פעולת הצוותים.

6. הצוותים יסקרו את תכנית המשרד שהורשו להפעיל במסגרת התקציב והקצאת כח אדם לבצוען ויגישו לוועדה המנחה דו"ח ראשון על תוצאות בדיקותיהם עד 31.10.74.

7. באותם משרדים בהם מסקנות הצוותים יצביעו על הצורך בצמצום בכח אדם, ימומש הצמצום על-ידי ביטול משרות מתפנות כתוצאה מפרישה, התפטרות, סיום חוזה וכו'. המשרדים יהיו גם רשאים להציע לחלופין שימוש במשרות המתפנות על-ידי המרתן במשרות פנויות אחרות.

8. החלטת הוועדה העליונה תהיה סופית.

9. הצמצומים בכח אדם כפי שיוסכמו יבואו לידי ביטוי בתקציב המשרדים בשנת 1975.

10. שר האוצר ידווח לממשלה על ביצוע ההחלטות.

11. החלטות אלה יופעלו גם ברשויות המקומיות ובתאגידים הממשלתיים לרבות החברות.

<u>דברי הסבר</u>

מגמת התכנית היא להשיג שתי מטרות:

א. להביא לידי הקפאה של המשאבים להעסקת כח-אדם שהוקצו למשרדים בשנת התקציב 1974 להוציא שרותים חיוניים שיאושרו על-ידי הממשלה.

ב. לצמצם כח האדם הקיים על-ידי ייעול פעולות וקביעת סדרי עדיפויות במשרדים.

מוגש ע"י שר האוצר

י"ז באלול תשל"ד
4 בספטמבר 1974

רשימת שירותים לפי סעיף(א) של הצעת ההחלטה

1. פתיחת בית חולים חדש או מחלקה בבית חולים קיים.

2. פתיחת מוסד חדש לעבריינים או למפגרים במסגרת משרד הסעד או תוספת מיטות במוסדות הקיימים.

3. תוספת מקומות בבתי הסוהר או בתי מעצר.

4. הקמת בית ספר חדש או תוספת כיתות בבתי ספר קיימים.

5. הפעלת מרכזיות טלפונים או בתי דואר חדשים.

6. הקמת בתי משפט חדשים

7. תוספת כח אדם להגברת בטחון הציבור

הועדה העליונה למגבית החירום

ה צ ע ה   ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם , למנות את שר האוצר, שר המשפטים ושר התיירות כנציגי הממשלה בועדה העליונה למגבית החירום המשותפת לממשלה ולסוכנות היהודית.

ד ב ר י   ה ס ב ר

הועדה העליונה למגבית החירום, הוקמה על-פי החלטת ממשלתה מס. 841 מיום א' בתמוז תשל"ג (1.7.73). ועדת התיאום דנה ומתאמת את אישורם של אוספי הכספים השונים. הועדה מורכבת מנציגי הממשלה והסוכנות היהודית.

מוגש על-ידי שר האוצר

נספח 58

י"ב באלול תשל"ד
30 באוגוסט 1974

תרומות מיוחדות

הצעה להחלטה

מחליטים: להקים ועדת משותפת עם הסוכנות היהודית לענין התרומות המיוחדות. נציגי הממשלה בועדה יהיו שר האוצר, שר הבריאות ושר החינוך והתרבות. הממונה על התקציבים או נציגו ירכזו את פעולת הועדה.

דברי הסבר

בחודש יולי 1971 מסר שר האוצר לממשלה נתונים מפורטים על המבצע לגיוס תרומות מיוחדות. מאז נמסרים דינים וחשבונות תקופתיים לראש הממשלה, למבקר המדינה, לועדת הכספים של הכנסת, ליושב ראש הנהלת הסוכנות היהודית ולגזבר הסוכנות.

המטרה של איסוף התרומות המיוחדות הינה מימון פרוייקטים בעדיפות גבוהה שנקבעה ע"י משרדי הממשלה בתחומי חינוך, בריאות, סעד ושיכון סוציאלי שלא מתקציבי הממשלה והסוכנות בלבד.

עם חילופי הגברי בממשלה ובסוכנות, מוצע להמשיך במבצע ולהקים ועדה עליונה שתפקח על בחירת הפרוייקטים, תתאם את סדר העדיפות ותקבל את הדינים והחשבונות השוטפים.

תיאום הפעולות נעשה באמצעות יחידה הפועלת ליד יושב ראש הנהלה הסוכנות, והריכוז נעשה ע"י חבר הכנסת אביעד יפה.

מוגש ע"י שר האוצר

י' באלול תשל"ד
28 באוגוסט 1974

בספח 57

10

תשלומים לעורכי-דין ורואי חשבון בחברות ממשלתיות

ה צ ע ה   ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם לאשר את המלצות ועדת השרים לבחינת המצב בכל הנוגע לתקבולים הניתנים לעורכי-דין, רואי חשבון ואחרים בחברות ממשלתיות, כדלקמן:

א. תשלומים לעורכי-דין

1. (א) להקים ועדה אשר תקבע מדי פעם את גובה שכר הטירחה הבינוני לעורכי-דין עבור שירותיהם לחברות ממשלתיות.

סיכומיה של הועדה הנ"ל יהיו בגדר המלצות מדריכות לדירקטורין והמנהל הכללי של החברה.

(ב) הרכב הועדה: יושב-ראש הועדה לאישור עורכי-דין לחברות ממשלתיות - יו"ר.

ראש לשכת עורכי הדין - חבר.

מנהל רשות החברות הממשלתיות - חבר.

(ג) בתונים שיובאו בחשבון על-ידי הועדה בבואה לקבוע את שכר הטרחה כאמור לעיל יהיו:

(1) תעריף מינימלי (אם כי הועדה לא תהיה קשורה לתעריף זה בין לצורך הוספה עליו ובין לצורך הפחתה ממנו, לאור יתר השיקולים שיפורטו להלן).

(2) מהות העיסקה וערכה הכספי.

(3) מידת כושרו של עורך-הדין והמומחיות הנדרשת לביצוע העיסקה.

(4) העבודה שהושקעה בביצוע העיסקה.

2. לפני הקמתה או פירוקה של החברה, ידועץ השר הממונה עם היועץ המשפטי לממשלה ביחס לסוג הסיוע המשפטי הנדרש לביצוע הפעולות הנ"ל.

ב. תשלומים לרואי חשבון

1. (א) להקים ועדה אשר תקבע מדי פעם את גובה התשלומים הניתנים לרואי חשבון, עבור שירותיהם לחברות ממשלתיות.

סיכומיה של הועדה הנ"ל יהיה בגדר המלצות מדריכות לדירקטורין ולמנהל הכללי של החברה.

(ב) הרכב הועדה: יושב-ראש הועדה לאישור רואי חשבון לחברות ממשלתיות - יו"ר
נשיא לשכת רואי חשבון - חבר
מנהל רשות החברות הממשלתיות - חבר.

(ג) בתונים שיובאו בחשבון-על-ידי הועדה בבואה לקבוע את התשלומים כאמור לעיל יהיו:

(1) שכר הטרחה המקובל במקצוע ראיית-חשבון, המחושב לפי שעות עבודה של העובדים המבצעים, בהתאם לדרגותיהם(אם כי הועדה לא תהיה קשורה לשכר הטרחה האמור בין לצורך העלאתו ובין לצורך הפחתתו לאור השיקולים שיפורטו להלן).

(2) מתן "שירותים בילוריים"(כגון טיפול במפעלים מאושרים, הערכת השווי של מפעלים ומניות, הנפקת ניירות ערך).

ד ב ר י   ה ס ב ר

ביום ט"ו בסיון תשל"ב(28.5.72) דנה הממשלה בשכר הפרקליטים שקבעה ועדת החקירה בענין נתיבי נפט; ובין יתר החלטותיה, הקימה ועדת שרים לענין המצב בכל הנוגע לתקבולים הניתנים לעורכי-דין, רואי חשבון ואחרים בחברות ממשלתיות וציבוריות עבור שירותיהם(החלטה מס. 620(ג)).

ועדת השרים קיימה מספר ישיבות והחליטה לה צע לממשלה את ההסדרים המוצעים לעיל.

מוגש ע"י ועדת השרים לענין בחינת המצב בכל הנוגע לתקבולים הניתנים לעורכי-דין, רואי חשבון ואחרים בחברות ממשלתיות וציבוריות

ב' באלול תשל"ד
20 באוגוסט 1974

סודי

סדר היום
לישיבה קיס/של"ד של הממשלה
כ"א באלול תשל"ד - 8.9.74

		מס. הנספח	השר המגיש
א.	סקירות		
ב.	דיון מדיני		
ג.	חקיקה נוספת בנושא שביתות בשירותים חיוניים		
ד.	אות לציון השתתפותו של חייל במלחמת יום הכיפורים		בטחון
ה.	תקנות שעת חירום בדבר הפסקת שירותי בנק - בנק לאומי לישראל ובנק דיסקונט לישראל	63	אוצר
ו.	תרומות מיוחדות	57	אוצר
ז.	הועדה העליונה למגבית החירום	58	אוצר
ח.	הקפאה וצמצום כוח-אדם בשירות המדינה	62	אוצר
ט.	ייבוא רובים	60	משטרה
י.	קבלת ועדת מומחים של ארגון הבריאות העולמי ללימוד תנאי הבריאות של תושבי השטחים המוחזקים - המשך הדיון	47	סגן ראש הממשלה ושר החוץ בריאות
יא.	תשלומים לעורכי-דין ורואי-חשבון בחברות ממשלתיות	51	ועדת שרים
יב.	אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי	50	עבודה
יג.	הפעלת הוראות חוק שירות לאומי, תשי"ג-1953	53	בריאות
יד.	הצעות חוק פרטיות לתיקון דיני עונשין (הפסקת הריון), תשל"ד-1974 ולתיקון דיני עונשין (הפלות), תשל"ד-1974	52	בריאות
טו.	בעיות העליה והקליטה	55 (בנוסח מתוקן)	קליטת העליה

מזכירות הממשלה

ס ד ר   ה י ו ם
לישיבה א/של"ה של הממשלה
ו' בתשרי תשל"ה-22.9.74

		מס. הנספח	השר המגיש
א.	ס ק י ר ו ת		
ב.	הצעת תקציב מס. 2 לשנת הכספים 1974	70	אוצר
ג.	קבלת ועדת מומחים של ארגון הבריאות העולמי ללימוד תנאי הבריאות של תושבי השטחים המוחזקים - המשך הדיון	47	סגן ראש הממשלה ושר החוץ בריאות
ד.	אזור תעשיה לירושלים	69	משפטים
ה.	אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי	50	עבודה
ו.	אשרור האמנה בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה אוסטריה בדבר בטחון סוציאלי	65	עבודה
ז.	תזכיר-הצעת חוק ההצגות הציבוריות (ביקורת)(תיקון), תשל"ג-1973	64	ועדת השרים
ח.	הצעות חוק פרטיות לתיקון דיני עונשין (הפסקת הריון), תשל"ד-1974 ולתיקון דיני עונשין (הפלות), תשל"ד-1974	52+א	בריאות
ט.	חקיקה נוספת בנושא שביתות בשירותים חיוניים	59	
י.	הפעלת הוראות חוק שירות לאומי, תשי"ג-1953	53	בריאות
יא.	בעיית העליה והקליטה	55 (נוסח מתוקן)	קליטת העליה

סודי עד לאחר הגשתה בממשלה

מדינת ישראל

משרד האוצר

הצעת תקציב מספר 2 לשנת הכספים 1974

ירושלים ו' בתשרי תשל"ה

22 בספטמבר 1974

נספח א

מדינת ישראל
משרד האוצר

<u>הצעת החלטה לממשלה בענין תקציב מס' 2 לשנת 1974</u>

<u>מ ח ל י ט י ם:</u>

1. לאשר תקציב מס' 2 לשנת הכספים 1974 בסך של 1,397,000,000 ל"י.
2. להסמיך את שר האוצר להגיש חוק תקציב מס' 2 לאשור הכנסת.
3. להסמיך את שר האוצר להכניס שינויים ותיקונים טכניים בהצעת תקציב מס' 2.

<u>דברי הסבר:</u>

התקציב המקורי לשנת הכספים 1974 הסתכם ב-36,622,000,000 ל"י.
ב-2.7.1974 החליטה הממשלה על מדיניות כלכליה חדשה.
מטרת הצעת תקציב מס' 2 לתקצב את ההכנסות וההוצאות הנוספות הנובעות מהפעלת המדיניות החדשה.

בהתאם לכך תקציב מס' 2 בסך 1,397,000,000 ל"י מיועד למימון שלושה נושאים:

1. פצויי התיקרות למעוטי ההכנסה.
2. תמריצי היצוא.
3. כיסוי הוצאות נוספות הנובעות מהגדלת היטל יבוא.

המקור למימון תקציב מס' 2 הינו גידול באומדן ההכנסות ממיסים ותשלומי חובה בסך 3,935,000,000 ל"י הנובע מפעולת ספיגה מהצבור על ידי הפעלת מספר חוקים אשר אושרו לאחרונה על ידי הכנסת וכן אמצעים מינהליים שננקטו להעמקת הגביה.

גידול זה באומדן ההכנסות ממיסים ותשלומי חובה מקוזז על ידי אי מימוש האומדן ממלוות פנים בסך 1,000,000,000 לירות (מלוות מבנקים ואמיסיות 500,000,000 ל"י. מלווה מלחמה מרצון 500,000,000 ל"י).

בתקציב המוצע קיים איפא עודף של הכנסות על ההוצאות בסך 1,538,000,000 ל"י.

ירושלים, ו' בתשרי תשל"ה
22 בספטמבר 1974

מוגש ע"י שר האוצר

הצעת חוק התקציב (מס' 2) לשנת הכספים 1974
תשל"ה - 1974

תקציב מס' 2 לשנת 1974	1.	נוסף על הסכומים שהממשלה רשאית להוציאם על פי חוק התקציב לשנת הכספים 1974, תשל"ד-1974 [1] (להלן החוק העקרי) רשאית היא להוציא בשנת הכספים 1974 סכום נוסף של 1,397,000,000 לירות (להלן תקציב מס' 2).
חלוקת התקציב מס' 2	2.	חלוקת הסכום של תקציב מס' 2 לחלקיו וכל חלק ממנו לסעיפי הוצאה, לסעיפי משנה ולפרטי הוצאה תהיה כמפורט בתוספת.
תחולת החוק	3.	הוראות החוק העקרי יחולו גם על התקציב מס' 2.
תחילה	4.	תחילתו של חוק זה ביום תחילתו של החוק העקרי.

---

1) ח"ת 63 עמוד 3

תחזית מספר 2 לתקבולים ומלוות לשנת הכספים 1 9 7 4

		תחזית מקורית לשנת 1974	תקבולים נוספים לשנת 1974	תחזית מתוקנת לשנת 1974
	סה"כ כללי	36,622,000,000	2,935,000,000	39,557,000,000
	חלק א: תקבולים שוטפים	28,620,200,000	2,935,000,000	31,555,200,000
	חלק ב: תקבולים ממלוות וחשבון הון	8,001,800,000	-	8,001,800,000
	חלק א: תקבולים שוטפים	28,620,200,000	2,935,000,000	31,555,200,000
	מיסים ותשלומי חובה	20,400,000,000	3,935,000,000	24,335,000,000
	מיסי הכנסה ורכוש	7,724,000,000	1,438,000,000	9,162,000,000
01	מס הכנסה	7,116,000,000	1,205,000,000	8,321,000,000
03	מס שבח (2/5) ותוספת מס	140,000,000	26,000,000	166,000,000
04	מיסים על רכוש(בניכוי קרן ארנונה)	413,000,000	207,000,000	620,000,000
	מיסי הוצאה	10,705,000,000	1,377,000,000	12,082,000,000
11	מכס והיטל על יבוא	5,660,000,000	1,245,000,000	6,905,000,000
13	מס קניה(95%)	2,517,500,000	180,500,000	2,698,000,000
15	ב ל ו	635,000,000	35,000,000	670,000,000
18	מס דלק	710,000,000	(-)40,000,000	670,000,000
23	מס יתר והפרשי שערים	-	3,000,000	3,000,000
24	אגרות כלי רכב (58%)	86,500,000	(-)5,500,000	81,000,000
25	אגרות ורשיונות אחר.	271,000,000	(-)41,000,000	230,000,000
	מלווה חובה וארנונה	1,746,000,000	1,065,000,000	2,811,000,000
28	מלווה חסכון	440,000,000	50,000,000	490,000,000
31	מלווה מלחמה	1,065,000,000	500,000,000	1,565,000,000
	מלווה רכש	-	470,000,000	470,000,000
	מלווה מלחמה (מס שבח)	-	45,000,000	45,000,000
	הכנסה מועברת	675,000,000	55,000,000	730,000,000
32	לרשויות מקומיות במישרין	511,250,000	47,250,000	558,500,000
	2)אגרות כלי רכב (21%)	(31,250,000)	((-)1,750,000)	(29,500,000)
	3)מס שבח מקרקעין (3/5)	(30,000,000)	(49,000,000)	(79,000,000)
33	דרך המענק הכללי במשרד הפנים	163,750,000	7,750,000	171,500,000
	1)מס קניה (5%)	(132,500,000)	(9,500,000)	(142,000,000)
	2)אגרות כלי רכב (21%)	(31,250,000)	((-)1,750,000)	(29,500,000)

		תחזית מקורית לשנת 1974	תקבולים נוספים לשנת 1974	תחזית מתוקנת לשנת 1974
	העברה מחלק ב	7,163,400,000	(-)1,000,000,000	6,163,400,000
חלק ב:	תקבולים ממלוות וחשבון הון	8,001,800,000	-	8,001,800,000
	מלוות בארץ	5,400,000,000	(-)1,000,000,000	4,400,000,000
82	מלווה מהבנקים ואמיסירה	4,300,000,000	(-)500,000,000	3,800,000,000
83	מלווה מלחמה מרצון	500,000,000	(-)500,000,000	-
	העברה לחלק א:	(-)7,163,400,000	1,000,000,000	(-)6,163,400,000

הצעת תקציב מספר 2 להוצאה לשנת הכספים 1974

	התקציב המאושר לשנת 1974 ל"י	הצעת תקציב מספר 2 לשנת 1974 ל"י	הצעת תקציב מתוקן לשנת 1974 ל"י
סה"כ כללי	36,622,000,000	1,397,000,000	38,019,000,000
חלק א' הוצאה רגילה	28,620,200,000	1,397,000,000	30,017,200,000
חלק ב' הוצאה לפיתוח וחשבון הון	8,001,800,000	-	8,001,800,000
חלק א' הוצאה רגילה	28,620,200,000	1,397,000,000	30,017,200,000
15 משרד הבטחון	14,428,000,000	410,000,000	14 838,000,000
17 הוצאה מועברת	675,000,000	55,000,000	730,000,000
26 משרד הסעד	525,000,000	75,000,000	600,000,000
27 ביטוח לאומי	335,500,000	142,000,000	477,500,000
32 תמיכות לייצוב מחירים	825,000,000	75,000,000	900,000,000
38 עידוד היצוא	1,500,000,000	600,000,000	2,100,000,000
47 תקציבים מיוחדים	99[illegible],355,100	40,000,000	1,036,355,100

דברי הסבר

התקציב המקורי לשנת הכספים 1974 הסתכם ב-36,622,000,000 ל"י.

ב-2.7.1974 החליטה הממשלה על מדיניות כלכלית חדשה. מטרת הצעת תקציב מס' 2 לתקצב את ההכנסות וההוצאה הנוספות הנובעות מהפעלת המדיניות החדשה.

בהתאם לכך תקציב מס' 2 אשר 1,397,000,000 מיועד למימון שלושה נושאים:

1. פצויי התיקרות למעוטי ההכנסה.

2. תמריצי היצוא.

3. כיסוי הוצאות נוספות הנובעות מהגדלת היטל יבוא

המקור למימון תקציב מס' 2 הנו גידול באומדן ההכנסות ממיסים ותשלומי חובה בסך 3,935,000,000 ל"י הנובע מפעולת ספיגה מהצבור על ידי הפעלת מספר חוקים אשר אושרו לאחרונה על ידי הכנסת וכן אמצעים מינהליים שננקטו להעמקת הגביה.

גידול זה באומדן ההכנסות ממיסים ותשלומי חובה מקוזז על ידי אי מימוש האומדן ממלוות פנים בסך 1,000,000,000 לירות (מלוות מבנקים ואמיסיות 500,000,000 ל"י מלוות מלחמה מרצון 500,000,000 ל"י).

בתקציב המוצע קיים איפא עודף של הכנסות על ההוצאות בסך 1,538,000,000 לירות.

ריכוז הנתונים בהצעת תקציב מס' 2
לעומת התקציב המקורי
(מליארד ל"י)

.1	התקציב המקורי 1974	36.6
.2	הצעת תקציב מספר 2	1.4
.3	התקציב המתוקן 1974 (1+2)	38.0
.4	עודף הכנסות על הוצאות	1.5
.5	התחזית המתוקנת לתקבולים (3+4)	39.5

פירוט השנויים בהצעת התקציב מספר 2
לעומת התקציב המקורי
(מליונים ל"י)

א. תקבולים			
1. התחזית המקורית לשנת 1974			36,622
2. תקבולים נוספים ממיסים ותשלומי חובה			3,935
מס הכנסה		1,205	
מלוות חובה		1,065	
מיסים על רכוש		207	
היטל על יבוא		1,245	
מס קניה ומיסים אחרים		158	
הכנסה מועברה		55	
3. אי מימוש מלווה			(-) 1,000
מלוות מבנקים ואמיסיות		(-) 500	
מלווה מלחמה מרצון		(-) 500	
4. התחזית המתוקנת לשנת 1974			39,557
ב. הוצאות			
1. התקציב המקורי לשנת 1974			36,622
2. הוצאות נוספות הנובעות מהפעלת המדיניות הכלכלית החדשה			1,397
כיסוי היטל יבוא:		525	
בטחון	(410)		
תמיכות לייצוב מחירים	(75)		
משרדי הממשלה	(40)		
פצויי התיקוריות למעוטי הכנסה		217	
תמריצי אצוא		600	
הכנסה מועברת		55	
3. הצעת תקציב מתוקן לשנת 1974			38,019
4. עודף הכנסות על הוצאות			1,538
5. תחזית הכנסות			39,557

עודף ביקוש והזרמה
התקציב המתוקן לעומת התקציב המאושר

(במליוני ל"י)

	התקציב המאושר	הצעת תקציב מספר 2	התקציב המתוקן
1. הוצאות שוטפות	31,450	1,400	32,850
2. הכנסות שוטפות	21,340	2,870	24,210
3. עודף הביקוש הכללי (2)-(1)	10,110	(-) 1,470	8,640
4. מתן אשראי	1,950	-	1,950
5. קבלת אשראי	4,740	70	4,810
6. קבלת אשראי נטו (4)-(5)	2,790	70	2,860
7. יתרת המקורות למימון ההוצאות	7,320	-	7,320
8. עודף הכנסה (3)-(7)+(6)	-	1,540	1,540
9. הוצאות במט"ח	5,780	-	5,780
10. עודף ביקוש מקומי (9)-(3)	4,330	(-)1,470	2,860
11. הזרמה (+) או ספיגה (-)(6)-(10)	1,540	(-)1,540	-

פרטי התקציב

		תקציב מאושר לשנת 1974	תקציב מספר 2	תקציב מתוקן לשנת 1974
26	שרותי הסעד	370,000,000	75,000,000	445,000,000
2621	השרות לזקן		36,000,000	
121/42	מענקי זקנה	10,000,000	36,000,000	46,000,000
2622	השרות לטיפול ורווחה		39,000,000	
120/40	השתתפות במכסות סעד	99,500,000	39,000,000	138,500,000

		תקציב מאושר לשנת 1974	תקציב מספר 2	תקציב מתוקן לשנת 1974
27	ביטוח לאומי	225,500,000	142,000,000	367,500,000
2713	מענקי הטבה סוציאלית	-	60,000,000	
101/42	מענקי הטבה סוציאלית למקבלי קצבאות ממבנה ושאירים	14,000,000	60,000,000	74,000,000
2715	פיצויי התיקרות		82,000,000	
101/42	פיצויי התיקרות לילדי ממ"י	15,000,000	50,000,000	65,000,000
102/42	פיצויי למקבלי קצבאות קצבאות זקנה ושאירי (פרט חו"ש)	-	32,000,000	32,000,000

		תקציב מאושר לשנת 1974	תקציב מספר 2	תקציב מתוקן לשנת 1974
32	תמיכות לייצוב מחירים	825,000,000	75,000,000	900,000,000
3210	תמיכות במוצרי מזון		35,100,000	
104/44	סוכר יבוא	61,800,000	22,100,000	83,900,000
106/44	בשר קפוא	50,000	13,000,000	13,050,000
3220	תמיכות במוצרים וחומרי גלם חקלאיים		38,500,000	
111/44	חלב	144,900,000	12,000,000	156,900,000
121/44	ביצים	49,200,000	9,000,000	58,200,000
123/44	עופות	25,000,000	7,500,000	32,500,000
183/44	מספוא מיובא	195,000,000	10,000,000	205,000,000
3230	תמיכות אחרות		1,400,000	
191/44	תמיכות עונתיות ומצרכים שונים	72,300,000	1,400,000	73,700,000

		תקציב מאושר 1974 ל"י	תקציב נוסף ל"י	סך התקציב 1974 ל"י
38	עידוד היצוא ופתוח שווקי חוץ	1,500,000,000	600,000,000	2,100,000,000
3801	עידוד יצוא תעשייתי	1,140,500,000	503,000,000	1,643,500,000
	החזר מסים והיטלים			
101/45	החזר מסים על תשומות יצוא שלא נכלל במסגרת החשבון	1,003,000,000	503,000,000	1,506,000,000
3802	עידוד היצוא החקלאי	305,000,000	65,000,000	370,000,000
102/45	החזר מסים על תשומות יצוא שלא נכלל במסגרת החשבון	296,000,000	65,000,000	361,000,000
3803	עידוד תיירות	43,500,000	30,000,000	73,500,000
101/45	תמריצי יצוא לתיירות	40,000,000	30,000,000	70,000,000
3804	פעולות ונוח לעידוד היצוא	7,000,000	2,000,000	9,000,000
101/45	עידוד יצוא ידע	7,000,000	2,000,000	9,000,000

דברי הסבר לתקבולים ומלוות

א. מסים ותשלומי חובה

אומדן ההכנסות ממסים ותשלומי חובה כפי שהופיע בתקציב המדינה המקורי לשנה זו היה 20400 מליון לירות, גידול של כ-34% לעומת הגביה בפועל בשנת התקציב 1973/4. הגידול בהכנסות ממסים למעט ההיטל על היבוא הבטחוני הוא בשעור של כ-41%.

במסגרת המדיניות הכלכלית לצמצום הלחצים האינפלציוניים נעשו מספר צעדים להגדלת פעולת הספיגה מהצבור ע"י הגדלת ההכנסות ממסים. צעדים אלה כוללים מספר חוקים שאושרו לאחרונה וכן אמצעים מינהליים שננקטו להעמקת הגביה.

(1) מסים על הכנסה ורכוש

לאחרונה אושרו מספר חוקים אשר יביאו להגדלת ההכנסות ממסים **ומלוות.**

מלוות החובה המוטלים על נישומים יחידים הוגדלו ב-5¼%, מזה 3% תוספת למלווה המלחמה ועוד 2 ¼% כמלווה רכוש מיוחד. תוספת ההכנסה הנאמדת השנה מאמצעים אלה היא כ-510 מליון ל"י. מלווה המלחמה על חברות (שהיה עד עתה 9% מההכנסה) הוגדל ב-3% נוספים ותוספת ההכנסה הצפויה מכך בשנת הכספים הנוכחית היא כ-70 מליון ל"י.

הוטל מלווה רכוש על המעסיקים במשק בשעור של 2¼% מסך תשלומיהם לשכר ומשכורת. מלווה זה נוסף למלווה המעסיקים הקיים שהוא בשעור 2.5% מסך תשלומי השכר. אומדן ההכנסה מסעיף זה הוא כ-250 מליון ל"י בשנת הכספים הנוכחית.

נקבע מס רכוש מיוחד. שעורי המס הם 0.8% מהשווי בבנינים המושכרים בשכירות מוגנת, 1.25% מהשווי בבתי מלון, 0.8% מיתרת השווי שמעל 400 אלף לירות בדירות יחיד, 1.7% משווי שאר נכסי המקרקעין ו-1% בערך על רכב. אומדן ההכנסה מסעיף זה היא כ-200 מליון ל"י במשך שנת הכספים הנוכחית. כן נקבע מלווה מלחמה מיוחד בנוסף למס השבח המשולם על שבח הנוצר במכירת מקרקעין, ההכנסה הצפויה ממלווה זה היא כ-45 מליון ל"י בשנת 1974/5.

בנוסף לצעדי המדיניות שפורטו לעיל אנו מצפים לתוספת הכנסות של 1,480 מליון ל"י מעבר לאומדן של נגף מס הכנסה ומס רכוש. תוספת זו היא תוצאה של המאמצים המוגברים להעמקת הגביה ושל עלית ההכנסות במשק מעבר למה שהיה צפוי בעת הגשת התקציב.

(2) <u>מסים על הוצאה</u>

ההיטל הכללי על היבוא הוגדל במסגרת מדיניות הספיגה ב-10% נוספים והוא כעת 35%. העלאה זו חלה גם על יבוא ציוד במסגרת החוק לעדוד השקעות הון. אומדן תוספת ההכנסה מסעיף זה עד סוף שנה הכספים הנוכחית הוא 1245 מליון ל"י מזה 410 מליון לירות היטל נוסף על יבוא בטחוני.

ערך הסחורות המיובאות המשמש בסיס לחשוב מס הקניה כולל גם את המכס וההיטל. עם יקור ההיטל גדל גם בסיס מס קניה ולכן הוגדל אומדן ההכנסות ממס קניה על יבוא ב-90 מליון ל"י.

הערכה מחדש של ההכנסה ממספר מסים עקיפים לאור הגביה עד עתה הביאה להגדלת אומדן ההכנסה במס קניה מיבוא ב-100 מליון ל"י נוספות ולהפחתת האומדן בסעיפים אחרים ב-90 מליון ל"י.

העלאת הבלו על סגריות תגדיל את ההכנסות מסעיף זה ב-35 מליון ל"י בערך בשנה הנוכחית.

ב. <u>תקבולים ממלוות</u>

<u>מלוה המלחמה מרצון</u>

בעת הגשת התקציב לכנסת היתה מגמה להמשיך בגבית מלוה המלחמה מרצון לתקופה נוספת במשך שנת הכספים 1974.

להיכך נקבע אומדן ההכנסה ממלוה זה בסך של 500,000,000 ל"י.

במסגרת המדיניות הכלכלית החדשה הוחלט להעלות את שערי מלוה חובה כתחליף להמשך קיומו של מלוה מלחמה מרצון.

<u>מלוה מבנקים ואמיסיות</u>

לאור התפתחות ההכנסות בסעיף זה נראה שהאומדן המקורי לא ימומש בסדר גודל של 500,000,000 ל"י.

27,26 סעד וביטוח לאומי   217,000,000 ל"י

דברי הסבר - פיצויי התיקרות

על מנת לאפשר למשפחות המתקיימות על קצבאות זקנה, על מכסות סעד וכן למשפחות מרובות ילדים לשאת בנטל הנוסף הצפוי כתוצאה מהעלאת היטל היבוא והבלו על הסיגריות והתיקרות שחלה בחדשים האחרונים ניתנה למשפחות אלה מקדמה על חשבון התיקרויות הצפויות לפי הפרוט הבא:

למקבלי קצבאות זקנה - 10%

למשפחות מרובות ילדים - 8 ל"י לילד החל מן הילד השלישי
למקבלי קצבאות סעד 10%.
בנוסף על כך הוחלט להעמיד את קצבת הזקנה + מענק ההטבה הסוציאלית על שיעור של 25% מן השכר הממוצע במשק (הסכם בין הממשלה למוסד לביטוח לאומי קבל את אישורה של ועדת העבודה של הכנסת).

במקביל לכך יועלו גם מכסות הסעד בשיעור העולה על המתחייב מן ההתיקרויות שחלו בחודשים האחרונים והצפויות כתוצאה מן המדיניות הכלכלית החדשה.

32 תמיכות לייצוב מחירים   75,000,000 ל"י

הגדלת היטל היבוא על מוצרים מיובאים הגדילה את ההוצאות המקומיות בגין סחורות מסוימות. מאחר וקיימת התחייבות למכור במשך שנת התקציב את מוצרי החקלאות הבסיסיים במחירים קבועים התחייבה העלאת סובסידיה לגבי שורה של מוצרים אשר נמצאים ברשימה של מוצרים נתמכים:

1. סוכר יבוא שנתי 200,000 טון, יבוא מיולי כ-150,000 לפי 350 $ לטון סה"כ הוצאה 52.5 מ' $ 52.5 מ' $ x 42 אג' = 22.1 מ' ל"י.

2. בשר קפוא - יבוא שנתי 26,000 טון, יבוא מיולי 19,500 טון x 1570 $ = 30.6 מ' $ x 42 אג'=13.0 מ' ל"י.

3. מספוא הגדלת היטל יבוא על מספוא חייב הגדלת הסובסידיה לחלב, ביצים, בשר, עוף וקרפיונים.

2/..

א. חלב צריכה שנתית 550 מ' ליטר מזה 400 מ' ליטר ייצור של 3 אג' לליטר - 12.0 מ' ל"י.

ב. ביצים צריכה שנתית 1,200 מ' יחידות מזה 900 מ' לפי ייצור של 1 אג' לביצה - 9.0 מ' ל"י.

ג. בשר עוף - כ-50,000 טון בשר מתוך ייצור שנתי של 160,000 לפי 15 אג' לק"ג - 7.5 מ' ל"י.

ד. קרפיונים - מתוך ייצור שנתי של 12,000 9,000 טון מזה לפי 15 אג' לטון - 1.4 מ ל"י.

4. מספוא הגדלת היטל היבוא על מספוא חייב ייקור המספוא ב-55 ל"י לטון לעומת זאת המספוא יוקר בפועל רק ב-44 ל"י בממוצע. צריכת מספוא בתקופה מזה ב-900,000 טון לפי -.11 ל"י לטון תוספת סובסידיה של <u>10.0</u> מ' ל"י.

30 <u>עידוד היצוא ופתוח שווקי חוץ</u> <u>600,000,000 ל"י</u>

3801 <u>עדוד היצוא התעשייתי</u>

ב-1.7.74 העלה התמריץ לכל דולר יצוא תעשיתי למעט יהלומים ב-42 אגורות. כן הועלה התמריץ לדולר ערך מוסף ביהלומים ב-26 אגורות. העלאות אלה והגדול ביצוא מעבר לתחזית מחייבים תקציב נוסף של 447 מליון ל"י, העלאות התמריץ מטרתן היתה לפצות את היצואן על העלאת היטל היבוא וכן לשמור על רווחיות היצוא.

סעיף זה ינוצל גם לצורך מקדמת תמריץ חד פעמית לסעיפי יצוא שרווחיותם נפגעה, בגודל של 25 אגורות לכל דולר יצוא 1973. סיוע זה ינתן למפעלים המייצאים למעלה מ-50 אחוז ממחזורם.

3802 <u>עדוד יצוא חקלאי</u>

ב-1.7.74 הועלה התמריץ לכל דולר יצוא חקלאי ב-42 אגורות, העלאה זו מחייבת תוספת תקציב של 65 מליון ל"י.

3803 <u>עידוד התיירות</u>

ב-1.7.74 הועלה התמריץ לכל דולר תקבול מלינת תייר ב-72 אגורות. העלאה זו מחייבת תוספת תקציב של 30 מליון ל"י.

יש לציין שיש ירידה בתקבולים משרותי תיירות לעומת התחזה.

3804 עולות שונות לעדוד היצוא

ב-1.7.74 הועלה התמריץ הניתן לכל דולר נטו המתקבל מיצוא ידע ב-38 אגורות. העלאה זו מחייבת תוספת תקציב של 2 מליון ל"י.

תחזית יצוא מתוקנת 1974 ויצוא 1973
(מליוני $)

	1973	1974
סה"כ	1,575	1,830
יצוא תעשיתי	1,180	1,450
יהלומים	560	600
תעשיתי אחר	620	870
יצוא חקלאי	175	200
פרי הדר	110	125
יצוא חקלאי אחר	65	75
שרותי תיירות	212	170
לינות תייר	85	70
אחרים	127	100
יצוא שרותי ידע נטו	8	10

47 הקצבות מיוחדות 40,000,000 ל"י

סכום זה מיועד לכסות הוצאות נוספות במשרדים שונים הנובעות מהגדלת ההיטל על היבוא.

תזכיר-הצעת חוק לביטול פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת)(תיקון), תשל"ג-1973

1. ביום י"ח בשבט תשל"ג (21.2.73) דנה הממשלה בתזכיר-הצעת חוק לביטול פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת)(תיקון), תשל"ג-1973 והחליטה כדלקמן:

"א. לקבל את הסתייגותו של סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות מהחלטה מס. פש/7 של ועדת השרים לעניני פנים ושירותים מיום י"ג בטבת תשל"ג (18.12.72), ולבטל את החובה לקבל רשיון להצגת מחזות בתיאטרון על-פי פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת).

ב. להגיש לכנסת הצעת חוק לתיקון הפקודה האמורה.

ג. לא תחול אחריות קואליציונית על דיוני הכנסת בנושא זה."

2. בהמשך להחלטה הנ"ל, הגיש סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות נוסח מתוקן של תזכיר-הצעת החוק לאישור ועדת השרים לעניני חקיקה.

3. ביום כ"ב באלול תשל"ד (9.9.74) דנה ועדת השרים בתזכיר והחליטה כדלקמן:

"חק/56. תזכיר-הצעת חוק לביטול פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת)(תיקון), תשל"ג-1973

מ ח ל י ט י ם :

א. ועדת השרים רושמת לפניה כי שרי הדתות והפנים מורידים את הסתייגויותיהם מתזכיר הצעת החוק.

ב. לאשר עקרונית ובכפוף לעיל, את תזכיר-הצעת חוק לביטול פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת)(תיקון), תשל"ג-1973, ולהעבירו לאישורה הסופי של הממשלה תוך התייחסות להצעותיהם של השרים ש. אלוני וג. האוזנר כדלקמן:

(1) הצעתה של השר ש. אלוני :-

לבטל את הצנזורה על הצגת תיאטרון, אופרה, מופעי קרקס וכל סוג שהוא אחר.

(2) הצעתו של השר ג. האוזנר :-

לקיים פיקוח על הצגות מיובאות מחוץ-לארץ העלולות לפגוע ברגשות של הקהל הישראלי או חלק ניכר ממנו."

... מצורף בזה, תזכיר-הצעת חוק לביטול פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) (תיקון), תשל"ג-1973.

מוגש ע"י ועדת השרים לעניני חקיקה

כ"ד באלול תשל"ד
11 בספטמבר 1974

בספה 64

תזכיר הצעת-חוק

1. שם החוק המוצע

פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) (תיקון), תשל"ג-1973.

2. עיקרי הוראות החוק המוצע

תיקון פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת), ע"י ביטול הצינזורה על הצגות תיאטרון ואופרה;

3. מטרות החוק המוצע והצורך בו

לפי החוק הקיים מוטלת צנזורה על כל מחזה דרמטי, אופרה או הצגה מסוג ורייטה וכן על כל שעשוע ציבורי (להלן לשם הקיצור - הצגות). לפי הוראות החוק הקיים אסור להציג הצגות, לנהל אותן או להשתתף בהן אלא אם כן נתקבל תחילה אישור המועצה לביקורת שהורכבה לפי פקודת סרטי ראינוע. מטרת החוק המוצע היא לבטל את הצנזורה על הצגות תיאטרון ועל הצגות אופרות.

ביום יח' בשבט תשל"ג (21.1.73) קיבלה הממשלה החלטה מספר 405 כלהלן: -

"מ ח ל י ט י ם":

א. לקבל את הסתייגותו של סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות מהחלטה מס. פש/7 של ועדת השרים לעניני פנים ושירותים מיום יג' בטבת תשל"ב (18.12.72), ולבטל את החובה לקבל רשיון להצגת מחזות בתיאטרון על-פי פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת).

ב. להגיש לכנסת הצעת חוק לתיקון הפקודה האמורה.

ג. לא תחול אחריות קואליציונית על דיוני הכנסת בנושא זה".

תזכיר זה מוגש איפוא בהמשך להחלטה הנ"ל ובא להחליף את התזכיר שהוגש ביום 15 במאי 1973 בהיענות לדרישת שר הפנים.

4. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

הפקודה הקיימת - היינו, פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) תתוקן בהתאם.

5. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה

א י ן.

6. השפעת החוק המוצע על התקן של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו

א י ן.

נספח 283חק
(נוסח מתוקן)

7. <u>השפעת החוק המוצע על ההבט המינהלי של המשרד שיהיה ממונה על ביצועו ושל משרדים ורשויות אחרים</u>

אין.

<u>הסתייגויות המשרדים</u>

<u>משרד הדתות:</u>

"מסתייג עקרונית מהצעת החוק".

<u>משרד הפנים:</u>

"שר הפנים מסתייג מהצעת החוק. אף לאחר החלטת הממשלה דעתו היא שיש לשקול מחדש את תיקון פקודת ההצגות הציבוריות הן מבחינה עניינית והן מבחינת העיתוי - חדשים מספר לפני הבחירות לכנסת".

ליועץ המשפטי לממשלה אין הערות משפטיות.

לממונה על התקציבים אין התנגדות להצעת החוק מבחינה תקציבית.

מוגש ע"י סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות

תשל"ג 1973.

הצעת חוק

פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) (תיקון)
תשל"ג - 1973

תיקון סעיף 2
1. סעיף 2 לפקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) להלן - החוק המקורי), יתוקן כך: -

בהגדרה "מחזה" יימחקו המלים "כל מחזה דרמטי" ו-"אופרה".

הוספת סעיף 7א
2. אחרי סעיף 7 לחוק המקורי יווסף סעיף זה:

"אי-תחולה 7א. חוק זה לא יחול על הצגת מחזה בתיאטרון ועל אופרה".

דברי הסבר

לפי פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) קיימת צנזורה על הצגת מחזה או שעשוע ציבורי בכך שאסור לפרסם מודעה על הצגת מחזה או שעשוע ציבורי וכן אסור להציגם או להשתתף בהופעה בהם בלי לקבל מראש את אישור המועצה לביקורת שהורכבה עפ"י פקודת סרטי ראינוע.

סעיף 2 לפקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת) קובע בהגדרת "מחזה" שפירושו "כל מחזה דרמטי, אופרה, או הצגה מסוג ורייטה".

מטרת החוק המוצע היא לבטל את הצנזורה על הצגת מחזות בתיאטרון ועל אופרות. לפיכך הושמטו מהגדרת "מחזה" המלים "כל מחזה דרמטי ו-אופרה ונשארו רק המלים הצגה מסוג ורייטה" סוג הצגות שבגינו נשראת הצנזורה בעינה.

כמו כן, וכדי להסיר כל ספק, הוכנס סעיף אי-תחולה שבו נאמר בפירוש כי החוק הקיים לא יחול על הצגת מחזה בתיאטרון ועל הצגת אופרה.

שר ההסברה

מזכירות הממשלה

ס ו ד י

ס ד ר   ה י ו ם
לישיבה ב/של"ה של הממשלה
י"ג בתשרי תשל"ה-29.9.74

		מס. הנספח	השר המגיש
א.	ס ק י ר ו ת		
ב.	הובלת מטענים ב"אל-על"	72	תחבורה
ג.	תזכיר-הצעת חוק ההצגות הציבוריות (ביקורת)(תיקון), תשל"ב-1973 - המשך הדיון	64	ועדת שרים
ד.	השתתפות ישראל בחגיגות 200 שנה לעצמאות ארצות-הברית	71	סגן ראש הממשלה ושר החוץ
ה.	אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי	50	עבודה
ו.	אשרור האמנה בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה אוסטריה בדבר בטחון סוציאלי	65	עבודה

		מס. הנספח	השר המגיש
ז.	חקיקה נוספת בנושא שביתות בשירותים חיוניים	59	
ח.	אזור תעשיה לירושלים	69	משפטים
ט.	הפעלת הוראות חוק שירות לאומי, תשי"ג-1953	53	בריאות
י.	בעיות העליה והקליטה	55 (נוסח מתוקן)	קליטת העליה

השתתפות ישראל בחגיגות 200 שנה לעצמאות ארצות-הברית

הצעה להחלטה

מחליטים:

א) להקים ועדה בינמשרדית שתורכב מנציגי משרד החוץ (יו"ר), משרד החינוך-והתרבות, משרד ההסברה ומשרד התיירות ונציגי ציבור, שתבחר בתערוכה שתשוגר לארצות-הברית במסגרת חגיגות ה-200 לעצמאות ארצות-הברית. ועדה זו תקבע הרכבה של התערוכה, תמנה קוראטור ותפקח על הביצוע.

הועדה תגבש גם תכנית לציון האירוע ההיסטורי בארץ.

ב) לאשר תקציב בסך מיליון וחצי עד שני מיליון ל"י להשתתפותנו בחגיגות, בכלל זה הכנת התערוכה ושיגורה.

דברי הסבר

א) ממשלת ארצות-הברית הזמינה את ממשלת ישראל להיות מיוצגת בחגיגות 200 השנה לעצמאות ארצות-הברית ב-1976, על-ידי מופעים אמנותיים ותרבותיים.

מינהל מיוחד שהקימה ממשלת ארצות-הברית לארגון החגיגות פנה למשרד החוץ באמצעות שגרירות ישראל בוושינגטון, בהצעה לתאם תכנית.

ב) התזמורת הפילהרמונית הישראלית תשוגר לסיור הופעות בארצות-הברית ותשולב במסגרת החגיגות.

ג) תשוגר תערוכה ישראלית שאת אופיה והרכבה תתווה ועדה בינמשרדית אשר גם תמנה קורטור ותפקח על הביצוע.

בקשר לסעיפים ב' ו-ג' הצריך להיזכר בהודעה המשותפת של ראש הממשלה והנשיא ניקסון כתום ביקור ניקסון בארץ, שבה נאמר:

"בעתיד הקרוב תשגר ישראל לארצות-הברית תערוכה ארכיאולוגית המתארת את ארץ התנ"ך. התזמורת הפילהרמונית הישראלית תבקר בארצות-הברית לרגל חגיגות מאתיים שנה לייסוד ארצות-הברית".

ד) תשוגר להקת ריקודים גם לוושינגטון (הטיפול בידי משרד החינוך-והתרבות ומשרד החוץ).

המפונה על התקציבים מציע שמשרדי הממשלה הנוגעים בדבר יכסו את ההוצאות מתקציביהם בשנת 1975/6.

מוגש ע"י סגן רה"מ ושר החוץ

ח' בתשרי תשל"ה
24.9.74

בספפ 71

אשרור האמנה בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה
אוסטריה בדבר בטחון סוציאלי

ה צ ע ה   ל ה ח ל ט ה

מ ח ל י ט י ם :

א) לאשרר את האמנה בין ישראל לבין הרפובליקה אוסטריה בדבר בטחון סוציאלי, המצורפת בזה, שנחתמה בוינה ביום 28.11.1973.

ב) ליפות את כוחו של שר החוץ לבצע החלטה זו.

... דברי הסבר מצורפים בזה.

מוגש ע"י שר העבודה

בספח 65

כ"ד באלול תשל"ד
11.9.74

הסברים לאמנה בין ישראל לאוסטריה

ביום 28.11.73 נחתמה בוינה, על ידי סגן הקנצלר של הרפובליקה של אוסטריה, מר הויזר, ועל ידי השגריר שלנו, מר פטיש, האמנה בדבר בטחון סוציאלי.

תחילתו של המו"מ היה בשנת 1958 אך נתגלעו חילוקי דעות בין הצדדים בשאלה החשובה, האם רשאית מדינה אחת לקצץ מהקצבה המגיעה ממנה לאור העובדה שמשתלמת קצבה מהמדינה השניה. באותה תקופה היתה העמדה של הממשלה האוסטרית, גם במגעיה עם מדינות אחרות, שכתוצאה מתשלום של קצבה שניה יש להקטין את הקצבה האוסטרית.

מגישה זאת היו נפגעים אותם עולים מאוסטריה אשר זכאים לקצבה משם גם ללא אמנה.

בשנת 1973 חודש המו"מ לאחר שהמשרד למנהל הסוציאלי האוסטרי הודיע לנו, בעקיפין וישירות, שהוא מוכן לוותר בשאלה השנויה במחלוקת. הויתור משתקף בסעיף 33 לאמנה, הקובע כי זכויותיהם של נרדפים מטעמים שבדת, שבמוצא או שבפוליטיקה לא יפגעו על ידי האמנה. סעיף זה פותר למעשה את הבעיות של תושבי ישראל שהיו מבוטחים באוסטריה.

מאז מלחמת העולם השניה התחזקה המגמה בין מדינות לכרות אמנות המבטיחות את הרציפות של הבטחון הסוציאלי של המבוטחים המהגרים מארץ אחת לשניה. לישראל, כארץ עליה, יש ענין מיוחד בהסכמים על בטחון סוציאלי, על מנת למנוע שעולים יפסידו זכויות שרכשו בביטוח הסוציאלי של ארץ מוצאם. ישראל חתמה על אמנות בדבר בטחון סוציאלי עם מספר ארצות אך לאמנה זאת חשיבות מיוחדת לאור העובדה כי מחד, יהנה מספר ניכר של עולים מאוסטריה מאמנה זאת, ומאידך תגדיל בצורה את הכנסות המדינה ממטבע זר. יש לציין, כי מערכת הבטחון הסוציאלי באוסטריה היא מהמפותחות שבעולם.

היתרונות החשובים של האמנה לגבינו הם:

1. לפי החוק האוסטרי זכאי מבוטח לקצבה רק אם בשלוש השנים שקדמו לזכאות הוא היה מבוטח משך 12 חודשים.
   מבוטחים בישראל יהיו זכאים לקצבה ללא צורך בביטוח ומבלי לשלם דמי ביטוח שוטפים.

2. תקופת האכשרה לקצבת זקנה, דהיינו תקופת הביטוח המינימאלית, היא באוסטריה 15 שנה. אדם שלא צבר תקופה זאת איננו זכאי לכל קצבה.
   לצרכי בדיקת הזכאות של תושבי ישראל יתחשבו אף בתקופות ביטוח ישראליות.

3. במקרים מסוימים ניתן להגדיל את גובה הקצבה על ידי תשלום יחסית נמוך בביטוח ברשות. עולים שהיו מבוטחים כעובדים עצמאיים יוכלו לבטח עצמם - לפי המצב המשפטי הנוכחי - רק בזכות האמנה.

4. לנרדפי הנאצים שלמה ממשלת אוסטריה קצבאות גם בהיותם בישראל. אך מבוטחים שאינם "נרדפים", לדוגמה יהודים שהגיעו לאוסטריה לאחר מלחמת העולם השניה, ועולים לישראל, לא זכאים לקצבה והיא מוקפאת, אלא ברשות מיוחדת, שהשלטונות אינם חייבים לתת. לפי האמנה תשתלם הקצבה לכל המבוטחים האוסטרים השוהים בישראל.

יש לציין שלפי האמנה יצטרך המוסד לביטוח לאומי לשלם ליורדים לאוסטריה, שצברו זכויות בביטוח הלאומי משך שנה, קצבה חלקית. יוצא שיורדים שעזבו את ישראל לפני 1.4.55 לא יהנו מהאמנה.

א מ נ ה

בין מדינת ישראל לבין

הרפובליקה אוסטריה

על

בטחון סוציאלי

מ ד י נ ת   י ש ר א ל

ו ה ר פ ו ב ל י ק ה   א ו ס ט ר י ה

ברצותן להסדיר את היחסים ההדדיים של שתי המדינות במישור הבטחון הסוציאלי, הסכימו ביניהן לכרות את האמנה דלקמן :

חלק 1

הוראות כלליות

סעיף 1

(1) באמנה זו -

1. "אוסטריה" - הרפובליקה אוסטריה,

"ישראל" - מדינת ישראל;

2. "אזרח" -

לגבי אוסטריה -

אזרח שלה, או אדם הנמנה עם דוברי גרמנית (גרמני לפי הלאום VOLKSDEUTSCHER) והוא מחוסר נתינות או שאזרחותו איננה ברורה ואשר היה נמצא שלא רק באורח זמני ב-11 ביולי 1953, ב-1 בינואר 1961 או ב-27 בנובמבר 1961, בתחומה של אוסטריה,

לגבי ישראל -

אזרח ישראלי;

3. "דינים" -

החוקים, התקנות וחוקי העזר המתיחסים לענפי הבטחון הסוציאלי המפורטים בסעיף 2(1);

4. "רשות מוסמכת" -

לגבי אוסטריה -

השר הפדראלי למינהל סוציאלי, ולגבי הסיוע המשפחתי - השר הפדראלי לכספים;

לגבי ישראל - שר העבודה;

5. "מבצע" -

המוסד או הרשות שהוטל עליהם ביצועם של הדינים המפורטים בסעיף 2 או של חלק מהם;

6. "מבצע מוסמך" -

המבצע המוסמך לפי הדינים החלים בנדון;

7. "מדינה מוסמכת" -

בעל האמנה שבתחומו נמצא המבצע המוסמך;

8. "בן-משפחה" -

בן-משפחה לפי הדינים של אחד בעל האמנה שבתחומו נמצא מושבו של המבצע שעליו לשאת בנטל הגימלאות;

9. "גימלה בכסף", "קצבה" או "פנסיה" -
גימלה בכסף, קצבה או פנסיה, לרבות כל חלקיהן המשתלמים מכספי ציבור, כל ההוספות, תשלומי התאמה, תוספות וכן מענקים חד-פעמיים;

10. "סיוע משפחתי" -
לגבי אוסטריה -
הסיוע המשפחתי;
לגבי ישראל -
הקצבה למשפחות מרובות ילדים, וקצבת המשפחה לילדי עובדים.

(2) באמנה זו יהא למונחים אחרים הפירוש שניתן להם בדינים הנוגעים בדבר.

<u>סעיף 2</u>

(1) אמנה זו חלה -
1. באוסטריה על הדינים בדבר -
(א) ביטוח הבריאות, במידה שנקבעו על פיו גימלאות במקרה של אמהות;
(ב) ביטוח התאונות;
(ג) ביטוח הפנסיות;
(ד) ביטוח האבטלה;
(ה) הסיוע המשפחתי;

2. בישראל על הדינים בדבר -
(א) ביטוח האמהות;
(ב) ביטוח תאונות העבודה ומחלות המקצוע;
(ג) ביטוח הנכות;
(ד) ביטוח הזקנה והשאירים;
(ה) ביטוח האבטלה;
(ו) ביטוח משפחות מרובות ילדים וביטוח ילדי העובדים.

(2) אמנה זו איננה חלה על דינים בדבר שיטה חדשה של בטחון סוציאלי או ענף חדש שלו, ולא תחול על הסדרים למען קרבנות המלחמה ותוצאותיה; כמו כן לא תחול על הדינים האוסטרים הנוגעים לביטוח תאונות של נפגעי המלחמה ושל חיילים בשירות חובה שנפגעו והנמצאים בהכשרה מקצועית, ועל הדינים בדבר ביטוח הנוטריונים.

(3) דינים שמקורם באמנות עם מדינות אחרות - זולת בעל האמנה השני - לא יובאו בחשבון ביחסים בין בעלי האמנה, במידה שאין בהם הסדרים על הנטל בביטוח.

[illegible]

סעיף 3

לענין תחולת הדינים של אחד מבעלי האמנה, הרי באין הוראה אחרת, דינם של אלה כדין אזרחיה של אותו בעל אמנה -

(א) אזרחיה של בעל האמנה השני;

(ב) פליטים כמשמעותם בסעיף 1 לאמנה על מעמדם של הפליטים מיום 28 ביולי 1951, שמקום המצאם הרגיל בתחום אחד מבעלי האמנה; וכן

(ג) מחוסרי נתינות שמקום המצאם הרגיל הוא בתחום אחד מבעלי האמנה.

סעיף 4

היה אדם זכאי לפי דיני אחד מבעלי האמנה לפנסיה, קצבה או גמלה אחרת בכסף - למעט גמלה למקרה של אבטלה - יקבל גמלה זו גם כשהוא נמצא בתחום בעל האמנה השני.

סעיף 5

במידה שלפי הדינים של אחד מבעלי האמנה יהיו השלכות משפטיות לפעילות מפרנסת או ליחסי ביטוח סוציאלי על מחן גימלה של הביטוח הסוציאלי, יהיו אותן השלכות גם לפעילות מפרנסת מאותו סוג או ליחסי ביטוח סוציאלי מאותו סוג בתחום בעל האמנה השני.

חלק 2

הוראות על תחולת הדינים

סעיף 6

(1) מבלי לגרוע מהאמור בסעיפים 7 ו-8, יחולו על מתפרנסים הדינים של בעל האמנה שבתחומו מתקיימת הפעילות המפרנסת.
הוא הדין בפעילות מפרנסת של שכיר גם כשמקום מגוריו של העובד או מושבו של מעבידו הם בתחום בעל האמנה השני.

(2) מקום שלפי סעיף קטן (1) היו חלים הדינים של שני בעלי האמנה בעת ובעונה אחת, יחולו הוראות אלה:

(א) היו מקיימים בעת ובעונה אחת פעילות מפרנסת כשכיר ובעצמאי, יחולו הדינים של אותו בעל האמנה שבתחומו מתקיימת הפעילות המפרנסת כשכיר.

(ב) היו מקיימים בעת ובעונה אחת פעילויות מפרנסות עצמאיות, יחולו הדינים של אותו בעל האמנה שבתחומו שוהה המתפרנס כרגיל.

סעיף 7

(1) נשלח עובד המועסק בתחום אחד מבעלי האמנה על ידי מפעל שאתו נמנה דרך כלל - על ידי אותו מפעל לתחום בעל האמנה השני כדי לבצע שם עבודה על חשבון אותו מפעל, ימשיכו לחול, עד תום החודש הקלנדארי ה-24 לאחר שנשלח, הדינים של בעל האמנה הראשון כאילו המשיך להיות מועסק בתחומו.

(2) נשלח עובד של מפעל תעופה שמושבו בתחום אחד מבעלי האמנה מתחומו לתחום בעל האמנה השני, ימשיכו לחול הדינים של בעל האמנה הראשון כאילו המשיך להיות מועסק בתחומו.

(3) הועסק עובד של מפעל תובלה שמושבו בתחום אחד מבעלי האמנה, בתחומו של בעל האמנה השני, יחולו הדינים של בעל האמנה הראשון, כאילו הועסק בתחומו. היה למפעל סניף בתחומו של בעל האמנה השני, יחולו על העובדים המועסקים באותו סניף הדינים של אותו בעל אמנה.

(4) על צוות כלי שיט המפליג בין יחולו הדינים של בעל האמנה שאת דגלו כלי השיט מניף.

(5) הועסק אזרחו של אחד מבעלי האמנה בשירותו של אותו בעל האמנה, או של מעביד ציבורי אחר של אותו בעל האמנה, בתחומו של בעל האמנה השני, יחולו הדינים של בעל האמנה הראשון.

סעיף 8

(1) בכפוף לאמור בסעיף קטן (4) פטורים דיפלומטים לגבי שירותיהם למדינה המשגרת מקיום הדינים על בטחון סוציאלי החלים במדינה המקבלת.

(2) (א) הפטור לפי סעיף קטן (1) יחול גם על חברי הצוות המנהלי והטכני של המשלחת ועל חברי הצוות של שירותי הבית של המשלחת שאינם אזרחי המדינה המקבלת או תושביה הקבועים.

(ב) מבלי לגרוע מהאמור בפסקה (א), רשאים חברי הצוות המנהלי והטכני של המשלחת שהם אזרחי המדינה המשגרת ותושבים קבועים במדינה המקבלת לבחור, תוך שלושה חדשים לאחר תחילת העסקתם, בתחולת הדינים של המדינה משגרת. לבחירה יהא תוקף החל מהאחד לחודש שלאחר מכן.

(3) הפטור לפי סעיף קטן (1) חל גם על העובדים במשק בית פרטי המועסקים העסקה בלעדית על ידי דיפלומט, בתנאי -

(א) שאינם אזרחי המדינה המקבלת או תושביה הקבועים, וכן

(ב) שהם כפופים לדינים על בטחון סוציאלי שהם בתוקף במדינה המשגרת או במדינה שלישית.

(4) דיפלומט המעסיק בני-אדם שעליהם לא יחול הפטור לפי סעיף קטן (3), יקיים את הדינים על בטחון סוציאלי שהם בתוקף במדינה המקבלת לגבי מעבידים.

(5) הסעיפים הקטנים (1) עד (4) יחולו בשנויים המחויבים על קונסולים שבמשרה ועל חברי הנציגויות הקונסולריות שבראשן עומד קונסול שבמשרה וכן על חבר העובדים במשק הבית המועסקים ע"י ידי אלה העסקה בלעדית.

סעיף 9

הרשות המוסמכת של בעל האמנה שדיניו חלים לפי הסעיפים 6 עד 8, רשאית, על פי בקשת הרשות המוסמכת של בעל האמנה השני, להעניק פטור מתחולת דינים אלה לגבי עובדים מסוימים או קבוצות של עובדים או לגבי מפרנסים עצמאים, במידה שהדבר לטובתם ובשים לב לסוג ולנסיבות עיסוקם. במקרה זה יחולו הדינים של בעל האמנה השני על בני האדם הנוגעים בדבר.

חלק 3

הוראות מיוחדות

פרק 1

אמהות

סעיף 10

לענין התביעה לגימלה ותקופת מתן הגימלה יחוברו תקופות הביטוח שיש להביאן בחשבון לפי דיני שני בעלי האמנה בדבר גימלאות במקרה של אמהות, במידה שתקופות אלה אינן חופפות.

פרק 2

נכות, זקנה ומוות

סעיף 11

נצטברו לזכות אדם תקופות ביטוח לפי הדינים של שני בעלי האמנה, יחוברו תקופות אלה לענין רכישת תביעה לגימלה, במידה שתקופות אלה אינן חופפות. הדינים של בעל האמנה שבביטוח שלו נצטברו תקופות ביטוח אלה, יקבעו באיזו מידה ובאיזה דרך תקופות ביטוח יבואו בחשבון.

סעיף 12

(1) תבעו אדם שנצטברו לזכותו תקופות ביטוח לפי הדינים של שני בעלי האמנה, או שאיריו גימלאות לפי הדינים של שני בעלי האמנה, יקבע המבצע המוסמך את הגימלאות כך:

(א) המבצע של כל אחד מבעלי האמנה יקבע לפי הדינים החלים עליו, אם האדם הנוגע בדבר זכאי לגימלה לאחר שחוברו תקופות הביטוח;

(ב) קיימת תביעה לגימלה, ייחשב המבצע תחילה את הסכום התיאורטי של הגימלה שהיתה מגיעה אילו כל תקופות הביטוח שיש להתחשב בהן לפי הדינים של שני בעלי האמנה, נצטברו אך ורק בתחום בעל האמנה הנוגע בדבר;

(ג) לאחר מכן ייחשב המבצע את הגימלה החלקית המגיעה, על יסוד הסכום היוצא מהחישוב לפי פסקה (ב) - לפי היחס שבין אורך תקופות הביטוח שיש להביאן בחשבון לפי דיניו הוא לבין האורך הכולל של תקופות הביטוח שיש להביאן בחשבון לפי הדינים של שני בעלי האמנה.

(2) היה סך כל תקופות הביטוח שיש להביאן בחשבון לפי הדינים של אחד מבעלי האמנה, פחות משנים עשר חדשים לענין חישוב הקיצבה, לא יעניק המבצע של אותו בעל האמנה קצבה כל שהיא, ואילו המבצע של בעל האמנה השני יעניק את הקצבה שתחושב מבלי להחיל את ההוראות של סעיף קטן (1) פסקה (ג). הוראה זו לא תחול אם לפי הדינים של בעל האמנה הראשון קיימת זכות לקצבה אף מבלי להחיל את הוראות סעיף 11.

סעיף 13

המבצעים המוסמכים האוסטרים יבצעו את הסעיפים 11 ו-12 לפי כללים אלה:

1. לענין קביעת השתייכותו של המבוטח לענין גימלאות והסמכות למתן הגימלה בביטוח הפנסיות יובאו בחשבון תקופות ביטוח ישראליות לפי אופיה של הפעילות המפרנסת באותן התקופות.

2. הוראות סעיפים 11 ו-12 לא יחולו על התנאים לקיום התביעה לגמול המיוחד של הכורים BERGMANNSTREUEGELD על פי הביטוח האוסטרי לפנסיות הכורים ועל מתן גמול כאמור.

3. בביצוע סעיפים 12 (1) פסקה (ב) יחולו הוראות אלה:
(א) תקופות ביטוח חופפות יובאו בחשבון בהיקפן למעשה;
(ב) דמי ביטוח ששולמו במועדים מאוחרים יותר לרכישת ורחק מכח תקופות שוות ערך בביטוח הפנסיות האוסטרי, לא יראו אותם כתשלומים לביטוח לפי שיעור גבוה יותר (HOEHERVERSICHERUNG)
(ג) יסוד החישוב יורכב אך ורק מתקופות הביטוח שנצטברו בביטוח הפנסיות האוסטרי.
(ד) תשלומים לביטוח לפי שיעור גבוה יותר וכן התוספת לגימלה לא יובאו בחשבון.

4. בביצוע סעיף 12(1) פסקה (ג) יחולו הוראות אלה:
(א) עלה סך כל תקופות הביטוח שיש להביאן בחשבון לפי הדינים של שני בעלי האמנה, על המכסימום שנקבע לפי הדינים האוסטרים לחישוב סכום ההעלאה (STEIGERUNGSBETRAG) תחושב הגימלה החלקית המגיעה לפי היחס שבין אורך תקופת הביטוח שיש להביאן בחשבון לפי הדינים האוסטרים, לבין המכסימום הנזכר של חודשי ביטוח.

(ב) התוספת לחסרי ישע תחושב על יסוד הגימלה החלקית האוסטרית, במסגרת הסכומים השוליים (GRENZBETRAEGE) המופחתים יחסית, לפי הדינים האוסטרים. ברם היתה קיימת תביעה לקיצבה על סמך אותן תקופות הביטוח שיש להביאן בחשבון לפי הדינים האוסטרים בלבד, תגיע. התוספת לחסרי ישע בשיעור המתאים לקצבה זו, זולת אם ניתנת תוספת גימלה לפי הדינים הישראליים מחמת מצב חוסר ישע.

5. לסכום שחושב לפי סעיף 12 (1) פסקה (ג) ייתווספו, במקרה המתאים, סכום העלאה מחמת תשלומים שנעשו לביטוח לפי שיעור גבוה יותר, או שרואים אותם כאילו נעשו כך, תוספת הגימלה לכורים, התוספת לחסרי ישע ותוספת ההשוואה (AUSGLEICHSZULAGE) לפי הדינים האוסטרים.

6. היה לפי הדינים האוסטרים מתן גמלאות לפי ביטוח הפנסיות של הכורים תלוי בכך, שהיה קיים בעיקר עיסוק בכריה, במובן הדינים האוסטרים, במפעלים מסוימים, יביאו בחשבון בין תקופות הביטוח הישראליות את אלה בלבד שמקורן בהעסקה במפעל מאותו סוג ובעיסוק מאותו סוג.

7. התשלומים המיוחדים מביטוח הפנסיות האוסטרי יגיעו בהתאם לשיעור הקצבה החלקית האוסטרית; סעיף 15 יחול בשנויים המחויבים.

סעיף 14

(1) היתה קיימת תביעה לקצבה אף מבלי להתחשב באמור בסעיף 11, יתן המבצע המוסמך של אחד מבעלי האמנה את הגימלה המגיעה על סמך תקופות הביטוח שיש להביאן בחשבון לפי הדינים החלים עליו, כל עוד לא קיימת תביעה לגימלה לפי הדינים של בעל האמנה השני.

(2) נקבעה גימלה לפי סעיף קטן (1), תיקבע מחדש לפי סעיף 12, משנולדה תביעה לגימלה לפי הדינים של בעל האמנה השני. תחילתה של הקביעה מחדש היא החל מהיום שבו הוחל בזהן הגימלה לפי הדינים של בעל האמנה השני. מעשה בית דין לגבי החלטה קודמת לא ישמש מחסום לקביעה מחדש.

סעיף 15

(1) היה אדם זכאי לגימלה לפי הדינים של אחד מבעלי האמנה אף מבלי להתחשב באמור בסעיף 11 והיה שיעור גימלה זו גבוה מסך כל הגימלאות שחושב לפי סעיף 12 (1) פסקה (ג), יתן המבצע של בעל אמנה זה, כגימלה חלקית, את הגימלה שחושבה כך, בתוספת ההפרש בין סך כל הגימלאות כפי שחושבו לפי סעיף 12 (1) פסקה (ג) לבין הגימלה שהיתה מגיעה רק לפי הדינים החלים עליו.

(2) הגימלה החלקית לפי סעיף קטן (1) תיקבע מחדש מיזמתה של הרשות אם שיעור הגימלאות המשמשות יסוד לחישוב הגימלאות החלקיות, ישתנה שלא בגלל התאמות או אם שער החליפין ישתנה ביותר מ-10 אחוז למאה.

פרק 3

תאונות עבודה ומחלות מקצוע

סעיף 16

(1) מי שנפגע בתאונת עבודה או חלה במחלת מקצוע -

(א) בתחום המדינה שאינה מוסמכת או,

(ב) בתחום המדינה המוסמכת ואשר -

(אא) מעביר את מקום מגוריו לתחום בעל האמנה השני, או

(בב) מצבו אבב המצאו זמנית בתחום שנזכר לאחרונה מחייב טיפול רפואי מידי, לרבות אשפוז,

יקבל על חשבון המבצע המוסמך גימלאות בעין שינתנו לו מהמבצע של מקום המצאו או של מקום מגוריו החדש לפי הדינים החלים על מבצע זה. במקרה של העברת מקום המגורים יהא עליו לקבל את הסכמת המבצע המוסמך לפני ההעברה. אין לסרב להסכמה זאת אלא אם העברת מקום המגורים עלולה לסכן את מצב בריאותו או את הביצוע של הטיפול הרפואי.

(2) על מתן הגימלאות בכסף יחולו הדינים של המדינה המוסמכת.

(3) הגימלאות בעין המפורטות בסעיף קטן (1) יינתנו -

באוסטריה -

על ידי קופת החולים האיזורית לפועלים ולפקידים המוסמכת למקום המצאו או למקום מגוריו של האדם הנוגע בדבר, לפי הענין,

בישראל -

על ידי המוסד לביטוח לאומי.

(4) מבצע של ביטוח הנכות רשאי לתת את הגימלה במקום המבצע הנזכר בסעיף קטן (3).

(5) המבצע המוסמך יפצה את המבצע לפי סעיף קטן (3) על הסכומים שהוציא לפי סעיף קטן (1), למעט הוצאות המינהל.

(6) הרשויות המוסמכות רשאיות להסכים, לצרכי פישוט המינהל, שבכל מקרה או בסוגים מסוימים של מקרים יבוא התשלום של סכום אחד במקום תשלום החשבונות של ההוצאות בכל מקרה לחוד.

סעיף 17

היה מקום לפצות על מחלת מקצוע לפי הדינים של שני בעלי האמנה, לא ינתנו גימלאות אלא לפי הדינים של אותו בעל אמנה שבתחומו לאחרונה קוים העיסוק שהיה עלול לגרום למחלת מקצוע כאמור.

פרק 4

אבטלה

סעיף 18

(1) חלו על אדם פלוני זה אחר זה או בסירוגין הדינים של שני בעלי האמנה, יחוברו, לענין רכישת התביעה לגימלאות במקרה של אבטלה, התקופות שיש להביאן בחשבון לפי הדינים של שני בעלי האמנה, במידה שאינן חופפות.

(2) תנאי לתחולת סעיף קטן (1) הוא שהאדם הנוגע בדבר היה מועסק כעובד בתחום בעל האמנה שלפי דיניו הוא תובע את הגימלה, בסך הכל 13 שבועות, תוך שנים עשר החדשים לפני הגשת התביעה זולת אם הופסקה העסקתו ללא אשמת העובד.

פרק 5

סיוע משפחתי

סעיף 19

היה לפי הדינים של אחד מבעלי האמנה קיום התביעה לסיוע משפחתי מותנה בכך שמקום מגוריהם או מקום המצאם של הילדים שלמענם נקבע הסיוע המשפחתי הם בתחום אותו בעל אמנה, יביאו בחשבון את הילדים שמקום המצאם בתחום בעל האמנה השני, כאילו מקום המצאם הקבוע בתחום בעל האמנה הראשון.

סעיף 20

(1) לבני אדם שמקום מגוריהם או מקום המצאם הרגיל בתחום של אחד מבעלי האמנה והם מקיימים פעילות מפרנסת כשכירים בתחום בעל האמנה השני, תהיה תביעה לסיוע משפחתי לפי הדינים של בעל אמנה זה כאילו בתחומו מקום מגוריהם או מקום המצאם הרגיל.

(2) נשלח שכיר מתחום אחד מבעלי אמנה לתחום בעל האמנה השני, ימשיכו לחול הדינים של בעל האמנה הראשון.

סעיף 21

קיים אדם במשך חודש קלנדארי אחד בשים לב להוראות אמנה זו, לגבי ילד, את תנאי הקיום של תביעה לפי הדינים של כל אחד מבעלי האמנה, זה אחר זה, ינתן הסיוע המשפחתי לחודש השלם על ידי אותו בעל אמנה שלפי דיניו היה צריך לתתו בתחילת החודש.

סעיף 22

ילדים, כמשמעותם בפרק זה, הם מי שלטובתם נקבע סיוע משפחתי בדינים החלים.

חלק 4

הוראות שונות

סעיף 23

(1) הרשויות המוסמכות רשאיות להסדיר בהסכם את סדרי המינהל הדרושים לביצוע אמנה זו. ניתן לערוך הסכם זה עוד לפני תחילתה של אמנה זאת; ברם תחילתו לכל המוקדם בד בבד עם אמנה זאת.

(2) הרשויות המוסמכות של בעלי האמנה ימסרו זו לזו מדע על -

(א) כל האמצעים שננקטו להפעלת אמנה זו;

(ב) כל התיקונים של דיניהם הנוגעים להפעלת אמנה זו.

(3) הרשויות והמבצעים של בעלי האמנה יסייעו אלה לאלה בביצוע אמנה זו וינהגו כמו בהפעלת דיניהם הם. עזרה מינהלית זו תינתן ללא תשלום.

(4) לענין ביצוע אמנה זו רשאים המבצעים והרשויות של בעלי האמנה לבוא במגע ישיר אלה עם אלה וכן עם בני אדם הנוגעים בדבר או עם באי-כחם.

(5) המבצעים, הרשויות ובתי המשפט של אחד מבעלי האמנה לא יסרבו לקבל את הבקשות והמסמכים האחרים שהוגשו להם מחמת זה בלבד שנערכו בשפה הרשמית של בעל האמנה השני.

(6) הוראות לבדיקות רפואיות בביצוע הדינים של אחד מבעלי האמנה, הנוגעות לבני אדם הנמצאים בתחום בעל האמנה השני ינתנו על ידי המבצע של מקום המצאם על פי בקשת הרשות המוסמכת על חשבונה.

(7) על העזרה המשפטית יחולו ההוראות החלות מזמן לזמן על העזרה המשפטית בענינים אזרחיים.

סעיף 24

הרשויות המוסמכות יקימו לשכות קשר להקמת הביצוע של אמנה זו, ובמיוחד לקיום קשר פשוט ומהיר בין המבצעים הנוגעים בדבר מטעם שני הצדדים.

סעיף 25

(1) כל פטור או הנחה שנקבעו בדינים של אחד מבעלי האמנה, לגבי מסים, מסי בולים, אגרות בית משפט או אגרות רישום על מסמכים או תעודות שיש להגישם בביצוע דינים אלה - יחולו גם על המסמכים והתעודות המתאימים שיש להגישם בביצוע אמנה זו או הדינים של בעל האמנה השני.

(2) תעודות ומסמכים מכל סוג שיש להגישם בביצוע אמנה זו אינם טעונים כל אימות.

סעיף 26

(1) בקשות, הצהרות או עתירות לסעד שהוגשו בביצוע אמנה זו או הדינים של אחד מבעלי האמנה, לרשות למבצע או למוסד מוסמך אחר של אחד מבעלי האמנה רואים אותם כבקשות, הצהרות או עתירות לסעד שהוגשו לרשות, למבצע או למוסד מוסמך אחר של בעל האמנה השני.

(2) בקשה למתן גימלה שהוגשה לפי הדינים של בעל אמנה אחד תראה גם כבקשה למתן גימלה מקבילה לפי הדינים של בעל האמנה השני, אם גימלה זו באה בחשבון בהתחשב עם הוראות אמנה זו; הוראה זו לא תחול אם המבקש דורש מפורשות שתדחה הקביעה של גימלה למקרה זקנה שנרכשה לפי הדינים של אחד מבעלי האמנה.

(3) בקשות, הצהרות ועתירות לסעד שיש להגישן בביצוע הדינים של אחד מבעלי האמנה תוך מועד מסוים לרשות, למבצע או למוסד מוסמך אחר של אותו בעל אמנה - ניתן להגישן תוך אותו מועד לרשות המקבילה של בעל האמנה השני.

(4) במקרים של הסעיפים הקטנים (1) עד (3) תעביר הרשות שאליה הופנתה הפניה, את הבקשות, ההצהרות או עתירות הסעד מיד לרשות המוסמכת המקבילה של בעל האמנה הראשון.

סעיף 27

(1) המבצעים החייבים במתן הגימלה ישתחררו מהחיוב של תשלום גימלאות בביצוע אמנה זו על ידי תשלום במטבע החוקי המחייב לפי הדינים המוניציפאליים שלהם.

(2) תשלומי הפצוי שנקבעו באמנה זו יבוצעו במטבע של בעל האמנה שבתחומו נמצא מושבו של המבצע שנתן את הגימלאות.

סעיף 28

(1) החלטות בנות ביצוע של בתי המשפט וכן החלטות ותעודות פיגורים (מסמכים) בני ביצוע של המבצעים או של הרשויות של אחד מבעלי האמנה - בדבר דמי ביטוח או תביעות אחרות הנובעות מהביטוח הסוציאלי וכן בדבר החזרתו של סיוע משפחתי, יוכרו על ידי בעל האמנה השני.

(2) אין לסרב להכרה אלא אם היא נוגדת את תקנת הציבור של בעל האמנה המתבקש להכיר בהחלטה או במסמך.

(3) ההחלטות והמסמכים שהם בני ביצוע ושהוכרו לפי סעיף קטן (1), יוצאו לפועל בתחום בעל האמנה השני. על הליכי ההוצאה לפועל יחולו הדינים החלים בתחום בעל האמנה שבו מתבקשת הוצאתם לפועל, על ההוצאה לפועל של ההחלטות והמסמכים המקבילים שהוצאו בתחום אותו בעל האמנה. עותק ההחלטה או המסמך ישא אישור שהם בני ביצוע (הוראת אכיפה).

(4) תביעות של מבצעים בתחום אחד מבעלי האמנה שעילתן בפיגורים בתשלום דמי ביטוח, יהנו בהוצאה לפועל וכן בהליכי פשיטת רגל והסדר בתחום בעל האמנה השני מאותן זכויות קדימה כמו התביעות המקבילות בתחום אותו בעל אמנה.

סעיף 29

שילם המבצע של אחד מבעלי האמנה מפרעה על חשבון גימלה, יעכב המבצע של בעל האמנה השני, על פי בקשת המבצע הנזכר לראשונה, את התשלום המאוחר יותר של גימלה מקבילה המגיע לפי הדינים של אותו בעל האמנה והמתיחס לאותה תקופה. שילם המבצע של בעל האמנה האחד, לגבי תקופה שביחס אליה על המבצע של בעל האמנה השני לשלם גימלה מקבילה במועד מאוחר יותר, גימלה בשיעור גבוה מהמגיע, יראה הסכום העולה על גימלה זו עד כדי שיעור הסכום המגיע במועד מאוחר יו..ר כאמור - כמפרעה לענין המשפט הראשון.

סעיף 30

(1) היה אדם זכאי לגימלאות, לפי הדינים של אחד מבעלי האמנה, בשל נזק שאירע בתחום בעל האמנה השני והוא גם זכאי, לפי הדינים של אותו בעל אמנה לפצויים בשל הנזק מצד שלישי, תעבור התביעה לפצויים לידי המבצע של בעל האמנה האחד לפי הדינים החלים עליו.

(2) היו תביעות לשפוי בשל גימלאות מאותו סוג שעילתן באותו אירוע של נזק, הן בידי מבצע של אחד מבעלי האמנה והן בידי מבצע של בעל האמנה השני, רשאי הצד השלישי להשתחרר מהתביעות שעברו לידי שני המבצעים, על ידי תשלום לאחד או לשני משני המבצעים. ביחסים שביניהם חייבים המבצעים זה לזה בתשלומי השוואה לפי יחס הגימלאות שכל אחד מהם חייב בהן.

סעיף 31

(1) חילוקי דעות בין שני בעלי האמנה על פירושה של אמנה זו או ביצועה, יושבו ככל האפשר, על ידי הרשויות המוסמכות של בעלי האמנה.

(2) לא ניתן ליישב חילוקי דעות בדרך זו, יובאו לפי דרישת אחד מבעלי האמנה להכרעה בפני בית דין של בוררים שיורכב כך:

(א) כל אחד מבעלי הדין ימנה בורר תוך חודש מיום קבלת הדרישה להכרעה על ידי בית דין לבוררים. שני הבוררים שנתמנו כך יבחרו כבורר שלישי אזרח של מדינה שלישית תוך חדשיים אחרי שבעל הדין שמינה את הבורר שלו לאחרונה, הודיע על כך.

(ב) לא מינה אחד מבעלי האמנה בורר תוך המועד הקובע, רשאי בעל האמנה השני לבקש את נשיא בית הדין הבין-לאומי למנות בורר באמור. על פי דרישה של אחד מבעלי האמנה ינהגו בהתאם, אם שני הבוררים אינם יכולים להסכים בדבר בחירת הבורר השלישי.

(ג) היה הנשיא של בית הדין הבין-לאומי אזרח של אחד מבעלי האמנה, יעברו התפקידים שהוטלו עליו בסעיף זה למשנה לנשיא של בית הדין, ואם אף הוא היה אזרח של אחד מבעלי האמנה - לאותו שופט בית הדין, בעל הדרגה הגבוהה ביותר, שלא נתקיים בו תנאי זה.

(3) בית הדין של הבוררים יכריע ברוב דעות. הכרעותיו יחייבו את שני בעלי האמנה. כל אחד מבעלי האמנה ישא בהוצאות הבורר שמינה אותו. בעלי הדין ישאו ביתר ההוצאות בחלקים שווים. בית הדין של הבוררים יקבע בעצמו את סדרי הדין בפניו.

חלק 5

הוראות מעבר וסיום

סעיף 32

(1) אין אמנה זו מקנה זכות לתבוע תשלום גימלאות ביחס לזמן שלפני תחילתה מלבד מה שיקבע בסעיף קטן 7.

(2) לענין קביעת הזכות לגימלה לפי אמנה זו יבואו בחשבון גם תקופות ביטוח שנצטברו לפי הדינים של בעל אמנה לפני תחילתה של האמנה.

(3) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (1) תחול אמנה זו גם על אירועים מבוטחים שאירעו לפני תחילתה; במקרים אלה ייקבעו, לפי הוראות אמנה זו -

(א) קצבאות המגיעות רק מכח אמנה זו - לפי בקשת הזכאי.
(ב) קצבאות שנקבעו לפני תחילתה של אמנה זו - קביעה מחדש, על פי בקשה הזכאי; ניתן גם לקבען מחדש ביזמת הרשות, ובמקרה זה ייראה היום שבו שלח המבצע את ההודעה שעליו לתת לזכאי בדבר פתיחת ההליכים, כיום הגשת הבקשה.

הוגשה הבקשה לקביעה, לקביעה מחדש תוך שנתיים מיום תחילתה של אמנה זו או החלה רשות מיוזמתה תוך המועד האמור בהליכים לקביעה מחדש, ינתנו הגימלאות בהתאם להוראות סעיף קטן 7; בכל מקרה אחר יינתנו החל מהיום שנקבע לפי הדינים של כל אחד מבני בעלי האמנה.

(4) נקבעו בדינים של בעלי האמנה הוראות בדבר פקיעת זכויות או התישנותן, לא יחולו באשר לקביעות לפי סעיף קטן (3) הדינים הנוגעים בדבר על הזכאים, אם הבקשה המפורטת בסעיף קטן (3) תוגש תוך שנתיים מיום תחילתה של אמנה זו. הוגשה הבקשה בתום מועד זה, תקיב הזכות לגימלאות, במידה שלא פקעה או התישנה, החל מיום הגשת הבקשה, זולת אם יש להחיל דינים נוחים יותר של אחד מבעלי האמנה.

(5) במקרים של סעיף קטן (3)(ב) יחול סעיף 29 בשנויים המחויבים.

(6) מעשה בית-דין, בהחלטה קודמות, לא ישמש מחסום בפני הקביעה מחדש.

(7) קצבאות לפי הדינים המנויים בסעיף 2(1) פסקה 1(ג) ופסקה 2(ד) יקבעו ויינתנו בהתאם להוראות אמנה זאת כבר החל מיום 1 לינואר 1973.

סעיף 33

אדם שנפגע במעמדו במישור הדינים של ביטוח סוציאלי מטעמים פוליטיים, או דתיים או מטעמים שבמוצא - זכויותיו המגיעות לו לפי הדינים האוסטריים, לא יפגעו על ידי אמנה זו.

סעיף 34

(1) אמנה זו טעונה אישרור. מסמכי האישרור יוחלפו בקרוב, ככל האפשר בירושלים.

(2) תחילתה של אמנה זו היא ביום הראשון של החודש השני לאחר תום החודש שבו הוחלפו מסמכי האישרור.

(3) תקפה של אמנה זו היא לזמן בלתי מוגבל. כל אחד מבעלי האמנה רשאי להודיע בכתב ובדרך הדיפלומטית על גמר תקפה ובלבד שההודעה תינתן שלשה חדשים מראש לפחות.

(4) ניתנה הודעה על גמר תקפה של האמנה זו, ימשיכו הוראותיה לחול לגבי זכויות מוקנות, וזאת מבלי להתחשב בהוראות מגבילות שנקבעו בהסדרים הנוגעים בדבר, למקרה המצאו של מבוטח בחוץ לארץ.

ולראיה חתמו המורשים של שני בעלי האמנה על הסכם זה.

נערך בוינה ביום ג' כסלו ושל"ד (28 לנובמבר 1973) בשני עותקים, בעברית ובגרמנית, כאשר כל אחד משני הנוסחים מחייב באותה שווה.

בשם
רפובליקת אוסטריה

בשם
מדינת ישראל

פרוטוקול סיום
לאמנה בין מדינת ישראל
לבין הרפובליקה אוסטריה
על
בטחון סוציאלי

בשעת החתימה של האמנה שנכרתה היום בין הרפובליקה אוסטריה לבין מדינת ישראל על בטחון סוציאלי, מצהירים המורשים של שני בעלי האמנה על הסכמתם בדבר הוראות אלה:

1. לסעיף 1 של האמנה:
המונחים המפורטים בסעיף קטן 1(9) לא יכללו את תוספת ההשוואה לפי הדינים האוסטריים ואת ההטבה הסוציאלית לפי הדין הישראלי.

2. לסעיף 3 של האמנה:
( ) לא ייפגעו הסדרים על הנטל בביטוח שבאמנות בין-לאומיות בין בעלי האמנה לבין מדינות אחרות.

(2) לא ייפגעו הדינים של שני בעלי האמנה בדבר שיתוף פעולה של המובטחים ושל המעבידים במוסדות המבצעים והאיגודים ובשיפוט במשפט הבטחון הסוציאלי.

(3) לא יחולו על אזרחים ישראלים הדינים שבחוק האוסטרי הפדראלי מיום 22.11.1961 על תביעות לגימלאות וצפיות בביטוח הפנסיות ובביטוח תאונות, מכח עיסוקים בחוץ לארץ, וכן הדינים על הכרתן של תקופות פעילות מפרנסת עצמאית שנצטברו, מחוץ לאוסטריה, בתחום הממלכה האוסטרו-הונגרית לשעבר.

(4) לא ייפגעו הדינים האוסטריים בדבר מתן סעד למובטלים תקופה ממושכת (NOTSTANDSHILFE).

3. לסעיף 5 לאמנה:
(1) לענין לידת התביעה לפנסיה של המפרנסים העצמאיים במערכת העסקים לפי ביטוח הפנסיות האוסטרי, דין שווה לפקיעתם של הרשיון לעסק או של יחסי השותפות באוסטריה ולהפסקתה למעשה של הפעילות המפרנסת העצמאית המקבילה בישראל.

(2) קיום יחסי ביטוח לפי הדינים הישראליים בעת שלא מבוצעת פעילות מפרנסת, אינם שוללים לידת תביעה לקצבת זקנה אוסטרית (קצבת זקנה לכורים KNAPPSCHAFTSALTERSPENSION).

4. לסעיף 8 של האמנה:

(1) הוראות סעיף קטן (1) יחולו על המורשה האוסטרי לעניני מסחר ועל שותפיו המקצועים לעבודה שצורפו לו על ידי הלשכה הפדראלית למערכת העסקים, כך שעל העסקתם של בני אדם אלה בתחום מדינת ישראל יחולו הדינים האוסטריים.

(2) לגבי המועסקים ביום תחילתה של אמנה זו, יתחיל המועד הקבוע בסעיף קטן (2) ביום האמור.

5. לסעיף 11 של האמנה:

הוראה זו תחול, לגבי תביעה לקצבת זקנה מוקדמת (קצבת זקנה לכורים) במקרה של אבטלה או של תקופת ביטוח ארוכה שנצטברה לפי הדינים האוסטריים.

6. לסעיף 18 של האמנה:

סעיף קטן (1) לא יחול לענין רכישת הזכות לגמול על חופשת לידה ללא תשלום (KARENZURLAUBSGELD) לפי הדינים האוסטריים.

7. לסעיף 20 של האמנה:

לא תהא זכות לסיוע המשפחתי האוסטרי אלא אם העיסוק באוסטריה איננו נוגד את ההוראות הקיימות בדבר העסקת עובדים מחוץ-לארץ ויימשך לפחות חודש קלנדארי שלם.

8. למעיף 28 של האמנה:

ההוראות בדבר סיוע משפחתי חלות רק על גימלאות שנתקבלו שלא בתם לב.

9. לסעיף 32 של האמנה:

חלק 3 פרק 2 לא יחול על המקרים שבהם, לפי הדינים האוסטריים על ביטוח פנסיות של המפרנסים העצמאים בחקלאות וביעור, ימשיכו לחול הדינים על הביטוח החקלאי לפנסיה נוספת.

פרוטוקול סיום זה הוא חלק האמנה בין הרפובליקה אוסטריה לבין מדינת ישראל על בטחון סוציאלי. תחילתו ביום תחילתה של האמנה, ותקופת תקפו כתקופת תקפה של האמנה.

ולראיה חתמו המורשים של שני בעלי האמנה על פרוטוקול סיום זה.

נעשה בוינה ביום ג' בטלו תשל"ד (28 לנובמבר 1973) בשני עותקים בגרמנית ובעברית כאשר כל אחד משני הנוסחים מחייב באורח שווה.

בשם	בשם
מדינת ישראל	הרפובליקה אוסטריה

אמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי

10

הצעה להחלטה

... מחליטים ליפות את כוחו של שר העבודה להגיש לכנסת את האמנות וההמלצות המצורפות בזה, שנתקבלו על-ידי ארגון העבודה הבינלאומי בועידות ה-55, 56 ו-58 של הארגון, בצירוף תזכיר בו תוסבר כוונת הממשלה לגבי הפעלת האמנות וההמלצות כמפורט להלן:

א) אמנה 133 והמלצה 141 בדבר מניעת רעש במגורי צוותים באניות.

ב) אמנה 134 והמלצה 142 בדבר מניעת תאונות עבודה ליורדי ים.

ג) אמנה 135 והמלצה 143 בדבר הגנה והקלות שיינתנו לנציגי עובדים במפעלים.

ד) אמנה 136 והמלצה 144 בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזין.

ה) אמנה מס. 137 והמלצה מס. 145 בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בהעמסת מיטען בנמלים.

ו) אמנה מס. 138 והמלצה מס. 146 בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה.

... דברי ההסבר מצורפים בזה.

מוגש ע"י שר העבודה

בנספח 50

א' באלול תשל"ד
19.8.74

דברי הסבר

א. בועידה ה-55 של ארגון העבודה הבינלאומי התקבלו האמנות וההמלצות הבאות:

1. אמנה 133 והמלצה 141 בדבר מניעת רעש במגורי צוותים באניות.

מטרת האמנה להבטיח שיפורים במגורי צוותי אניות, תנאי רווחה לעובדים כגון: מקומות לינה, חדרי אוכל, אוורור, חימום תאורה, שירותים דחיים ומניעת רעש ע"י שימוש נכון בתקנים ובציוד למניעת רעש.

2. אמנה 134 והמלצה 142 בדבר מניעת תאונות עבודה ליורדי ים.
מטרת האמנה לקבוע הוראות למניעת תאונות עבודה לימאים וזאת ע"י הצעה למדינות השונות להוציא חוקים, תקנות וכל אמצעים שתמצא לנחוץ להוציא בנדון. לשמירת בריאות העובדים,

פרסומים סרטונים מאמרים וכד׳.

ב. בועידה ה-56 של ארגון העבודה הבי"ל התקבלו האמנות וההמלצות הבאות:

1. אמנה 135 והמלצה 143 בדבר הגנה והקלות שינתנו לנציגי עובדים במפעלים.

מטרת האמנה לתת הגנה יעילה לנציגי עובדי המפעל בפני כל פגיעה בהם כנציגי העובדים לרבות פיטורים.

כמו־כ לתת להם את התנאים שיאפשרו מלוי תפקידיהם ביעילות.

2. אמנה 136 והמלצה 144 בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן.
מטרת האמנה לתת הגנה לעובדים בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן או ממוצריו וזאת ע"י מתן אמצעי מנע סכניים ואמצעי הגנה בעבודה, ביגוד מתאים, איסור הכנסת מזון לחדרי העבודה, איסור עישון וכל דרך יעילה אחרת.

ג. בועידה ה-58 של ארגון העבודה הבי"ל התקבלו האמנות וההמלצות הבאות:

1. אמנה מס׳ 137 והמלצה מס׳ 145 :-

בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בהעמסת מטען בנמלים.

מטרת האמנה לאמוד באורח סדיר ושיטתי את ההשפעה המסתברת של השנויים בשיטות להעמסת מטען, לרבות ההשפעה על אפשרויות ותנאי עבודת הסוורים בנמלים וזאת לאור הכנסתן של שיטות העמסת מטען חדישות בנמלים, כמו"כ במדת האפשר לספק לסוורים העסוקה סדירה וקבועה, ולדאוג שהסוורים ישלו חלק ביתרונות שהובטחו מהכנסתן של השיטות החדשות להעמסת מטען בנמלים.

2. אמנה מס' 138 והמלצה מס' 146 בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה.

מטרת האמנה להבטיח ביטול אפקטיבי של עבודת ילדים ולהעלות באורח פרוגרסיבי את גיל המינימום לקבלת עובדים לעבודה לאותה רמה המתיישבת עם התפתחותם הפיזית והשכלית של הילדים.

הרחבה פרוגרסיבית של אמצעים כלכליים וסוציאליים להקלת העוני ופיתוח והרחבה ללא הפליה של הביטוח הסוציאלי ורווחת המשפחה.

בהתאם לסעיף 19 לחוקת ארגון העבודה הבינלאומי יש להניח את האמנות וההמלצות הנ"ל על שולחן הכנסת ומכאן הצעת החלטה זו.

נ ס פ ח

תזכיר בקשר לאמנות והמלצות של ארגון העבודה הבינלאומי

1. סעיף 19 לחוקת ארגון העבודה הבינלאומי קובע:

"5. (א) תשלח האמנה לכל החברות לשם אישור;

(ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את האמנה, לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת, לפני הרשות או הרשויות שהענין הוא בגדר סמכותן תוך תקופת שנה אחת - לכל היותר - מנעילת מושב הועידה, אך באין אפשרות לעשות זאת תוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל - בהקדם האפשרי למעשה, ובשום פנים לא יאוחר משמונה-עשר חודש מסיום מושב הועידה.

(ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולה שנקטו אותן רשויות.

"6. (א) תישלח המלצה לכל החברות לעיונן לשם מתן תוקף לה דרך תחיקה לאומית או באופן אחר;

(ב) כל חברה וחברה מתחייבת להביא את ההמלצה לשם חיקוק או לשם פעולה אחרת לפני הרשות או הרשויות, שהענין הוא בגדר סמכותן, תוך תקופת שנה אחת - לכל היותר - מנעילת מושב הועידה, או באין אפשרות לעשות זאת תוך תקופת שנה אחת מחמת נסיבות יוצאות מן הכלל - בהקדם האפשרי למעשה, ובשום פנים לא יאוחר משמונה-עשר חודש מסיום הועידה;

(ג) החברות יודיעו למנהל הכללי של משרד העבודה הבינלאומי על האמצעים שנקטו, בהתאם לסעיף זה, לשם הבאת ההמלצה בפני הרשות המוסמכת או הרשויות המוסמכות כאמור, בצירוף פרטים על הרשות או הרשויות שהן רואות אותן כמוסמכות, ועל הפעולה שנקטו אותן הרשויות".

2. המושב ה-36 של ועידת העבודה הבינלאומית שהתכנס בחודש יוני 1953 אישר חוות דעת של ועדות מומחים בדבר דרך הגשת האמנות וההמלצות לרשות המוסמכת שעיקריה הם:

(א) אין הממשלה יוצאת ידי החובה להגיש אמנות והמלצות לרשות המחוקקת רק על-ידי העברת נוסח האמנות וההמלצות למחוקק;

(ב) "ההגשה" לרשות המחוקקת חייבת להיות מלווה הודעה או הצעות בהן נמסר על כוונת הממשלה ביחס לאמנה או המלצה;

(ג) על הממשלה להודיע אם בדעתה לנקוט באמצעים כלשהם בקשר לאמנות והמלצות אלה.

3. בהתאם להתחייבויות הנובעות מהאסור לעיל מונחות על שולחן הכנסת -

(א) אמנה מס' 133 בדבר מגורי צוותים באניה (הוראות משלימות).

(ב) אמנה מס' 134 בדבר מניעת תאונות עבודה ליורדי ים.

2/..

(ג) אמנה מס' 135 בדבר הגנה והקלות שיש להיתן לנציגי עובדים במפעל.

(ד) אמנה מס' 136 בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן.

(ה) אמנה מס' 137 בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בניטול מטען בנמלים.

(ו) אמנה מס' 138 בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה.

(ז) המלצה מס' 141 בדבר מניעת רעש מזיק במגורי הצוות ובחדרי העבודה באניה.

(ח) המלצה מס' 142 בדבר מניעתן של תאונות עבודה לימאים.

(ט) המלצה מס' 143 בדבר הגנות והקלות שיש להיתן לנציגי עובדים במפעל

(י) המלצה מס' 144 בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן.

(יא) המלצה מס' 145 בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בניטול מטען בנמלים.

(יב) המלצה מס' 146 בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה.

4. (א) ביחס לאמנות 133 – 138 תיערכנה בדיקות באיזו מידה עונות הוראות החוק וההסדרים הקיימים להוראות האמנות, ובאם יש מקום לחקיקה נוספת אשר תאמץ את הוראות האמנות.

(ב) ההמלצות 144 – 146 יועברו לגורמים הנוגעים בדבר בכדי שישמשו להם ולמשרד העבודה, עד כמה שהדבר ניתן, הנחיה לטיפול בנושאים הנדונים בהמלצות אלו.

ועידת העבודה הבין לאומית

אמנה 133

אמנה בדבר מגורי צוותים באניה

(הוראות משלימות)

הועידה הכללית של ארגון העבודה הבין לאומי,

לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושבה החמישים וחמישה ביום 14 באוקטובר, 1970,
בתיתה את דעתה כי האמנה בדבר מגורי צוותים (מתוקנת), 1949, קבעה הוראות מפורטות לענין נושאים כגון מקומות לינה, חדרי אוכל וחדרי בידור, איוורור, חימום, תאורה ושירותים סניטריים באניה,

בהיותה סבורה כי לאור התכונות המשתנות במהרה הן במבנה האניות המודרניות והן בתפעולן, ניתן לקבוע שיפורים נוספים במגורי הצוות,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר מגורי צוותים, שאלה המהווה את הסעיף השני בסדר יומו של המושב,
לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית המשלימה את האמנה בדבר מגורי צוותים (מתוקנת), 1949,
מאמצת ביום זה, שלושים באוקטובר לשנת אלף תשע מאות ושבעים, את האמנה שלקמן, שתיקרא "אמנה בדבר מגורי צוותים (הוראות משלימות),1970";

חלק I הוראות כלליות

1. אמנה זו חלה על כל אנית-ים, בין שהיא נתונה בבעלות ציבורית ובין שבבעלות פרטית, העוסקת בהובלת משא או נוסעים למטרת מסחר, או המועסקת לשם כל מטרה מסחרית אחרת, הרשומה בשטח ארץ שלגביו עומדת אמנה זו בתוקפה, ואשר הונחה, או שנמצאה בשלב בניה דומה, בתאריך כניסת אמנה זו לתוקפה בזיקה לאותו שטח ארץ, או לאחר מכן.

2. חוקי הארץ ותקנותיה יקבעו אימתי יש לראות אניות כאניות ים למטרת אמנה זו.

3. אמנה זו חלה על ספינות גרר, מקום שהדבר סביר ומעשי.

4. אמנה זו אינה חלה על:
(א) על אניות מתחת ל-1000 טון;
(ב) על אניות שהונעו בתחילה במפרש, בין שהן מצוידות במנוע עזר ובין שלא;
(ג) על אניות העוסקות בדייג או בציד לויתנים, או בעיסוקים דומים;
(ד) על סנפירניות ומרחפות.

5. בתנאי שהאמנה תהא מוחלת, מקום שסביר ומעשי -
(א) על אניות בין 200 ו-1,000 טון; וכן
(ב) על מגוריהם של בני אדם המועסקים במשמ רגיל של הפלגה בים באניות העוסקות בציד לויתנים או בעיסוקים דומים.

2/..

6. וכן בתנאי, שכל אחת מן הדרישות הנוהגות בתוקף סעיף 3 לאמנה זאת, אפשר לשנותה במקרה של כל אניה, אם הונחה דעתה של הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני בעלי האניות או בעלי האניות, או שניהם גם יחד, ועם האיגודים המקצועיים האמיתיים של יורדי ים, כי השינויים שייעשו יספקו יתרונות דומים שכתוצאה מהם לא יהיו כלל התנאים בוחים פחות מאלה שהיו נובעים מהחלתן המלאה של הוראות האמנה; פרטים על כל שינויים כאמור יועברו על ידי החברה הנוגעת בדבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין לאומי.

7. ושוב בתנאי, שהרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני בעלי האניות או בעלי האניות, או עם שניהם גם יחד, ועם האיגודים המקצועיים האמיתיים של יורדי ים, תקבע את השיעור שלגביו יהיה נאות, בהתחשב בצורך שבמקום מגורים שלא בזמן העבודה, לפסוק מיעוטים או לסטות מהוראות אמנה זו, במקרה של:

(א) מעבורות ים, אניות מזינות, ואניות דומות, שאינן מצוותות ברציפות בצוות קבוע אחד;

(ב) אניות ים, במעה שמובל בהן צוות תיקון, באורח זמני, בנוסף לצוות האניה;

(ג) אניות ים המועסקות במסעות ים קצרים המאפשרים לחברי הצוות לסור לביתם או להשתמש בשירותים דומים בחלקו של כל יום ויום.

סעיף 2

באמנה זו -

(א) המונח "אניה" משמעותו כלי שיט שעליו חלה אמנה זו;

(ב) המונח"טונים" פירושו טונים רשומים ברוטו;

(ג) המונח "אניות נוסעים" משמעותו אניה שלגביה עומדת בתוקפה (1) תעודת בטיחות לאנית נוסעים, שהוצאה בהתאם להוראות האמנה הבין-לאומית לבטיחות החיים בים הנמצאת בתוקף באותה שעה, או (2) תעודת נוסעים;

(ד) המונח "קצין" משמעותו אדם שאיננו קברניט, המדורג כקצין על ידי חוקי הארץ ותקנותיה, או, בהעדרם של כל חוקים ותקנות השייכים לענין, על ידי הסכם קולקטיבי או מנהג.

(ה) המונח "ימאים" דרוגיים" משמעותו איש צוות שאיננו קצין;

(ו) המונח "קצין זוטר" משמעותו ימי מדורג" המשמש במעמד פיקוחי או בעמדה של אחריות מיוחדת, המדורג כקצין זוטר על ידי חוקי הארץ או תקנותיה, או, בהעדרם של חוקים ותקנות הנוגעים לדבר, על ידי הסכם קולקטיבי או מנהג;

(ז) המונח "מבוגר" משמעותואדם שהוא בן 18 שנה לפחות;

(ח) המונח "מגורי צוותים" בולל חדרי שינה, חדרי אוכל, שירותים סניטריים, מקומות אי רוח ומקומות בידור, כפי שנקבעו לשימושו של הצוות;

(ט) המונח "נקבע" משמעותו נקבע על ידי חוקי הארץ או תקנותיה, או על ידי הרשות המוסמכת;

(י) המונח "אושר" משמעותו אושר על ידי הרשות המוסמכת;

(יא) המונח "נרשם מחדש" פירושו נרשם מחדש לרגל שינוי בו-זמני בשטח הארץ של הרישום ובבעלות האניה.

3/..

סעיף 3

כל חברה שלגביה עומדת אמנה זו בתוקפה מתחייבת למלא, בזיקה לאניות שעליהן חלה אמנה זו, אחר -

(א) הוראות חלקים II ו- III של האמנה בדבר מגורי צוותים (מתוקנת 1949; ו-

(ב) הוראות חלק II לאמנה זו.

סעיף 4

1. כל חברה שלגביה עומדת אמנה זאת בתוקפה מתחייבת לקיים בתוקפם חוקים או תקנות אשר יבטיחו את החלתה.

2. החוקים והתקנות -

(א) ידרשו מאת הרשות המוסמכת להביאם לתשומת לבם של כל בני האדם הנוגעים בדבר;

(ב) יגדירו את בני האדם האחראים למלא אחריהם;

(ג) יקבעו עונשים מתאימים לכל הפרה של חוקים ותקנות אלה;

(ד) יקבעו קיומה של מערכת פיקוח נאותה כדי להבטיח אכיפה יעילה;

(ה) ידרשו מאת הרשות המוסמכת להיוועץ בארגוני בעלי אניות ובבעלי אניות, או בשניהם גם יחד, ובאיגודים מקצועיים אמיתיים של יורדי ים, בקשר לעיצובן של התקנות, ולשתף פעולה, ככל שהדבר אפשרי, עם אותם צדדים בביצוען.

חלק II דרישות לענין מגורי צוותים

סעיף 5

1. שטח הרצפה לכל אדם בכל חדרי שינה המיועדים לימאים דרוגים לא יפחת מן:

(א) 3.75 מטרים מרובעים (40.36 רגל מרובעת), באניות בנות 1,000 טון או מעל לכך, אך פחות מ-3,000 טון;

(ב) 4.25 מטרים מרובעים (45.75 רגל מרובעת), באניות בנות 3.000 טון או למעלה מכך, אך פחות מ-10.000 טון;

(ג) 4.75 מטרים מרובעים (51.13 רגל מרובעת), באניות בנות 10,000 טון או מעל לכך.

2. בתנאי ששטח הרצפה לכל אדם בחדרי שינה המיועדים לשני ימאים דרוגיים לא יפחת מן:

(א) 2.75 מטרים מרובעים (2960 רגל מרובעת), באניות בנות 1,000 טון או מעל לכך, אך פחות מ-3,000 טון;

(ב) 3.35 מטרים מרובעים (34.98 רגל מרובעת), באניות בנות 3,000 טון או מעל לכך, אך פחות מ-10,000 טון;

(ג) 3.75 מטרים מרובעים (40.36 רגל מרובעת), באניות בנות 10.000 טון או מעל לכך.

4/..

3. וכן בתנאי ששטח הרצפה של חדרי שינה המיועדים לימאים דרוגיים באניות נוסעים לא יפחת מן:-

(א) 2.35 מטרים מרובעים (25.30 רגל מרובעת), לכל אדם, באניות בנות 1.000 טון או מעל לכך, אך פחות מ-3.000 טון;

(ב) באניות בנות 3.000 טון ומעל לכך -
(1) 3.75 מטרים מרובעים (40.36 רגל מרובעת), בחדרים המאכסנים אדם אחד;

(2) 6.00 מטרים מרובעים (64.58 רגל מרובעת), בחדרים המאכסנים שני בני אדם;

(3) 9.00 מטרים מרובעים (96.88 רגל מרובעת), בחדרים המאכסנים ארבע בני אדם.

(4) 12.00 מטרים מרובים(129.17 רגל מרובעת), בחדרים המאכסנים ארבע בני אדם.

4. מספר הימאים הדירוגיים המתגוררים בחדרי שינה לא יעלה על שני אנשים לחדר, למעט אניות נוסעים, מקום שהמספר המקסימלי המותר יהיה ארבעה.

5. מספר הקצינים הזוטרים המתגוררים בחדרי שינה לא יעלה על איש אחד או שני אנשים לחדר.

6. בחדרי שינה לקצינים, מקום שלא נקבע חדר מגורים או חדר יום אישי, יהיה שטח הרצפה לאיש לא פחות מ-6.50 מטרים מרובעים (69.96 רגל מרובעת), באניות בנות פחות מ-3.000 טון, ולא פחות מ-7.50 מטרים מרובעים (80.73 רגל מרובעת) באניות בנות 3,000 טון ומעל לכך.

7. באניות שאינן אניות נוסעים ייקבע חדר שינה אינדיבידואלי לכל איש צוות מבוגר, מקום שגודל האניה, הפעילות שבה היא מועסקת, ומערכה, עושים זאת לסביר ולמעשי.

8. מקום שהדבר אפשרי באניות בנות 3.000 טון או מעל לכך, יהיו לקצין המכונות הראשי ולקצין הניווט הראשי, בנוסף לחדר השינה אשר להם, חדר מגורים או חדר יום גובל בהם.

9. חלל התפוס במיטות ובמגורות בשידה ובמושבים ייכלל במידת שטח הרצפה. חללים קטנים בעלי צורה בלתי סדירה, שאינם מוסיפים למעשה לחלל העומד לתנועה חופשית, ואינם ניתנים לשימוש לשם קביעתו של ריהוט, יוצאו מן הכלל.

10. מידות המינימום מלגו של מיטה יהיו 98 סנטימטרים על 80 סנטימטרים (6 רגל של אינטש על 2 רגל 7.50 אינטש.

<u>סעיף 6</u>

1. שטח הרצפה של חדרי האוכל לקצינים ולימאים דרוגיים לא יפחת ממטר מרובע אחד (10.76 רגל מרובעת) לאדם בקיבולת הישיבה המתוכננת.

2. חדרי האוכל יצויידו בשולחנות ובמושבים מאושרים קבועים או ניידים, שדיים לספק את המספר הגדול ביותר של אנשי הצוות העשויים להשתמש בהם בזמן אחד כלשהו.

3. יעמדו לדורשיהם בכל עת, שעה שאנשי הצוות נמצאים באניה -

(א) מקרר, שיימצא במקום נוח, בעל יכולת קיבול מספקת למספר בני האדם המשתמשים בחדר האוכל או בחדרי האוכל;

(ב) מתקנים למשקאות חמים; וכן

(ג) מתקנים למרוח קרים.

4. הרשות המוסמכת רשאית להתיר אותם מיעוטים לגבי הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לסעיף זה, בדבר סידורי חדרי האוכל, כפי שעשוי להיות נחוץ כדי למלא אחר התנאים המיוחדים באניות נוסעים.

סעיף 7

1. מקום בידור, הנמצא במקום נוח והמרוהט כראוי, יותקן לקצינים ולימאים דרוגיים לא הותקן מקום זה בנפרד מחדר האוכל, חדרי האוכל יתוכננו, ירהוטו, ויצוידו כדי לספק אפשרויות בידור.

2. הריהוט למקום הבידור יכלול, במינימום, ארון ספרים ואפשרויות לקריאה, כתיבה, ומקום שהדבר מעשי, למשחקים.

3. לגבי אניות בנות 8.000 טון, או מעל לכך, יותקנו חדר עישון או חדר ספריה, שבו ניתן להראות סרטים או טלויזיה, וחדר תחביבים או משחקים; תשומת לב תינתן להתקנת בריכת שחיה.

4. בקשר לתכנונו של מקום הבידור, תיתן הרשות המוסמכת תשומת לב להתקנת קנטינה.

סעיף 8

1. בכל האניות יותקנו, במקום מתאים, לקצינים ולימאים דרוגיים, מינימום של בית שימוש אחד ואמבט אחד, או מקלחת אחת, או שניהם גם יחד, לכל ששה אנשים, או פחות מכך, שאין ברשותם מתקני נוחיות בהתאם לסעיפים קטנים 2 ו-4 לסעיף זה, מועסקות נשים באניה, יש להתקין עבורן מתקנים סניטריים נפרדים.

2. באניות בנות 5,000 טון, או מעל לכך, אך פחות מ-15.000 טון, יצורפו לחדרי שינה אינדיבידואליים, לפחות של חמישה קצינים, חדר אמבט אישי נפרד, המצויד בבית שימוש, וכן באמבט או מקלחת, או שניהם גם יחד, ובכיור רחצה, בעלי מים מתוקים זורמים, חמים וקרים. כיור הרחצה יכול שיימצא בחדר השינה. נוסף לכך, באניות בנות 10.000 טון או מעל לכך, אך פחות מ-15.000 טון, יהיו לחדרי השינה של כל הקצינים האחרים חדרי אמבט אישיים, או בעלי גישה ישירה, המצויידים באורח דומה.

3. באניות בנות 15.000 טון או מעל לכך יצורפו לחדרי שינה אינדיבידואליים חדרי אמבט אישיים נפרדים, המצויידים בבית שימוש, וכן באמבט או מקלחת או שניהם גם יחד, ובכיור רחצה, בעלי מים מתוקים זורמים, חמים וקרים; כיור הרחצה יכול שימצא בחדר השינה.

4. באניות בנות 25.000 טון או מעל לכך, שאינן אניות נוסעים, יותקן חדר אמבט לכל שני ימאים דרוגיים, בתא בעל גישה ישירה בין שני חדרי שינה גובלים, או ממול לכניסה לשני חדרים אלה, אשר יצוייד בבית שימוש, וכן באמבט או מקלחת, או בשניהם גם יחד, ובכיור רחצה, בעלי מתוקים זורמים, חמים וקרים.

5. באניות בנות 5.000 טון או מעל לכך, שאינן אניות נוסעים, כל חדר שינה, בין של קצינים או של ימאים דרוגיים, יצוייד בכיור רחצה בעל מים מתוקים זורמים חמים או קרים, למעט מקום שכיור רחצה כאמור נמצא בחדר אמבט שהותקן בהתאם לסעיפים קטנים 2, 3, או 4 לסעיף זה.

6. מתקנים לכביסת בגדים, ליבושם ולגיהוצם, יותקנו לקצינים ולימאים דרוגיים, בכל האניה, בקנה המידה המתאים לגודל הצוות ולמשכו הרגיל של המסע.

7. המתקנים שיותקנו יהיו -

(א) מכונות כביסה;

(ב) מכונות יבוש או חדרים מחוממים ומאווררים במידה מספקת; וכן

(ג) מגהצים וקרשי גיהוץ, או ציוד שווה ערך.

<u>סעיף 9</u>

1. באניות בנות 1.600 טון או מעל לכך, יותקנו -

(א) תא נפרד הכולל בית שימוש וכיור רחצה בעל מים מתוקים זורמים, חמים וקרים, בתחום גישה נוחה מסיפון גשר הפיקוד, בראש וראשונה לבני אדם הנמצאים בתפקיד באותו איזור; וכן

(ב) בית שימוש וכיור רחצה בעל מים מתוקים זורמים, חמים וקרים, בתחום גישה נוחה מהלל המכונה, אם אינו מותקן סמוך למרכז הבקרה של חדר המכונות.

2. באניות בנות 1.600 טון או מעל לכך, שאינן אניות שבהן הותקנו חדרי שינה אישיים וחדרי אמבט אישיים או אישיים למחצה לכל צוות מחלקת המכונות, יותקנו מבנים להחלפת בגדים אשר -

(א) יימצאו מחוץ לחלל המכונות, אך בני גישה נוחה אליו; וכן

(ב) יצויידו בתאי בגדים אינדיבידואליים, וכן באמבטיות או במקלחות, או בשניהם גם יחד, ובכיורי רחצה, בעלי מים מתוקים זורמים, חמים וקרים.

<u>סעיף 10</u>

הגובה הפנוי המינימלי בכל מגורי הצוות, מקום שנחוצה תנועה מלאה וחופשית, לא יהא פחות מ-198 סנטימטרים (6 רגל 6 אינטש): ובלבד שהרשות המוסמכת רשאית להתיר הפחתה מוגבלת כלשהי בגובה הפנוי בכל חלל, או בחלקו של כל חלל, באותם מגורים שבהם הונחה דעתה שסביר לעשות כן, וכי הפחתה כאמור לא תביא לכלל אי נוחות לצאת.

סעיף 11

1. מגורי הצוות יוארו ביאות.

2. בכפוף לאותם סידורים מיוחדים כפי שמותרים להרשותם באניות נוסעים, יוארו חדרי השינה וחדרי האוכל באור טבעי ויצוידו באור מלאכותי הולם.

3. בכל האניות יותקן אור חשמל במגורי הצוות. מקום שאין שני מקורות בלתי תלויים לחשמל למאור, הותקן תאורה נוספת באמצעות מנורות או מכשירי תאורה לשימוש חירום, שייבנו כראוי.

4. מנורת קריאה חשמלית הותקן בחדרי השינה, בראשה של כל מיטה.

5. תקנים מתאימים של תאורה טבעית ומלאכותית ייקבעו על ידי הרשות המוסמכת.

סעיף 12

במקרה של אניות שאיושן חייב להביא בחשבון, בלא הפליה, את עניניהם של צוותים בעלי נהגים דתיים וחברתיים שונים ומיוחדים, רשאית הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני בעלי האניות או בעלי האניות, או עם שניהם כאחד, ועם האיגודים המקצועיים האמיתיים של יורדי הים הנוגעים בדבר, ובלבד ששני צדדים אלה הסכימו על כך ביניהם, להרשות שינויים לגבי הוראות סעיפים קטנים 1 עד 4 וסעיף קטן 7 לסעיף 5, וסעיפים קטנים 1 עד 4 לסעיף 8 של אמנה זאת, בתנאי ששינויים אלה לא יביאו לכדי כלל שירותי נוחות פחות נוחים מאלה שהיו נובעים מהחלתן של הוראות האמנה. פרטים על כל שינויים כאמור יועברו על ידי החברה הנוגעת בדבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, אשר יודיע עליהן לחברות ארגון העבודה הבין-לאומי.

חלק III החלתה של האמנה על אניות קיימות

סעיף 13

1. במקרה של אניה שהיא גמורה בשלמות בתאריך כניסת אמנה זאת לתוקפה לגבי שטח ארץ הרישום ושהיא מתחת לתקן שנקבע באמנה זאת, רשאית הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני בעלי האניות או בעלי האניות. או עם שניהם כאחד, ועם האיגודים המקצועיים האמיתיים של יורדי ים, לדרוש אותם שינויים לשם הבאת האניה לכלל התאמה עם דרישות האמנה, כפי שנראה סביר ומעשי, תוך תשומת לב במיוחד לבעיות הטכניות, הכלכליות והאחרות הכרוכות בהחלתם של סעיפים 8,5 ו-10, שיש לעשותם בשעה -
   (א) שהאניה נרשמת מחדש;
   (ב) שנערכים שינויי מבנה ממשיים או תיקונים חשובים באניה, כתוצאה מתכניות ארוכות טווח ולא כתוצאה של תאונה או של שעת דחק.

2. במקרה של אניה שהיא בתהליך של בניה או של החלפה, או של שניהם כאחת, בתאריך כניסת אמנה זו להוקפה לגבי שטח ארץ הרישום, רשאית הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני בעלי האניות או בעלי האניות, או עם שניהם כאחד, ועם האיגודים המקצועיים האמתיים של יורדי ים, לדרוש אותם שינויים לשם הבאת האניה לכלל התאמה עם דרישות האמנה, כפי שנראה סביר ומעשי, תוך תשומת לב במיוחד לבעיות הטכניות הכלכליות והאחרות הכרוכות בהחלתם של סעיפים 5, 8, ו-10; שינויים אלה יהוו מילוי סופי אחר תנאיה של אמנה זאת.

סעיף 17

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברות הארגון.

2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות הארגון על רישומו של האחרון בכתבי האישור הדרושים כדי להכניס אמנה זאת לתוקפה, יסב את תשומת לב חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס האמנה לתוקפה.

סעיף 18

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, לשם רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האמות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו בהתאם להוראות דלעיל.

סעיף 19

הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זאת, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה, כולה או מקצתה.

סעיף 20

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה האמנה החדשה אחרת -

   (א) יהא אישרורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברה גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 16 לעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לתוקפה;

   (ב) החדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאישרור על ידי החברות.

2. מכל מקום תישאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישררוה . אך לא אישררו את האמנה המתקנת.

סעיף 21

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זה דין מקור להם במידה שווה.

ועידת העבודה הבין-לאומית

<u>המלצה 141</u>

המלצה בדבר מניעת רעש מזיק במגורי הצוות ובחללי העבודה באניה

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין לאומי,

לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושבה החמישים וחמישה ביום 14 באוקטובר, 1970,

בתיתה את דעתה כי האמנה בדבר מגורי צוותים (מתוקנת), 1970, קובעת תקני מינימום למגורי צוותים באניות,

בהיותה סבורה כי לאור ההתפתחות המתחוללות במהרה הן במבנה האניות המודרניות והן בתפעולן ניתן לקבוע שיפורים נוספים במגורי הצוות,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר מגורי צוותים, שאלה המהווה את הסעיף השני בסדר יומו של המושב,

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה,

מאמצת ביום זה, שלושים באוקטובר לשנת אלף תשע מאות ושבעים, את ההמלצה שלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר גמורי צוותים (מניעת רעש), 1970";

1. (1) הרשות המוסמכת בכל ארץ ימית, יחד עם הגופים הבין-לאומיים המוסמכים ועם נציגי ארגוני בעלי האניות וארגוני יורדי הים, יסדרו את המחקר בבעית הרעש באניות, במטרה להשיג ולאגד נתונים, שעל יסודם ניתן לקבוע במועד מוקדם, אמות מידה ותקנים מוסמכים, כך שאפשר יהיה לערוך הוראות ארציות כדי להגן על יורדי ים, בכל שהדבר נחוץ, מהשפעותיו המזיקות של רעש.

   (2) מחקר כאמור יכלול:

   (א) השפעתה של החשיפה לרעש יתר על השמיעה, הבריאות ונוחותם של יורדי ים;

   (ב) האמצעים שיש לקבעם כדי להפחית רעש אניות או להגן על שמיעתם של יורדי ים, או של שני אלה גם יחד.

2. הרשות המוסמכת בכל ארץ ימית תקבע, לאורו של אותו מחקר, הוראות להפחתתו של רעש יתר ומזיק באניה, ולהגנת יורדי ים מרעש כאמור, מיד לכשיהיה הדבר אפשרי באורח סביר.

3. כפי הנאות, לאורו של המחקר, האמצעים שיעיינו בהם יכול שיכללו את שלקמן:

   (א) הוראה ליורדי ים בסכנות לשמיעה ולבריאות שבחשיפה ממושכת לרעש עז ובשימוש הנכון בהתקנים ובציוד לשמירה מפני רעש.

   (ב) אספקתם של מטמים לאזניים או כיסויים לאזניים, או שניהם גם יחד, שאושרו על ידי הרשות המוסמכת, ליורדי ים בחדר המכונות, מקום שנחוץ.

2/..

(ג) הפחתת הרעש בחדרי שינה, בחדרי האוכל, בחדרי בידור, ובשאר מגורי הצוות, על ידי:-

(1) מיקומם של חללים אלו הרחק ככל שהדבר אפשרי מן המכונות, מחדרי מכשירי ההגה, מכננות העיגון, ממכשירי האיוורור, החימום ומיזוג האוויר, ומשאר מכונות ומתקנים רועשים;

(2) שימוש בבידוד אקוסטי, ובשאר חמרים מתאימים קולטי רעש, בבנייתם ובשיפוצם של מחיצות, תקרות וסיפונים, בחללים יוצרי רעש, ובדלתות מבודדי רעש, הנסגרות מאליהן, לחללי מכונות;

(ד) הפחתתו ומניעתו של רעש בחדרי המכונות ובחללי מכונות אחרים, על-ידי:-

(1) קביעתם, כל מקום שאפשר של חדרי בקרה מרכזיים חסיני רעש למכונות, לשם חבר העובדים בחדר המכונות;

(2) בידודם, ככל שהדבר אפשרי, של חדרי עבודה, כגון בית מלאכה, מן הרעש הכללי של חדר המכונות;

(3) אמצעים להפחתת רעש בפעולת המכונות.

ועידת העבודה הבין-לאומית

<u>אמנה 134</u>

אמנה בדבר מניעת תאונות עבודה ליורדי ים.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,

לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי ונתכנסה למושבה החמישים וחמישה ביום 14 באוקטובר, 1970.

בתיתה את דעתה להוראותיהן של אמנות העבודה הבין-לאומיות והמלצות העבודה הבין לאומי הקיימות הנוהגות לגבי עבודה באניה ובנמל והשייכות לענין מניעתן של תאונות עבודה ליורדי ים, ובמיוחד להמלצה בדבר פיקוח על עבודה (ימאים), 1929.

ההמלצה בדבר מניעת תאונות עבודה, 1929, האמנה בדבר שמירה מפני תאונות (סוורים) (מתוקנת), 1932, האמנה בדבר בדיקה רפואית (יורדי ים), 1946, והאמנה וההמלצה בדבר שמירת מכונות 1963.

בתיתה את דעתה להוראותיה של האמנה לבטיחות החיים בים, 1960, והתקנות הנספחות לאמנה הבין-לאומית בדבר קוי טעינה, כפי שתוקנה ב-1966, הקובעות מספר אמצעי בטיחות באניה המספקים הגנה לבני אדם המועסקים בה,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר מניעת תאונות באניה, בים ובנמל שאלה המהווה את הסעיף השמיני בסדר יומו של המושב,

לאחר שהחליטה כי הצעות אלה ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית,

בתיתה את דעתה כי למען הצלחתה של פעולה בתחום מניעת תאונות באניה חשוב הדבר כי יקויים שיתוף פעולה הדוק, בתחומיהם המתאימים, בין ארגון העבודה הבין-לאומי ובין הארגון הבין-ממשלתי המייעץ לענינים ימיים,

בתיתה את דעתה כי התקנים שלקמן עוצבו, בהתאם לכך, בשיתוף פעולה עם הארגון הבין ממשלתי המייעץ לענינים ימיים, וכי מוצע לבקש את שיתוף פעולתו הרצוף בהחלתם של תקנים אלה,

מאמצת ביום זה, שלושים באוקטובר לשנת אלף תשע מאות ושבעים, את האמנה שלקמן, שתיקרא "אמנה בדבר מניעתן של תאונות (יורדי ים)", 1970:

<u>סעיף 1</u>

1. לענין אמנה זאת כולל המונח "יורד ים" כל בני אדם המועסקים בכל תפקיד שהוא באניה, שאינה אנית מלחמה, הרשומה בשטח ארץ שלגביו עומדת אמנה זו בתוקפה והעוסקת באורח רגיל בשיט ימי.

2. במקרה של כל ספק אם סוגי בני אדם כלשהם יש לראותם כיורדי ים לענין אמנה זאת, תוכרע השאלה על ידי הרשות המוסמכת בכל ארץ, לאחר התייעצות עם ארגוני בעלי האניות וארגוני יורדי הים הנוגעים בדבר.

3. לענין אמנה זאת, המונח "תאונות עבודה" כולל תאונות ליורדי ים, שבאו עקב עבודתם או תוך כדי עבודתם.

2/..

<u>סעיף 2</u>

1. הרשות המוסמכת בכל ארץ ימית תנקוט באמצעים הנחוצים כדי להבטיח שתאונות עבודה ידווחו וייחקרו במידה מספקת, וכי סטטיסטיקה מקיפה לגבי תאונות כאמור תישמר ותנותח.

2. כל תאונות העבודה ידווחו והסטטיסטיקה לא תוגבל לאסונות או לתאונות הכורכות את האניה.

3. הסטטיסטיקה תרשום את מספרן, טבען, סיבותיהן, ותוצאותיהן של תאונות העבודה, בלויית ציון ברור של המחלקה באניה, למשל – סיפון, מכונות או אספקה, ושל האזור, למשל – בים או בנמל, שבהם קרתה התאונה.

4. הרשות המוסמכת תיטול על עצמה חקירה לסיבותיהן ולנסיבותיהן של תאונות עבודה המסתיימות באובדן חיים או בפגיעה אישית חמורה, ואותן תאונות אחרות כפי שעשויים לפרט חוקי הארץ ותקנותיה.

<u>סעיף 3</u>

כדי לספק בסיס איתן למניעת תאונות הנגרמות מחמת סיכונים מיוחדים של עבודת ים, יבוצע מחקר במגמות הכלליות ובאותם סיכונים שהעלתה הסטטיסטיקה.

<u>סעיף 4</u>

1. הוראות בדבר מניעתן של תאונות עבודה ייקבעו על ידי חוקים או תקנות, תקנוני נוהג או אמצעים מתאימים אחרים.

2. הוראות אלה יתייחסו לכל הוראות כלליות בדבר מניעתן של תאונות והגנה על בריאות בעבודה, העשויות להיות ראויות להחלה לגבי עבודתם של יורדי ים, ויפרטו אמצעים למניעתן של תאונות שהן מיוחדות לעבודת ים.

3. במיוחד יכללו הוראות אלה את הנושאים שלקמן:

(א) הוראות כלליות ובסיסיות;
(ב) תכונותיה המבניות של האניה;
(ג) מכונות;
(ד) אמצעי בטיחות מיוחדים על הסיפון ומתחתיו;
(ה) ציוד טעינה ופריקה;
(ו) מניעת אש וכיבוי אש;
(ז) עגנים, כבלים וחבלים;
(ח) משא ונטל מסוכנים;
(ט) ציוד הגנה אישי ליורדי ים.

<u>סעיף 5</u>

1. ההוראות למניעת תאונות המוזכרות בסעיף 4 יפרטו בבהירות את חובתם של בעלי האניות, יורדי הים, ואחרים הנוגעים בדבר, למלא אחריהן.

2. בדרך כלל, כל התחייבות לגבי בעל אניה לספק ציוד הגנה, או התקני בטיחות אחרים למניעת תאונות, תלווה בהוראה לשימושם של ציוד ומתקנים כאמור על ידי יורדי ים, ובדרישה כי ימלאו אחר אמצעים למניעת תאונות השייכים לענין.

<u>סעיף 6</u>

1. יינקטו אמצעים מתאימים כדי להבטיח את החלתן התקינה של ההוראות המוזכרות בסעיף 4, באמצעות פיקוח נאות או בדרך אחרת.

2. יינקטו אמצעים מתאימים כדי להבטיח מילויין של הוראות אלה.

3/..

3. יינקטו כל צעדים נחוצים כדי להבטיח כי רשויות הפיקוח והאכיפה יהיו בקיאות בעבודת ים ובנוהגיה.

4. כדי להקל על ההחלה, יבואו עותקי ההוראות או סיכומיהן לתשומת לבם של יורדי הים, למשל על ידי הצגתם במקום בולט באניה.

סעיף 7

תיקבע הוראה לשם מינויים מקרב צוות האניה, של איש מתאים או של אנשים מתאימים, או של ועדה מתאימה, שיהיו אחראים, בכפיפות לקברניט, למניעת תאונות.

סעיף 8

1. תכניות למניעה תאונות עבודה ייערכו בידי הרשות המוסמכת, בשיתוף פעולה עם ארגוני בעלי האניות ויורדי הים.

2. ביצוען של תכניות כאמור יאורגן כך, שהרשות המוסמכת, בעלי האניות ויורדי הים, או נציגיהם, וגופים מתאימים אחרים, יוכלו למלא כאן תפקיד פעיל.

3. במיוחד, יוקמו ועדות ארציות או מקומיות משותפות למניעת תאונות, או קבוצות עבודה לצורך הענין, שבהן ייוצגו ארגוני בעלי האניות וארגוני יורדי הים גם יחד.

סעיף 9

1. הרשות המוסמכת תקדם, וככל שהדבר נאות בתנאי הארץ, תבטיח, כחלק מן ההוראות בחובות המקצועיות, את הכללתה של הוראה במניעת תאונות ובאמצעים לשמירת בריאות בעבודה בתכנית הלימודים, לכל הסוגים והדרגות של יורדי ים, של מוסדות להכשרה מקצועית.

2. יינקטו כל האמצעים הנאותים והמעשיים כדי להביא לידיעתם של יורדי ים אינפורמציה בדבר סיכונים מיוחדים, למשל באמצעות הודעות רשמיות הכוללות הוראות השייכות לענין.

סעיף 10

החברות, בסיועם של ארגונים בין-ממשלתיים ובין-לאומיים אחרים, כפי הנאות, ישתדלו, תוך שיתוף פעולה האחת עם רעותה, להשיג את מידה הגדולה ביותר האפשרית של אחידות בכעולה אחרת למניעתן של תאונות עבודה.

סעיף 11

כתבי האישרור הפורמליים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום.

סעיף 12

1. אמנה זו לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי, שכתבי אישרורן נרשמו אצל המנהל הכללי.

4/..

2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האישרור של שתי חברות אצל המנהל הכללי.

3. לאחר מכן, תיכנס אמנה זו לתוקפה לגבי כל חברה וחברה, שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשם כתב אישרורה.

סעיף 13

1. חברה שאישררה אמנה זאת רשאית להסתלק הימנה כתום עשר שנים מן התאריך שבו נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיועבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה בין-לאומי, לשם רישום, הסתלקות זו לא תהיה בת תוקף אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.

2. כל חברה שאישררה אמנה זאת ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר תום תקופת עשר השנים הנזכרות בסק' דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קשורה בה לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשאית להסתלק מאמנה זו בתום כל תקופה של עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

סעיף 14

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישרור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברות הארגון.

2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות הארגון על רישומו של כתב האישרור השני המועבר אליו, יסב את תשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס האמנה לתוקפה.

סעיף 15

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, לשם רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האישרור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

סעיף 16

הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זו, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה של האמנה, כולה או מקצתה.

סעיף 17

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זאת, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה האמנה החדשה אחרת –

(א) יהא אישרורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברה גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 13 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לתוקפה;

(ב) תחדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאישרור על ידי החברות.

2. מכל מקום תישאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישרוה. אך לא אישררו את האמנה המתקנת.

סעיף 18

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זו דין מקור להם במידה שווה.

ועידת העבודה הבין-לאומית

המלצה 142

המלצה בדבר מניעתן של תאונות עבודה לימאים

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,

לאחר שנקראה זבג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושבה החמישים וחמישה ביום 14 באוקטובר, 1970,

בשימה אל לבה, כי אף שהרבה נעשה במספר ארצות כדי להפחית את תאונות העבודה ליורדי ים, נותר מקום למחקר נוסף בתאונות אלה ולאמצעים נוספים למניעתן, וכי תקנים בין לאומיים המגלמים תכנית תעולה שייכת לענין לגבי הסקטור הימי הם, לפיכך, רצויים,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר מניעת תאונות באניה, בים ובנמל, שאלה המהווה את הסעיף החמישי בסדר יומו של המושב;
לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה המשלימה את האמנה בדבר מניעת התאונות (יורדי ים), 1970,
בהיתה את דעתה כי התקנים שלקמן עוצבו תוך שיתוף פעולה עם הארגון הבין-ממשלתי המייעץ לענינים ימיים, וכי מוצע לבקש את שיתוף פעולתו הרצוף בקידומה ובהבטחתה של החלת תקנים אלה,
מאמצת ביום זה, שלושים באוקטובר לשנת אלף תשע מאות ושבעים, את ההמלצה שלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר מניעת תאונות (יורדי ים), 1970";

1. לענין המלצה זאת -
   (א) המונח: "יורדי ים" כולל בני אדם המועסקים בכל תפקיד שהוא באניה שאינה אנית מלחמה, והעוסקת באורח רגיל בשיט ימי;
   (ב) המונח "תאונות עבודה" כולל תאונות ליורדי ים שבאו עקב עבודתם או תוך כדי עבודתם.

2. בהפעלתו של סק' 3 לסעיף 2 אמנה בדבר מניעת תאונות (יורדי ים), 1970, יתחשבו החברות התחשבות ראויה בכל שיטה בין-לאומית של רישום תאונות ליורדי ים, העשויה להיקבע על ידי ארגון העבודה הבין-לאומי.

3. נושאים שייחקרו בהתאם לסעיף 3 של האמנה בדבר מניעת תאונות(יורדי ים) 1970. יכול שיכללו -
   (א) את סביבת העבודה, כגון משטחי העבודה, מערך המכונות ואמצעי גישה ותאורה, ושיטות עבודה,
   (ב) מקרי התאונות בקבוצות גיל שונות;
   (ג) בעיות פיזיולוגיות ופסיכולוגיות מיוחדות הנוצרות על ידי סביבת האניה;
   (ד) בעיות הנובעות ממאמץ פיזי באניה, במיוחד כתוצאה מעומס עבודת מוגבר;
   (ה) בעיות הנובעות מהתפתחויות טכניות, והשלכותיהן של התפתחויות אלו, והשפעתן על הרכב הצוותים;

(ו) בעיות הנובעות מכל מחדלים אנושיים שהם כגון רשלנות.

4. בניסוחן של ההוראות למניעת תאונות, הנדרשות בסעיף 4 של האמנה בדבר מניעת תאונות יורדי ים, 1970, יתחשבו החברות התחשבות ראויה בכל תקנון נוהג בדבר בטיחותם ובריאותם של יורדי ים, שעשוי היה להתפרסם על ידי משרד העבודה הבין לאומי.

5. בהפעלתו של סעיף 5 לאמנה בדבר מניעת תאונות (יורדי ים), 1970, יש להתחשב בסעיפים 7 ו-11 של האמנה בדבר שמירתן של מכונות, 1963-ובהוראות המקבילות של ההמלצה בדבר שמירתן של מכונות, 1963-לפיהם ההתחייבות להבטיח מילויה של הדרישה כי המכונות יישמרו כראוי, וכי שימושן בלא סידורי ביטחון יימנע, נשארת מוטלת על המעביד, בעוד שקיימת התחייבות לגבי העובד שלא להשתמש במכונות ללא סידורי ביטחון נימצאים במקומם הנכון ולא לעשות את סידורי הבטחון שנקבעו בלתי פועלים.

6. (1) תפקידי הוועדות והגופים האחרים המוזכרים בסק' 3 לסעיף 8 של האמנה בדבר מניעת תאונות (יורדי ים), 1970, יכול שיכללו –

(א) הכנתם של הוראות, כללים ומדריכים למניעתן של תאונות;

(ב) ארגונן של הכשרה ותכניות למניעת תאונות;

(ג) ארגונה של פרסומם למניעת תאונות, לרבות סרטים, כרזות, הודעות וחוברות;

(ד) הפצתן של ספרות ואינפורמציה למניעת תאונות כך, שתגיע ליורדי ים באניות.

(2) הוראות והמלצות השייכות לענין, שאומצו על ידי הרשויות או הארגונים הארציים המתאימים, או הארגונים הימיים הבין-לאומיים האחראים יובאו בחשבון על ידי אלה המכינים נוסחים לאמצעים או לנהגים מומלצים למניעת האומנות לשניהם גם יחד.

7. תוכן עניניה של ההוראה המוזכרת בסעיף 9 לאמנה בדבר מניעת תאונות (יורדי ים), 1970, ישוב וייבדק באורח תקופתי, ויעודכן לאור ההתפתחות בסוגיה **ובגודלן** של אניות, ובציודן, וכן לאור השינויים בנהגי הצוות, בלאומיות, בשפה, ובארגון העבודה באניה.

8. (1) יש לקיים פרסומים רצופים למניעת תאונות.

(2) פרסומת כאמור יכול שתלבש את הצורות שלקמן:-

(א) סרטי הוראה, סרטונים וסרטים קצרים לשם שימוש במרכזים להכשרה מקצועית ליורדי ים, ומקום שאפשר, בהכניות סרטים המוצגות האניה.

(ב) הצגתן של כרזות בטיחות באניה;

(ג) הכללתם של מאמרים בדבר סיכונים בעבודת ים ובדבר אמצעים **למניעת** תאונות בכתבי עת הנקראים על ידי יורדי ים;

(ד) מבצעים מיוחדים שבמהלכם משתמשים באמצעי פרסומים שונים **כדי** להורות יורדי ים למניעת תאונות ובנהגי עבודה בטוחים.

(3) הפרסומת תביא בחשבון זאת, שתכופות נמצאים באניה יורדי ים בני לאומיות שונות, והרגלים שונים.

9. (1) בהפעלתו של סעיף 10 לאמנה בדבר מניעת תאונות (יורדי ים), 1970, יתחשבו החברות התחשבות ראויה בתקנונים מיפוטיים לתקנות בטיחות או בתקנוני נוהג, השייכים לענין, שפורסמו על ידי משרד העבודה הבין-לאומי, וכן בתקנים מתאימים של ארגונים בין-לאומיים לתקנון.

(2) החברות יוסיפו ויתחשבו בצורך שבשיתוף פעולה בין-לאומי בקידומה הרצוף של פעולה לשם מניעתן של תאונות עבודה; שיתוף פעולה כאמור יכול ללבוש צורה של -

(א) הסדרים דו צדדים או רב צדדים לשם אחידות בתקנים ובסידורי בטחון למניעת התאונות;

(ב) החלפת אינפורמציה בדבר סיכונים מיוחדים הפוגעים ביורדי ים ובדבר אמצעים למניעת תאונות;

(ג) עזרה בניסויו של ציוד ובפיקוח בהתאם לתקנותיה הלאומיות של ארץ רישום האניה;

(ד) שיתוף פעולה בהכנתם ובהפצתם של הוראות, כללים ומדריכים למניעת תאונות;

(ה) שיתוף פעולה בייצורם ובשימושם של עזרים להכשרה;

(ו) מתקנים משותפים לשם הכשרה יורדי ים במניעת תאונות ובנוהגי עבודה בטוחים, או עזרה הדדית בהכשרה כאמור.

ועידת העבודה הבין-לאומית

אמנה 135

אמנה בדבר הגנה והקלות שיש לתיתן לנציגי עובדים במפעל,
אומצה בוועידה במושבה החמישים ושישה,
ג'ניבה, 23 ביוני, 1971.

אמנה 135

אמנה בדבר הגנה והקלות שיש לתיתן לנציגי עובדים במפעל.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,

לאחר שנקרא בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושבה החמישים ושישה ב-2 ביוני, 1971;

בתיתה את דעתה להוראותיה של האמנה בדבר הזכות להתארגנות ולמיקוח קולקטיבי, 1949, הקובעת הגנה על עובדים בפני מעשי הפליה כלפי חופש ההתאגדות בקשר לעבודתם;

בהיותה סבורה כי יהא זה מן הרצוי לאמץ הוראות משלימות בכל הנוגע לנציגי עובדים;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר הגנה והקלות שיינתנו לנציגי עובדים במפעל, שאלה המהווה את הסעיף החמישי בסדר יומו של המושב;

לאחר שקבעה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית,

מאמצת ביום זה, עשרים ושלושה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים אחת, את האמנה שלקמן, שתיקרא "אמנה בדבר נציגי עובדים, 1971".

סעיף 1

נציגי העובדים במפעל ייהנו מהגנה יעילה בפני כל פעולה הפוגעת בהם, לרבות פיטורים, המבוססת על מעמדם או פעילותם כנציגי עובדים, על היותם חברים באיגוד, או על השתתפותם בפעולות האיגוד, ככל שהם פועלים בהתאם לחוקים, להסכמים הקיבוציים או להסדרים מוסכמים אחרים העומדים בתוקפם.

סעיף 2

1. יש ליתן לנציגי העובדים אותן הקלות במפעל, כפי שיהא לנאות כדי לאפשר להם למלא את תפקידיהם במהירות ובאורח יעיל.

2. בקשר לכך יש להביא בחשבון את תכונותיה האופייניות של מערכת יחסי העבודה של הארץ, וכן את צרכיו, גודלו ואפשרויותיו של המפעל הנוגע בדבר.

3. הענקתן של הקלות כאמור אינה צריכה להפריע לפעולתו היעילה של המפעל הנוגע בדבר.

2/..

סעיף 3

לענין אמנה זו, המונח "נציגי עובדים" משמעו - בני אדם המוכרים בהור שכאלה לפי החוק או הנוהג הלאומיים, בין שהם:-

(א) נציגי איגודים מקצועיים, כלומר נציגים שמונו או נבחרו בידי איגודים מקצועיים, או בידי חבריהם של איגודים כאמור; או

(ב) נציגים נבחרים, כלומר נציגים שנבחרו באורח חופשי על ידי עובדי המפעל, בהתאם להוראותיהם של דיני הארץ או של ההסכמים הקיבוציים, ואשר תפקידיהם אינם כוללים פעולות המוכרות, בארץ הנוגעת בדבר, כזכותם הבלעדית של איגודים מקצועיים.

סעיף 4

דיני הארץ, ההסכמים הקיבוציים, פסקי הבוררות או החלטות בתי-משפט עשויים לקבוע את הסוג או הסוגים של נציגי עובדים שיהיו זכאים להגנה ולהקלות שנקבעו באמנה זו.

סעיף 5

מקום שקיימים באותו מפעל עצמו נציגים של איגודים מקצועיים ונציגים נבחרים גם יחד, יינקטו אמצעים מתאימים, כל אימת שיהא הדבר נחוץ כדי להבטיח שמציאותם של נציגים נבחרים לא תשמש לערער את מעמדם של האיגודים המקצועיים המעונינים, או של נציגיהם, וכדי לעודד שיתוף פעולה, בכל השאלות המתאימות, בין הנציגים הנבחרים ובין האיגודים המקצועיים.המעונינים ונציגיהם.

סעיף 6

החלתן של הוראות האמנה ניתן להבטיחה באמצעות דיני הארץ, ההסכמים הקיבוציים, או בכל דרך אחרת שתהא תואמת את הנוהג הארצי.

סעיף 7

כתבי האישרור הפורמליים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה הבין לאומי, לשם רישום.

סעיף 8

1. אמנה זו לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי שכתבי אישרורן נרשמו אצל המנהל הכללי.

2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האישרור של שתי חברות אצל המנהל הכללי.

3. לאחר מכן תיכנס אמנה זו לתוקפה לגבי כל חברה וחברה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשם כתב אישרורה.

סעיף 9

1. חברה שאישררה אמנה זו, רשאית להסתלק הימנה כתום עשר שנים מן התאריך שבו נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיועבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום. הסתלקות זו לא תהיה בת-תוקף אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.

2. כל חברה שאישרה אמנה זו ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר תום תקופת עשר השנים הנזכרות בסע' דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קשורה בה לתקופה נוספות של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשאית להסתלק מאמנה זו בתום כל תקופה של עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

סעיף 10

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברות הארגון.
2. המנהל הכללי, בהודיעו להברות הארגון על רישומו של כתב האישור השני המועבר אליו, ישב את תשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס האמנה לתוקפה.

סעיף 11

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות לשם רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האישור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

סעיף 12

הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זו, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה של האמנה, כולה או מקצתה.

סעיף 13

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה האמנה החדשה אחרת:-

   (א) יהא אישורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברת גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 9 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לתוקפה;
   (ב) החל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאישורו על ידי החברות.

2. מכל מקום, תישאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישרוה, אך לא אישרו את האמנה המתקנת.

סעיף 14

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זו דין מקור להם במידה שווה.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של האמנה שאומצה כדין על ידי הוועידה כללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושבה החמישים ושישה, שנתקיים בג'ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים ושלושה ביוני 1971.

ולראיה חתמנו את חתימותינו היום הזה, שלושים ביוני, 1971:

נשיא הוועידה,
פייר ואלין

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי,
וילפרד ג'נקס

ועידת העבודה הבין-לאומית

המלצה 143

המלצה בדבר הגנה והקלות שיש לתיתן לנציגי עובדים במפעל, אומצה בוועידה במושבה החמישים ושישה, ג׳ניבה, 23 ביוני 1971

המלצה 143

המלצה בדבר הגנה והקלות שיש לתיתן לנציגי עובדים במפעל. הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,

לאחר שנקראה בג׳ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושבה החמישים ושישה ב-2 ביוני 1971;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר הגנה והקלות שיש לתיתן לנציגי עובדים במפעל, שאלה המהווה את הסעיף החמישי בסדר יומו של המושב;

לאחר שקבעה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה,

מאמצת ביום זה, עשרים ושלושה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים ואחת, את ההמלצה שלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר נציגי עובדים, 1971";

I שיטות החלה

1. החלתן של הוראות ההמלצה ניתן להבטיחה באמצעות דיני הארץ, ההסכמים הקיבוציים, או בכל דרך אחרת שתהא תואמת את הנוהג הארצי.

II הוראות כלליות

2. לענין המלצה זו המונח "נציגי עובדים" משמעו – בני אדם המוכרים בתור שכאלה לפי החוק או הנוהג הלאומיים, בין שהם:–

(א) נציגי איגודים מקצועיים, כלומר נציגים שמונו או נבחרו בידי איגודים מקצועיים, או בידי חבריהם של איגודים כאמור;

או

(ב) נציגים נבחרים, כלומר נציגים שנבחרו באורח חופשי על ידי עובדי המפעל בהתאם להוראותיהם של דיני הארץ או של ההסכמים הקיבוציים, ואשר תפקידיהם אינם כוללים פעולות המוכרות, בארץ הנוגעת בדבר, כזכותם הבלעדית של איגודים מקצועיים.

3. דיני הארץ, ההסכמים הקיבוציים, פסקי הבוררות או החלטות בתי המשפט עשויים לקבוע את המוב או הסוגים של נציגי עובדים שיהיו זכאים להגנה ולהקלות שנקבעו בהמלצה זו.

4. מקום שקיימים באותו מפעל עצמו נציגים של איגודים מקצועיים ונציגים נבחרים גם יחד, יינקטו אמצעים מתאימים, כל אימת שיהא הדבר נחוץ, כדי להבטיח שמציאותם של נציגים נבחרים לא תשמש לערער את מעמדם של האיגודים המקצועיים המעוניינים, או של נציגיהם, וכדי לעודד שיתוף פעולה, בכל השאלות המתאימות, בין הנציגים הנבחרים ובין האיגודים המקצועיים ונציגיהם.

III הגנה על נציגי עובדים

5. נציגי העובדים במפעל יהנו מהגנה יעילה בפני כל פעולה הפוגעת בהם, לרבות פיטורים, המבוססת על מעמדם או פעילותם כנציגי עובדים, על היותם חברים באיגוד, או על השתתפותם בפעולות האיגוד, ככל שהם פועלים בהתאם לחוקים, להסכמים הקיבוציים או להסדרים מוסכמים אחרים העומדים בתוקפם.

6. (1) מקום שאינן קיימים אמצעי הגנה נאותים מספיקים למען העובדים בדרך כלל, יש לנקוט באמצעים מיוחדים כדי להבטיח הגנה יעילה על נציגי עובדים.

(2) אמצעים אלה יכול שיכללו אמצעים כגון אלה שלקמן:

(א) הגדרה מפורשת ומדויקת של הסיבות המצדיקות סיום העסקתם של נציגי עובדים;

(ב) צורך בהתייעצות, בחוות דעת או בהסכמה של גוף בלתי תלוי, ציבורי או פרטי, או של גוף פריטטי, בטרם יהיו פיטוריו של נציג עובדים סופיים;

(ג) נוהל הידיונות מיוחד שיהא פתוח לנציגי עובדים הסבורים כי פיטוריהם לא היו מוצדקים, כי תנאי עבודתם שונו לרעתם, או כי היו מטרה ליחס בלתי הוגן;

(ד) לגבי פיטורים בלתי מוצדקים של נציגי עובדים, הוראה בדבר תרופה יעילה, שתהא כוללת, ככל שהדבר אינו נוגד לעקרונות היסוד של המשפט בארץ הנוגעת בכך, את החזרתם לכנס של הנציגים האמורים בעבודתם, בלווית תשלום שכר העבודה שלא שולם ושמירתן של הזכויות שנרכשו;

(ה) הוראה בדבר הטלת נטל ההוכחה על המעביד, במקרה של פיטורים או שינוי לרעה בתנאי העבודה של נציג עובדים שנטען כי היו מפלים, שפעולה כאמור היתה מוצדקת;

(ו) הכרה בזכות הקדימה שיש לתיתה לנציגי עובדים לגבי החזקתם בעבודה, במקרה של צמצום במספר העובדים.

7. (1) ההגנה המוענקת לפי פסקה 5 של המלצה זו תחול גם על עובדים שהם מועמדים, או שנתמנו כמועמדים, באמצעות הנוהלים המתאימים הקיימים, לשם בחירה או התמנות כנציגי עובדים.
(2) אותה הגנה יכולים גם לתיתה לעובדים שחדלו להיות נציגי עובדים.
(3) התקופה שבמהלכה מוענקת הגנה זו לבני האדם הנידונים בפסקה זו, ניתן לקובעה על ידי שיטות ההחלה האמורות בפסקה 1 להמלצה זו.

8. (1) בני אדם, אשר עם סיום תקופת הרשאתם כנציגי עובדים במפעל שבו הועסקו, מחדשים את עבודתם באותו מפעל, ישמרו, או יוחזרו להם כל זכויותיהם, לרבות הזכויות הקשורות באופי עבודתם, בשכרם או בותקם.
(2) השאלות אם, ובאיזה שיעור, יחולו הוראות פסקת משנה (1) לסעיף זה על נציגי עובדים שמילאו את תפקידם בעיקר מחוץ למפעל הנוגע בדבר, יוכרעו על ידי דיני הארץ, או באמצעות הסכמים קיבוציים, פסקי בוררות או החלטות בית משפט.

IV הקלות שיש לתיתן לנציגי עובדים

9. (1) יש ליתן לנציגי העובדים אותן הקלות במפעל, כפי שיהא לנאות כדי לאפשר להם למלא את תפקידיהם במהירות ובאורח יעיל.
(2) בקשר לכך, יש להביא בחשבון את תכונותיה האופייניות של מערכת יחסי העבודה של הארץ, וכן את צרכיו, גודלו ואפשרויותיו של המפעל הנוגע בדבר.
(3) הענקתן של הקלות כאמור אינה צריכה להפריע לפעולתו היעילה של המפעל הנוגע בדבר.

10. (1) נציגי העובדים במפעל יזכו, בלא הפסד שכר או שילומים וטובות הנאה סוציאליים, בזמן החופשי הדרוש, כדי שיוכלו למלא את תפקידי ייצוגם במפעל.
(2) בהעדר הוראות מתאימות, ניתן לדרוש מנציג עובדים ליטול רשות מן הממונה הישיר שלו, או מנציג מתאים אחר של ההנהלה שנתמנה לתכלית זו, בטרם יקח זמן חופשי מן העבודה, אולם רשות זו אין לסרב לה באופן בלתי הגיוני.
(3) אפשר לקבוע גבולות סבירים למשכו של הזמן החופשי שניתן לנציגי העובדים, בהתאם לפסקת משנה (1) דלעיל.

11. (1) כדי לאפשר להם למלא את תפקידיהם באורח יעיל, יש ליתן לנציגי העובדים את הזמן הנחוץ לשם נוכחות בכינוסים, בקורסי הכשרה, סמינרים, קונגרסים, וועידות של האיגוד המקצועי.

(2) הזמן החופשי האמור בפסקת המשנה דלעיל יש לתתו בלא הפסד שכר/או שילומים וטובות הנאה סוציאליים, מתוך שהוא מובן כי השאלה מי ישא בהוצאות הנוגעות מכך עשויה להיקבע על ידי שיטות ההחלה האמורות בפסקה 1 להמלצה זו.

12. לנציגי עובדים במפעל תוענק גישה לכל מקומות העבודה במפעל, כאשר גישה כאמור נחוצה כדי לאפשר להם למלא אחר תפקידי ייצוגם.

13. לנציגי עובדים במפעל תוענק גישה, בלא עיכוב בלתי מוצדק, להנהלת המפעל ולנציגי ההנהלה המיופים כוח ליטול החלטות, כדי שיהיה הדבר נחוץ לשם מילוי תקין של תפקידיהם.

14. בהעדר הסדרים אחרים לשם גביית מס האיגוד המקצועי, יורשו נציגי העובדים שהוסמכו לעשות כן על ידי האיגוד המקצועי, לגבות מסים אלה באורח סדיר בחצרי המפעל.

15. (1) נציגי עובדים הפועלים בשם איגוד מקצועי יורשו להדביק את הודעות האגוד המקצועי בחצרי המפעל, במקום או במקומות שיוסכם עליהם עם ההנהלה ושיש לעובדים גישה נוחה אליהם.

(2) ההנהלה תתיר לנציגי עובדים הפועלים בשם איגוד מקצועי לחלק לעובדי המפעל עלוני ידיעון, חוברות, פרסומים ומסמכים אחרים של האיגוד.

(3) הודעות האיגוד ומסמכי האיגוד האמורים בפסקה זו יתייחסו לפעולתו הרגילה של האיגוד המקצועי, והדבקתם וחלוקתם אינן צריכות להזיק לפעולתו התקינה ולנקיונו של המפעל.

(4) לנציגי העובדים שהם נציגים נבחרים במשמעות פסקת משנה (ב) לפסקה 2 של המלצה זו, יש ליתן הקלות דומות, המתיישבות עם תפקידיהם.

16. ההנהלה תעמיד לרשותם של נציגי העובדים, בתנאים ובשיעור העשויים להיקבע על ידי שיטות ההחלה האמורות בפסקה 1 להמלצה זו, אותם הקלות פיסיות ומידע הנחוצים למילוי תפקידיהם.

17. (1) לנציגי איגודים מקצועיים שאינם מועסקים במפעל, אלא שלאיגודם המקצועי חברים המועסקים בו, תוענק גישה למפעל.

(2) קביעתם של התנאים לגישה כאמור תהא תלויה בשיטות ההחלה האמורות בפסקאות 1 ו- 3 להמלצה זו.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושבה החמישים ושישה, שנתקיים בג'ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים ושלושה ביוני, 1971.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, שלושים ביוני, 1971;

נשיא הוועידה,

פייר ואלין

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי,

וילפרד ג'נקס

אמנה 136

אמנה בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן,
אומצה בוועידה במושבה החמישים ושישה,
ג'ניבה, 23 ביוני, 1971

אמנה 136

אמנה בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,
לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושבה החמישים ושישה ב-2 ביוני, 1971;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר הגנה בפני סכנות הנובעות מבנזן, שאלה המהווה את הסעיף השישי בסדר יומו של המושב;
לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית.

מאמצת ביום זה, עשרים ושלושה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים ואחת, את האמנה שלקמן, שתיקרא "אמנה על בנזן, 1971".

סעיף 1

אמנה זו חלה על כל הפעולות הגוררות חשופם של עובדים:

(א) אל פחמימן ארומטי, בנזן C_6H_6, יכונה להלן "בנזן";
(ב) אל מוצרים ששיעור הבנזן אשר בהם עולה על אחוז אחד למאה מנפחם, יכונו להלן "מוצרים מכילי בנזן".

סעיף 2

1. כל אימת שנמצאים לדורשיהם מוצרי חילופין בלתי מזיקים או מזיקים פחות, יש להשתמש בהם תחת בנזן או מוצרים מכילי בנזן.

2. ס"ק לסעיף זה אינו חל על:
(א) יצור בנזן;
(ב) שימוש בבנזן לסינטיזה כימית;
(ג) שימוש בבנזן בדלק מנועים;
(ד) עבודות אנליזה ומחקר המבוצעות במעבדות.

2/..

סעיף 3

1. הרשות המוסמכת בכל ארץ תוכל להתיר סטיות ארעיות מן השיעור שנקבע בפסקה (ב) לסעיף 1, ומן הוראות סק' 1 לסעיף 2 של אמנה זו, בתנאים ובגבולות זמן שיש לקובעם לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים היציגים ביותר הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים.

2. במקרה כאמור תציין החברה הנידונה בדינים וחשבונות אשר לה, שיוגשו לפי סעיף 22 של חוקת ארגון העבודה הבין-לאומי, את מצב חוקיה ונוהגה לגבי הסטיות, וכל התקדמות שנעשתה לקראת החלתן המלמה של הוראות האמנה.

3. בתום שלוש שנים מן התאריך שבו נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, יגיש הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, לוועידה, דין וחשבון מיוחד הנוגע להחלתם של סק' 1 ו- 2 דלעיל, והמכיל אותן הצעות כפי שיחשוב לנאות לשם פעולה נוספת לגבי הענין.

סעיף 4

1. השימוש בבנזן ובמוצרים מכילי בנזן ייאסר בתהליכי עבודה מסויימים שיפורשו בחוקי הארץ או בתקנותיה.

2. איסור זה יכלול, לפחות, את השימוש בבנזן ובמוצרים מכילי בנזן כממיסים או כממהילים, למעט מקום שתהליך זה מבוצע במתקן סגור או בשיטות אחרות הנותנות אותם תנאי ביטחון.

סעיף 5

יש להפעיל אמצעי מנע טכניים ואמצעי הגיינה של עבודה כדי להבטיח הגנה יעילה לעובדים החשופים לבנזן או למוצרים מכילי בנזן.

סעיף 6

1. בחצרים שבהם מייצרים בנזן או מוצרים מכילי בנזן, מטפלים או משתמשים בהם, יינקטו כל האמצעים הנחוצים כדי למנוע פליטתם של אדי הבנזן לתוך אויר מקומות העבודה.

2. מקום שעובדים חשופים לבנזן או למוצרים מכילי בנזן, יבטיח המעביד כי ריכוזו של הבנזן באויר מקומות בעבודה לא יעלה על המקסימום אשר ייקבע בידי הרשות המוסמכת, ברמה שלא תעלה על ערך תקרה של 25 חלקים לכל מליון (80 מג/מ^3).

3. הרשות המוסמכת תוציא הוראות בדבר ביצוע מדידת ריכוזו של הבנזן באויר מקומות העבודה.

סעיף 7

1. תהליכי עבודה הכוללים שימוש בבנזן או במוצרים מכילי בנזן יבוצעו, ככל שהדבר אפשרי, במתקן סגור.

2. מקום שאין הדבר אפשרי להשתמש במתקנים סגורים, יצוידו מקומות העבודה שבהם משתמשים בבנזן, או במוצרים מכילי בנזן, באמצעים יעילים, המבטיחים את פינויים של אדי הבנזן במידה הדרושה כדי לשמור על בריאות העובדים.

סעיף 8

1. עובדים העשויים להמצא במגע עור עם בנזן נוזלי, או עם מוצרים נוזליים מכילי בנזן, יצוידו באמצעים מתאימים של הגנה אישית בפני הסכנה של קליטת בנזן דרך העור.

2. עובדים שמחמת סיבות מיוחדות עשויים להיחשף לריכוזי בנזן באויר מקומות העבודה, העולים על המקסימום הנזכר בסק' 2 לסעיף 6 באמנה זו, יצוידו באמצעים מתאימים של הגנה אישית בפני הסכנה של שאיפת אדי בנזן. משכה של החשיפה יוגבל ככל האפשר.

סעיף 9

1. מקום שעובדים נקראים לבצע עבודה הגוררת חשיפה לבנזן, או למוצרים מכילי בנזן, יש להגישם:

(א) לבדיקת כושר רפואית יסודית קודם לעבודה, אשר תכלול בדיקת דם;

(ב) לבדיקות תקופתיות שלאחר מכן, אשר יכללו בדיקות ביולוגיות (לרבות בדיקת דם) ואשר תכיפותן תיקבע בדיני הארץ.

2. הרשות המוסמכת בארץ תוכל, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים היציגים ביותר הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים, להרשות מיעוטים מן ההתחייבויות הנדונות בסק' 1 לסעיף זה, לגבי סוגים מוגדרים של עובדים.

4/..

סעיף 10

1. הבדיקות הרפואיות שנקבעו בסק' 1 לסעיף 9 האמנה זו חייבות:–

(א) להתבצע באחריותו של רופא מוסמך, שאושר על ידי הרשות המוסמכת, בסיוע, במקרה של צורך, במעבדה מוסמכת;

(ב) להתאשר באופן נאות.

2. הבדיקות הרפואיות לא יגררו שום הוצאה לעובדים.

סעיף 11

1. נשים שאושרו באורח רפואי כהרות, ואמהות מיניקות, לא יועסקו בתהליכי עבודה הכוללים חשיפה לבנזן או למוצרים מכילי בנזן.

2. נערים למטה מגיל 18 שנה לא יועסקו בתהליכי עבודה הכוללים חשיפה לבנזן או למוצרים מכילי בנזן; אולם איסור זה יכול שלא יהא חל על נערים המקבלים חינוך או הכשרה, אם הם נתונים לפיקוח טכני ורפואי מתאים.

סעיף 12

המלה "בנזן" וסמלי הסכנה הנחוצים יהיו נראים באורח ברור על כל מכל המכיל בנזן או מוצרים מכילי בנזן.

סעיף 13

כל חברה תנקוט בצעדים נאותים כדי להבטיח שכל עובד החשוף לבנזן או למוצרים מכילי בנזן יקבל הוראות מתאימות בדבר האמצעים לשמירת הבריאות ולמניעת תאונות, וכן בדבר הפעולה הנאותה, אם קיימת הוכחה כלשהי להרעלה.

סעיף 14

כל חברה המאשררת אמנה זו:

(א) תנקוט בצעדים הדרושים, באמצעות דיניה, או בכל שיטה אחרת התואמת את הנוהג והתנאים הארציים, כדי ליתן תוקף להוראות אמנה זו;

(ב) תפרש, בהתאם לנוהג הארצי, את האדם או בני האדם שעליהם מוטלת החובה להבטיח את החלתן של הוראות אמנה זו;

(ג) תתחייב להטיל על שירותי פיקוח מתאימים את הפיקוח על החלתן של הוראות אמנה זו, או לבדוק כי פיקוח מתאים מקויים.

סעיף 15

כתבי האישור הפורמליים של אמנה זו יועברו אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין לאומי, לשם רישום.

סעיף 16

1. אמנה זו לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי שכתבי אישורן נרשמו אצל המנהל הכללי.
2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האישרור של שתי חברות אצל המנהל הכללי.
3. לאחר מכן תיכנס אמנה זו לתוקפה לגבי כל חברה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשם כתב אישרורה.

סעיף 17

1. חברה שאישררה אמנה זו רשאית להסתלק הימנה בתום עשר שנים לאחר התאריך שבו נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיועבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום. הסתלקות זו לא תהיה בת-תוקף אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.
2. כל חברה שאישררה אמנה זו ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר תום תקופת עשר השנים הנזכרות בסק' דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קשורה בה לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשאית להסתלק מאמנה זו בתום כל תקופה של עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

סעיף 18

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישרור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברות הארגון.
2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות בארגון על רישומו של כתב האישרור השני המועבר אליו, יסב את תשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס האמנה לתוקפה.

סעיף 19

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר אל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות, לשם רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האישרור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

סעיף 20

הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זו, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה של האמנה, כולה או מקצתה.

סעיף 21

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה האמנה החדשה אחרת:-

(א) יהא אישרורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברה גורר מן הדין את ההסתלקות מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 17 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת לתוקפה;

(ב) תחדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאישרור על ידי החברות.

2. מכל מקום, תישאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישררוה, אך לא אישררו את האמנה המתקנת.

סעיף 22

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זה - דין מקור להם במידה שווה.
האמור לעיל הוא נוסח אמת של האמנה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, במושבה החמישים ושישה, שנתקיים בג'ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים ושלושה ביוני, 1971.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, שלושים ביוני, 1971.

נשיא הוועידה,
פייר וואלין
המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי
וילפרד ג'נקס

ועידת העבודה הבין-לאומית

המלצה 144

המלצה בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן,
אומצה בוועידה במושבה החמישים ושישה,
ג'ניבה, 23 ביוני, 1971

המלצה 144

המלצה בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין - לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי ונתכנסה למושבה החמישים ושישה ביום 2 ביוני, 1971;

לאחר שאימצה את האמנה על בנזן, 1971;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר הגנה בפני סכנות הנובעות מבנזן, שאלה המהווה את הסעיף השישי בסדר יומו של המושב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה,

מאמצת ביום זה, עשרים ושלושה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים אחת, את ההמלצה דלקמן, שתיקרא "המלצה על בנזן, 1971";

I חחום התחולה

1. המלצה זו חלה על כל הפעולות הגוררות חישופם של עובדים:
   (א) אל פחמימן ארומטי, בנזן C_6H_6, יכונה להלן "בנזן";
   (ב) אל מוצרים שיעור הבנזן אשר בהם עולה על אחוז אחד למאה מנפחם, יכונו להלן "מוצרים מכילי בנזן"; שיעור הבנזן ייקבע בשיטות אנליטיות שיומלצו על ידי הארגונים הבין-לאומיים המוסמכים.

2. על אף הוראות פסקה 1 בהמלצה זו, יש להפחית בהדרגה את שיעור הבנזן של מוצרים הנידונים בפסקת משנה (ב) של הפסקה האמורה עד לרמה הנמוכה ביותר בכל שאפשר, מקום שהשמירה על בריאות העובדים תובעת כן.

II הגבלות על השימוש בבנזן

3. (1) כל אימת שנמצאים לדורשיהם מוצרי חליפין בלתי מזיקים, או מזיקים פחות, יש להשתמש בהם תחת בנזן או מוצאים מכילי בנזן.

2/..

(2) פסקת משנה (1) לפסקה זו אינה חלה על -

(א) יצור בנזן;

(ב) השימוש בבנזן לסינטיזה כימית;

(ג) השימוש בבנזן בדלק מנועים;

(ד) עבודות אנליזה ומחקר המבוצעות במעבדות.

4. (1) השימוש בבנזן ובמוצרים מכילי בנזן ייאסר בתהליכי עבודה מסויימים שיפורשו בחוקי הארץ או בתקנותיה.

(2) איסור זה יכלול, לפחות, את השימוש בבנזן ובמוצרים מכילי בנזן כממסים או כממהילים, למעט מקום שתהליך זה מבוצע במתקן סגור או בשיטות אחרות הנותנות אותם תנאי בטחון.

5. מכירתם של מוצרי-תעשייה מסויימים המכילים בנזן (כגון צבעים, לכות, שרף, קולנים, דבק, דיו, ותמיסות שונות), אשר יפורשו בדיני הארץ, תיאסר במקרים שייקבעו על ידי הרשות המוסמכת.

III אמצעים מכניים למניעתן של סכנות.
הגיינה של עבודה

6. (1) יש להפעיל אמצעי מנע טכניים ואמצעי הגיינה של עבודה כדי להבטיח הגנה יעילה לעובדים החשופים לבנזן או למוצרים מכילי בנזן.

(2) על אף הוראות פסקה 1 להמלצה זו, יש לנקוט באמצעים כאמור גם כאשר עובדים חשופים למוצרים המכילים בנזן בשיעור פחות מאחוז אחד למאה מנפחם, אם הדבר נחוץ כדי להבטיח שריכוז הבנזן באויר יישאר מתחת למקסימום שקבעה הרשות המוסמכת.

7. (1) בחצרים שבהם מייצרים בנזן או מוצרים מכילי בנזן, מטפלים או משתמשים בהם, יינקטו כל האמצעים הנחוצים כדי למנוע פליטתם של אדי בנזן לתוך אויר מקומות העבודה.

(2) מקום שעובדים חשופים לבנזן או למוצרים מכילי בנזן, יבטיח המעביד כי ריכוזו של הבנזן באויר מקומות העבודה לא יעלה על המקסימום אשר ייקבע בידי הרשות המוסמכת, ברמה שלא תעלה על ערך תקרה של 25 חלקים לכל מליון (80מג' m^3).

(3) הריכוז המקסימלי של בנזן הנדון בפסקת משנה (2) לפסקה זו יופחת בכל ההקדם האפשרי, אם נקבע באורח רפואי כי הפחתה זו רצויה.

(4) הרשות המוסמכת תוציא הוראות בדבר ביצוע מדידת ריכוזו של הבנזן באויר מקומות העבודה.

8. (1) תהליכי עבודה הכוללים שימוש בבנזן או במוצרים מכילי בנזן יבוצעו, ככל שהדבר אפשרי, במתקן סגור.

(2) מקום שאין הדבר אפשרי להשתמש במתקנים סגורים, יצוידו מקומות העבודה שבהם משתמשים בבנזן, או במוצרים מכילי בנזן, באמצעים יעילים, המבטיחים את פנויים של אדי הבנזן במידה הדרושה כדי לשמור על בריאות העובדים.

(3) יש לנקוט באמצעים כדי שפסולת המכילה בנזן נוזלי או אדי בנזן לא תהווה סכנה לבריאות העובדים.

9. (1) עובדים העשויים להימצא במגע עור עם בנזן נוזלי, או עם מוצרים נוזליים מכילי בנזן, יצויידו באמצעים מתאימים של הגנה בפני הסכנה של קליטת בנזן דרך העור.

(2) עובדים שמחמת סיבות מיוחדות עשויים להיחשף לריכוזי בנזן באוויר מקומות העבודה, העולים על המקסימום הנזכר בפסקת משנה 2 לפסקה 7 בהמלצה זו, יצוידו באמצעים מתאימים של הגנה אישית בפני הסכנה של שאיפת אדי בנזן. משכה של החשיפה יוגבל ככל האפשר.

10. כל עובד החשוף לבנזן או למוצרים מכילי בנזן ילבש בגדי עבודה מתאימים.

11. ייאסר על עובדים להשתמש בבנזן, או במוצרים מכיל בנזן, לשם ניקוי ידיהם או בגדי עבודתם.

12. שום דבר מזון לא יוכנס לחדרים, או ייאכל בחדרים, שבהם מייצרים בנזן או מוצרים מכילי בנזן, מטפלים או משתמשים בהם. כן ייאסר העישון בחדרים אלה.

13. במפעלים שבהם מייצרים בנזן או מוצרים מכילי בנזן, מטפלים או משתמשים בהם, ינקוט המעביד בכל האמצעים הנ ראים למען יעמדו לרשות העובדים:-

(א) מתקנים מתאימים לרחצה, המותקנים במקומות מתאימים, בכמות מספקת והמנוחזקים בתנאים מניחים את הדעת;

(ב) חדרים או מתקנים מתאימים לארוחותיהם, אלא אם כן ננקטו אמצעים מתאימים כדי שיוכלו לאוכלן במקום אחר;

(ג) מלתחות או מקומות מתאימים אחרים שבהם יוכלו לאחסן את בגדי עבודתם בנפרד מבגדיהם הרגילים.

14. (1) אמצעי ההגנה האישית הנזכרים בפסקה 9 להמלצה זו, ובגדי העבודה הנזכרים בפסקה 10 בה, ינוקו ויוחזקו כהלכה על ידי המעביד.

(2) העובדים הנוגעים בדבר יחוייבו להשתמש באמצעים אלה של הגנה אישית, ובבגדי עבודה אלה, ולטפל בהם.

I אמצעים רפואיים

15. (1) מקום שעובדים נקראים לבצע עבודות הגוררות חשיפה לבנזן, או למוצרים מכילי בנזן, יש להגישם;

(א) לבדיקת כושר רפואית יסודית, קודם לעבודה, אשר תכלול בדיקת דם;

(ב) לבדיקות תקופתיות שלאחר מכן, אשר יכללו בדיקות ביולוגיות (לרבות בדיקת דם), ואשר תכיפותן, שתיקבע בדיני הארץ, לא תעלה על שנה אחת.

(2) הרשות המוסמכת בארץ תוכל, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים היציגים ביותר הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים, להרשות מיעוטים מן ההוראות הנידונות בפסקת המשנה דלעיל לגבי סוגים מוגדרים של עובדים.

16. בהזדמנות הבדיקות הרפואיות, יקבלו העובדים הנוגעים בדבר הוראות בכתב בדבר אמצעי ההגנה שיש לנוקטם בפני סכנות הנגרמות מבנזן.

17. הבדיקות הרפואיות שנקבעו בפסקת משנה 1 לפסקה 15 של המלצה זו חייבות:-

(א) להתבצע באחריותו של רופא מוסמך, שאושר על ידי הרשות המוסמכת, בסיוע, במקרה של צורך, במעבדה מוסמכת;

(ב) להתאשר באופן נאות.

19. נשים שאושרו באורח רפואי כהרות, ואמהות מינקות, לא יועסקו בתהליכי עבודה הכוללים חשיפה לבנזן או למוצרים מכילי בנזן.

20. נערים למטה מגיל 18 שנה לא יועסקו בתהליכי עבודה הכוללים חשיפה לבנזן או למוצרים מכילי בנזן, למעט מקום שהם מקבלים חינוך או הכשרה ונתונים לפיקוח טכני ורפואי מתאים.

V כלי קיבול

21. (1) המלה "בנזן" וסמלי סכנה נחוצים יהיו נראים באופן ברור על כל מכל המכיל בנזן או מוצרים מכילי בנזן.
(2) יש גם ליתן ציון לתאחוז הבנזן הכלול במוצר הנידון.
(3) סמלי הסכנה הנזכרים בפסקת משנה (1) לפסקה זו יהיו מוכרים באורח בין-לאומי.

22. בנזן ומוצרים מכילי בנזן לא יובאו למקומות העבודה למעט בכלי קיבול שיוצרו מחומר מתאים, בעלי חוזק מספיק, שעוצבו ונעשו באופן שימנע כל דליפה וכל התנדפות מקרית של אדי בנזן.

VI חינוך

23. כל חברה תנקוט בצעדים מתאימים כדי להבטיח שכל פועל החשוף לבנזן או למוצרים מכילי בנזן יקבל הכשרה והוראות מתאימות, על חשבון המעביד, בדבר האמצעים לשמירת הבריאות ולמניעת תאונות, וכן בדבר הפעולה הנאותה, אם קיימת הוכחה כלשהי להרעלה.

24. במקומות מתאימים בחצרים שבהם משתמשים בבנזן, או במוצרים מכילי בנזן, יש להציג הודעות אשר יציינו:-
(א) את הסכנות;
(ב) את אמצעי המניעה שיש לנוקטם;
(ג) את ציוד המגן שיש להשתמש בו;
(ד) את אמצעי העזרה הראשונה שיש לנוקטם, במקרה של הרעלת בנזן חריפה.

VII הוראות כלליות

25. כל חברה חייבת : –

(א) לנקוט באמצעים הדרושים, באמצעות תחיקה או בכל שיטה אחרת התואמת את הנוהג והתנאים הארציים, כדי ליתן תוקף להוראות המלצה זו;

(ב) לפרט, בהתאם לנוהג הארצי, את האדם או בני האדם שעליהם מוטלת החובה להבטיח את החלתן של הוראות המלצה זו;

(ג) להטיל על שירותי פיקוח מתאימים את הפיקוח על החלתן של הוראות המלצה זו, או לבדוק כי פיקוח מתאים מקויים.

26. הרשות המוסמכת בכל ארץ וארץ תעודד באורח פעיל את המחקר בדבר מוצרי חליפין לבנזן, שאינם מזיקים, או מזיקים פחות.

27. הרשות המוסמכת תקים מערכת סטטיסטית אשר תאפשר איסופם ופרסומם, מדי שנה בשנה, של הנתונים בדבר מקרי הרעלה שנגרמו מבנזן, אשר נקבעו באורח רפואי.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושבה החמישים ושישה, שנתקיים בג'ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים ושלושה ביוני, 1971.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, שלושים ביוני 1971:

נשיא הוועידה,

פייר ואלין

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי

וילפרד ז'נקס

אמנה 137

אמנה בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בניטול מיטען בנמלים.

אומצה על ידי הוועידה במושבה החמישים ושמונה, ג'ניבה, 25 ביוני, 1973.

אמנה 137

אמנה בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בניטול מטען בנמלים.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי.

לאחר שנקרה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושבה החמישים ושמונה ביום 6 ביוני, 1973,

בשימה אל ליבה כי שינויים חשובים נעשו ונעשים בשיטות לניטול ממען בנמלים -כגון אימוצן של יחידות טעינה, הכנסתן של טכניקות של העברת אופקים מאניה לאניה (roll-on/roll-off) והגדלתן המכניזציה והאוטומציה - ובמתכונות ותנועתן של סחורות, וכי שינויים אלה צפויים להיותם נפוצים יותר בעתיד.

בהיותה סבורה כי שינויים אלה עשויים, באמצעות החשת תנועתן של סחורות, קיצור הזמן שאותו עושות האניות בנמלים והפחתת הוצאות ההובלה, להביא תועלת לכלכלתה של הארץ הנוגעת בדבר בכללה ולתרום להעלאת רמת החיים,

בהיותה סבורה כי הסוורים חייבים ליטול חלק ביתרונות שהובטחו בהכנסתן של השיטות החדשות לניטול מטען וכי, לפיכך, יש לתכנן ולנקוט, בעת ובטעינה אחת עם תכנונן והכנסתן של השיטות החדשות, בפעולה לשם שיפור קיים במצבם, על ידי אמצעים כגון הסדרת התעסוקה וייצוב ההכנסה, ושאר אמצעים הקשורים בתנאי חייהם ועבודתם, וכן בבחינות הבטיחות והבריאות של עבודת נמלים,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בניטול מטען (נמלים), שאלה המהווה את הסעיף החמישי בסדר יומו של המושב.

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית,

מאמצת ביום זה, עשרים וחמישה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים ושלוש, את האמנה שלקמן, שתיקרא "אמנה בדבר עבודת נמלים, 1973":

סעיף 1

1. אמנה זו חלה על בני אדם העומדים ברגיל לעבודה כסוורים והתלויים בעבודתם בתור שכזאת לעניין הכנסתם השנתית העיקרית.

2. למטרת אמנה זאת, המונחים "סוורים" ו"עבודת נמלים", משמעותם בני אדם והפעילויות המוגדרים בתור שכאלה על ידי חוק הארץ או נוהגה. יש להיוועץ בארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, או לשתפם בצורה אחרת, בקביעתן ובתיקונן של הגדרות אלו. יש להתחשב בקשר לכך בשיטות החדשות לניטול מטען ובהשפעתן על עיסוקיהם השונים של הסוורים.

סעיף 2

1. מוטל על המדיניות הארצית לעודד את על החוגים הנוגעים בדבר להבטיח לסוורים, במידת האפשר, תעסוקה קבועה או סדירה.

2. בכל מצב שהוא, יש להבטיח לסוורים מינימום של תקופות תעסוקה, או מינימום של הכנסה שהיקפה וטיבם יהיו תלויים במצב הכלכלי והסוציאלי של הארץ ושל הנמל הנוגעים בדבר.

סעיף 3

1. פנקסים ייערכו ויותקנו לכל סוגי התעסוקה של סוורים, באופן שייקבע על ידי חוק הארץ או נוהגה.

2. לסוורים רשומים תהיה עדיפות בהתקשרות להעסקה לשם עבודת נמלים.

3. סוורים רשומים יידרשו להמציא לדורשיהם לשם עבודה, באופן שייקבע על ידי חוק הארץ או נוהגה.

סעיף 4

1. מצבתם של פנקסים אלה תיבדק באורח תקופתי כך, כדי להגיע אל רמות המתאימות לצרכי הנמל.

2. כל הפחתה נחוצה במצבתו של פנקס תהא מלווה באמצעים המיועדים למנוע, או להפחית כדי מינימום, את התוצאות הפוגעות בסוורים.

סעיף 5

כדי להפיק מן השיטות החדשות בניטול מיטען את מקסימום היתרונות הסוציאליים, מוטל על המדיניות הארצית לעודד את המעבידים או ארגוניהם, מצד אחד, ואת ארגוני העובדים, מן הצד השני, לשתף פעולה בשיפורה של יעילות העבודה בנמלים, בהשתתפות בשעת הצורך, של הרשויות המוסמכות.

סעיף 6

כל חברה וחברה תבטיח כי הוראות מתאימות לעניין בטיחות, בריאות, רווחה והכשרה מקצועית יחולו על סוורים.

סעיף 7

להוראותיה של אמנה זאת יוקנה תוקף על ידי חוקי הארץ או תקנותיה, למעט ככל שהם נעשו בני תוקף בדרך אחרת, באמצעות הסכמים קיבוציים, פסקי בוררות, או בכל אופן אחר כפי שעשוי להתיישב עם הנוהג הארצי.

סעיף 8

כתבי האישרור הפורמליים של אמנה זאת יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום.

סעיף 9

1. אמנה זו לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי שכתבי אישרורן נרשמו אצל המנהל הכללי.

2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האישרור של שתי חברות אצל המנהל הכללי.

3. לאחר מכן תיכנס אמנה זו לתוקפה, לגבי כל חברה וחברה, שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשם כתב אישרורה.

סעיף 10

1. חברה שאישררה אמנה זאת, רשאית להסתלק הימנה כתום עשר שנים מן התאריך שבו נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיועבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום. הסתלקות זו לא תהיה בת תוקף אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.

2. כל חברה שאישררה אמנה זו ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר תום עשר השנים הנזכרות בסק' דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קשורה בה לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשית להסתלק מאמנה זו בתום כל תקופה של עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

<u>סעיף 11</u>

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישרור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברות הארגון.

2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות הארגון על רישומו של כתב האישרור השני המועבר אליו, יסב את תשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס האמנה לתוקפה.

<u>סעיף 12</u>

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות לשם רישום, בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האישרור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

<u>סעיף 13</u>

הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זאת, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה, כולה או מקצתה.

<u>סעיף 14</u>

1. איםצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה האמנה החדשה האחרת -

(א) יהא אישרורה של האמנה המתקנת החדשה גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 10 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לתוקפה;

(ב) תחדל אמנה זו, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאישרור על ידי החברות.

2. מכל מקום, תישאר אמנה זו בתוקפה, בצורתה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישררוה אך לא אישררו את האמנה המתקנת.

<u>סעיף 15</u>

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זו, דין מקור להם במידה שווה.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של האמנה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, במושבה החמישים ושמונה, שנתקיים בג'ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים ושבעה ביוני, 1973.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים ושבעה ביוני, 1973.

נשיא הוועידה,

בינטוא שיאבולא

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי,

וילפרד ז'נקס

ועידת העבודה הבין-לאומית

המלצה 145

המלצה בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בניטול מטען בנמלים, אומצה על ידי הוועידה במושבה החמישים ושמונה ,

ג'ניבה, 25 ביוני 1973.

המלצה 145

המלצה בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בניטול מטען בנמלים.

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,

לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושבה החמישים ושמונה ביום 6 ביוני, 1973,

בשומה את ליבה כי שינויים חשובים נעשו ונעשים בשיטות לניטול מטען בנמלים - כגון אימוצן של יחידות טעינה, הכנסתן של טכניקות של העברהאופקית מאניה לאניה (roll-on/roll-off), והגדלת המכניזציה והאוטומציה - ובמתכונת תנועתן של סחורות, וכי שינויים אלה צפויים להיותם נפוצים יותר בעתיד.

בהיותה סבורה כי שינויים אלה עשויים, באמצעות החשת תנועתן של סחורות, קיצור הזמן שאותו עוסות האניות בנמל והפחתת הוצאות ההובלה להביא תועלת לכלכלתה של הארץ הנוגעת בדבר בכללה ולתרום להעלאת רמת החיים,

בהיותה סבורה כי שינויים אלה יגררו גם השלכות חשובות לגבי רמת התעסוקה בנמלים ולגבי תנאי עבודה והחיים של הסוורים, וכי יש לאמץ אמצעים כדי למנוע או להפחית את הבעיות הנובעות מכך,

בהיותה סבורה כי הסוורים חייבים ליטול חלק ביתרונות שהובטחו בהכנסתן של השיטות החדשות לניטול מטען, וכי, לפיכך, יש לתכנן ולנקוט, בעת ובעונה אחת עם תכנונן והכנסתן של השיטות החדשות, בפעולה לשם שיפור קיים במצבם, על ידי אמצעים כגון הסדרת התעסוקה וייצוב ההכנסה, ושאר אמצעים הקשורים בתנאי חייהם ועבודתם, וכן בבחירת הבטיחות והבריאות של עבודת הנמלים,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר ההשלכות הסוציאליות של השיטות החדשות בניטול מטעם (נמלים), שאלה המהווה את הסעיף החמישי בסדר יומו של המושב,

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה המשלימה את האמנה בדבר עבודת נמלים, 1973,

מאמצת ביום זה, עשרים וחמישה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים ושלוש, את ההמלצה שלקמן, שתיקרא "המלצה בדבר עבודת נמלים, 1973";

2/..

I. תחום התחולה והגדרות

1. בכפוף לכפי שנקבע אחרת בפסקה 36, חלה המלצה זאת על בני אדם העומדים ברגיל לעבודה כסוורים, והתלויים בעבודתם בתור שכזאת לענין הכנסתם השנתית העיקרית.

2. למטרה המלצה זאת, המונחים "סוורים" ו"עבודת נמלים" משמעותם בני אדם והפעילויות המוגדרים בתור שכאלה בחוק ארץ או בנוהגה, יש להיוועץ בארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, או לשתפם בצורה אחרת, בקביעתן ובתיקונן של הגדרות אלה. יש להתחשב בקשר לכך בשיטות החדשות לניטול מיטען ובהשפעתן על עיסוקיהם השונים של הסוורים.

II. השפעת השינויים בשיטות לניטול מטען

3. בכל ארץ וארץ, ומקום שמתאים, בכל נמל ונמל, יאמדו באורח סדיר ושיטתי את ההשפעה המסתברת של השינויים בשיטות לניטול מטען, לרבות ההשפעה על אפשרויות העבודה ותנאי העבודה של הסוורים, וכן על מבנה התעסוקה בנמלים והפעולה שיש לנקטה כתוצאה מכך תיבדק באורח שיטתי, על ידי גופים, שבהם משתתפים נציגיהם של ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר וכפי הנאות, הרשויות המוסמכות.

4. הכנסתן של השיטות החדשות לניטול מטען והאמצעים שיש לנוקטם לענין זה יתואמו במישור הלאומי והאזורי, עם התכניות והמדיניות לפיתוח ולכוח אדם.

5. לשם המטרות שנקבעו בסעיפים 3 ו-4 יש לאסוף באורח קבוע כל ידיעות מועילות, בעיקר, -

(א) סטטיסטיקות של תנועה הסוורית בנמלים, המראות את שיטות הניטול המשמשות;

(ב) דיאגרמות המראות על מוצאם ויעדם של הזרמים העיקריים של הובלת הסחורות, וכן על נקודות הכינוס והחלוקה של הטען כלי הקיבול ויחידות טעינה אחרות;

(ג) אומדן, אם אפשר בצורה דומה, של המגמות בעתיד;

(ד) אומדן לכוח האדם הדרוש בנמלים לשם ניטול מטען, תוך התחשבות בהתפתחות העתידה של השיטות לניטול מטען ובמוצאם ויעדם של הזרמים העיקריים של הובלת הסחורות.

6. במידת האפשר, כל ארץ וארץ תאמץ את השיטות החדשות לניטול מטען המתאימות ביותר לכלכלתה כהתחשב, במיוחד, בהון (בעיקר במטבע חוץ), בכוח האדם ובאמצעי ההובלה הקיימים המצויים.

III. הסדרת התעסוקה וההכנסה

א. תעסוקה קבועה או סדירה

7. ככל שהדבר מעשי, יש לספק לכל הסוורים תעסוקה קבועה או סדירה.

ב. ערובות לתעסוקה או להכנסה.

8. (1) מקום שתעסוקה קבועה או סדירה אינה מעשית, יש ליתן ערובות לתעסוקה או להכנסה, או לשתיהן, באופן ובשיעור התלויים במצבם הכלכלי והסוציאלי של הארץ והנמל הנוגעים בדבר.

(2) ערובות אלו יכול שיכללו את הערובות שלקמן, כולן או מקצתן:

(א) תעסוקה למספר מוסכם של שעות או משמרות לכל שנה, לכל חודש, או לכל שבוע, או תשלום תחתיה;

(ב) דמי נוכחות, המשתלמים על נוכחות לפי דרישה, או על הימצאות לשם עבודה בדרך אחרת, שעה שאין תעסוקה מושגת, לפי תכנית שלגביה אינה נדרשת תרומתם הכספית של הסוורים;

(ג) גימלאות אבטלה, מקום שאין עבודה מצויה לדורשיה.

9. כל הנוגעים בדבר חייבים לנקוט בצעדים חיובים כדי למנוע, או להקטין כדי מינימום, ככל האפשר, כל הפחתה בכוח העבודה, מבלי לפוגע במהלכן היעיל של הפעולות בעבודה הנמלים.

10. יש לנקוט בסידורים מתאימים כדי להגן מבחינה כספית על הסוורים, במקרה של הפחתה בלתי נמנעת במצבות, למשל באמצעות תשלומים.

(א) של דמי ביטוח אבטלה, או של תשלומים אחרים של ביטוח סוציאלי;

(ב) של קצובה בגין הפסקת שירות, או של פיצויים פיטורין אחרים, המשתלמים על ידי המעביד;

(ג) של צירוף של גמלאות שונות, כפי שייקבע באמצעות החקיקה הארצית או ההסכמים הקיבוציים.

ג. רישום

11. פנקסים ייערכו ויותקנו לכל סוגי התעסוקה של הסוורים, באופן שייקבע על ידי חוק הארץ או נוהגה, כדי -

(א) למנוע שימוש בעבודה נוספת, מקום שהעבודה הנמצאת איננה מספקת לספק מחיה נאותה לסוורים;

(ב) להפעיל שיטות לשם הסדרת התעסוקה או ייצוב ההשתכרות, ולשם הקצאת עבודה בנמלים.

12. מספרם של סוגי המומחים יפחת ותחומם ישונה, בהתאם לשינוי בטיבה של העבודה וכפי שיותר סוורים יוכלו לבצע מגוון גדול יותר של תפקידים.

13. ההבחנה בין עבודה באניה ובין עבודה על החוף תסולק, מקום שאפשר, במגמה להשיג חליפות גדולה יותר של עבודה, גמישות בהקצאה ויעילות בפעולות.

14. מקום שאינה נמצאת תעסוקה קבועה או סדירה לכל הסוורים, ילבשו הפנקסים צורה של -

(א) פנקס יחיד; או

(ב) פנקסים נפרדים בשביל

(א) אלה המצויים בתעסוקה פחות או יותר סדירה.
(ב) אלה המצויים ברכז מילואים.

4/..

15. שום אדם לא יועסק ברגיל כסוור אלא אם כן נרשם בתור שכזה, באורח יוצא מן הכלל, שעה שכל הסוורים הרשומים הנמצאים לדורשיהם מועסקים, ניתן להעסיק פועלים אחרים.

16. הסוור הרשום יעמיד עצמו לעבודה באופן שייקבע על ידי חוק הארץ או נוהגה.

ד. התאמת מצבתם של הפנקסים

17. מצבתם של הפנקסים תיבדק באורח תקופתי על ידי הצדדים הנוגעים בדבר כך, כדי להגיע לרמות מספיקות, אך לא יותר מספיקות, לצרכי הנמל. בבדיקות אלה יש להתחשב בכל הגורמים השייכים לענין, ובמיוחד בגורמים ארוכי טווח, כגון השיטות החדשות בניטול מטען והמגמות המשתנות בסחר.

18. (1) מקום שפוחת הצורך בסוגים מסויימים של סוורים, יש לעשות כל מאמץ כדי להחזיק את העובדים הנוגעים בדבר בעבודות שבתוך ענף הנמלים, מתוך הכשרתם בהכשרה מתאימה מעדכנת, לעבודה בסוגים אחרים; ההכשרה המשלימה המעדכנת תינתן במידה מספיקה מראש לכל שינוי צפוי בשיטת ההפעלה.

(2) היתה ההפחתה במצבה הכוללת של פנקס בלתי נמנעת, ייעשו מאמצים נחוצים כדי לסייע לסוורים למצוא תעסוקה במקום אחר, באמצעות מתן אפשרויות של הכשרה משלימה מעדכנת ועזרתם של שירותי התעסוקה הציבוריים.

19. (1) ככל שהדבר אפשרי, כל הפחתה נחוצה במצבת פנקס תיעשה באורח מודרג ומבלי להיזקק לסיום תעסוקה לענין זה. הנסיון במסגרת לתכנון חבר עובדים ברמת המפעל ניתן יהא להחילו באורח יעיל לגבי נמלים.

(2) בקביעת שיעורה של ההפחתה יש להביא בחשבון, בין השאר,

(א) את ההפחתה הטבעית במצבות;

(ב) את ההפסקה בגיוס עובדים בכפוף לגיוסם של מתמחים שאי אפשר להכשירם בקרב הסוורים הרשומים מכבר;

(ג) את הוצאתם מן הכלל של אלה שאינם מפיקים את הכנסתם העיקרית מעבודה בנמל;

(ד) את קידום גיל הפרישה, או אמצעים המיועדים להקל על יציאה מוקדמת מרצון לגמלאות, באמצעות הענקתן של קיצבאות, השלמות לקיצבאות המדינה או מענקים כוללים;

(ה) באשר המצב מצדיק זאת, את ההעברה המוחלטת של סוורים מן הנמלים שבהם הם מרובים מדי אל נמלים שבהם הם מצויים במספר בלתי מספיק, בכפוף להסכמים הקיבוציים ולהסכמתם של העובדים הנוגעים בדבר.

(3) יש לעיין בסיום תעסוקה אך ורק לאחר שניתנה תשומת לב ראויה לאמצעים המוזכרים בפסקת משנה (2) לפסקה זו, ובכפוף לכל ערבויות לתעסוקה שהן, שעשויים היו לתיתן, יש לבסס את הדבר, ככל האפשר, על אמות מידה מוסכמות. עליו להיות כפוף להודעה מוקדמת במידה מספקת, והוא ילווה בתשלומים כמפורש בפסקה 10.

5/..

ה. הקצאה

20. למען מקום שקיימת תעסוקה קבועה או סדירה אצל מעביד מסוים, יש להסכים על שירות הקצאה אשר -

(א) בכפוף להוראות פסקאות 11, 15 ו-17, יספקו לכל מעביד את כוח העבודה הדרוש כדי להבטיח מחזור מהיר של אניות, או, במקרה של מחסור, חלק הוגן מאותו כוח עבודה המתיישב עם כל שיטת עדיפויות שנקבעה;

(ב) ייספקו לכל סוור רשום חלק הוגן מן העבודה הנמצאת;

(ג) יפחיתו כדי מינימום את הצורך בדירושת נוכחות לשם בחירה והקצאה לעבודה, ואת הזמן הנדרש למטרה זאת;

(ד) יבטיחו כי ככל שהדבר מעשי, ובכפוף למחזור הדרוש של משמרות, ישלימו הסוורים את התפקיד שהתחילו בו.

21. בכפוף לתנאים שיש לקובעם על ידי חוקי הארץ או תקנותיה, או על ידי ההסכמים הקיבוציים, תותר העברתם של הסוורים שבתעסוקה סדירה של מעביד אחד לעבודה זמנית אצל מעביד אחר, בשעת הצורך.

22. בכפוף לתנאים שיש לקובעם על ידי חוקי הארץ או תקנותיה, או על ידי הסכמים קיבוציים, תותר העברתם הזמנית של סוורים, על בסיס של התנדבות, מנמל אחד לנמל אחר, בשעת הצורך.

ו. יחסי עבודה

23. הדיונים והמשא ומתן בין המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר לא יכוונו אך ורק ליישובן של שאלות שוטפות, כגון שכר ותנאי עבודה, אלא להסדר כולל המקיף את האמצעים הסוציאליים, השונים הנדרשים כדי לעמוד בפני תוצאותיהן של השיטות החדשות בניצול משען.

24. קיומם של ארגוני מעבידים וארגוני סוורים, שנוסדו בהתאם לעקרונות האמנה בדבר חופש ההתאגדות והגנת הזכות להתארגן, 1948, והאמנה בדבר הזכות להתארגנות ולמקוח קולקטיבי, 1949, המוכשרים להיכנס באורח חופשי למשא ומתן ולהבטיח ביצועם של ההסכמים שהגיעו אליהם, יוכר להיותו חשוב למטרה זאת.

25. יוקם מנגנון מעורב מתאים.. מקום שאין הוא עדיין קיים, כדי ליצור בין הסוורים ובין המעבידים אווירה של אימון ושל שיתוף פעולה, אשר תאפשר הכנסתם של שינויים סוציאליים וטכניים ללא מחיתות וללא סכסוך, ואת יישובה המהיר של כל טרוניה, בהתאם להמלצה בדבר בדיקתן של טרוניות, 1967.

26. ארגוני המעבידים והעובדים יחדיו, כפי הנאות, עם הרשויות המוסמכות, ישתתפו בהפעלתם של האמצעים הסוציאליים הנדרשים, ובמיוחד בהפעלתן של התכניות להסדרת התעסוקה או לייצוב ההשתכרות.

27. יוקמו מערכות קשרים יעילות בין מעבידים וסוורים, ובין מנהיגיהם וחבריהם של ארגוני הפועלים, בהתאם להוראות ההמלצה בדבר הקשרים במפעל, 1967, ויוצאו אל הפועל בכל האמצעים האפשריים, בכל הרמות.

6/..

יד ארגון העבודה בנמלים

28. כדי להפיק מן השיטות החדשות לניטול מטען את מקסימום היתרונות הסוציאליים, יש לערוך הסכמים בין המעבידים או ארגוניהם, מצד אחד, ובין ארגוני העובדים, מן הצד האחר, כדי שישתפו פעולה בהשבחת יעילותה של העבודה בנמלים, בסיוען, במקרה של צורך, של הרשויות המוסמכות.

29. האמצעים המכוונים בהסכמים אלה יוכלו לכלול, בעיקר:

(א) את השימוש בידיעות המדעיות בנושא מחקר העבודה, מתוך התאמתן, כהלכה, לתנאי העבודה בנמלים;

(ב) תכניות מלאות להכשרה מקצועית, לרבות בתחום הבטיחות;

(ג) מאמצים הדדיים מתוך כוונה לסלק כל נוהג מיושן;

(ד) קביעתה של גמישות גדלה בהקצאתו של כוח אדם בין התפקידים השונים מספינה לספינה, מאניה לאניה ומאניה לרציף, ובין התפקידים ברציף;

(ה) ההזקקות, מקום שנחוץ, לעבודה במשמרות ולעבודה במשך ימי החופשה השבועיים;

(ו) ארגון עבודה והכשרה מקצועית, המאפשרים לסוורים למלא כמה תפקידים קרובים;

(ז) התאמתה של מצבה הצוותים לצרכים המוסכמים, בהתחשב בצורך להבטיח תקופות הפסקה סבירות;

(ח) מאמצים הדדיים כדי לבטל, ככל האפשר, פרקי זמן בלתי יצרניים;

(ט) סידורים לשם שימוש יעיל בציוד המכני, בהתחשב בכללי הבטיחות המתאימים ובהגבלות המשקל שמטיל כושר השימוש המקסימלי המאושר של המכונות.

30. אמצעים אלה יתלוו בהסכמים בדבר הסדרת התעסוקה וייצוב ההשתכרות, ובשיפורים בתנאי העבודה המוזכרים בחלק שלקמן של המלצה זאת.

טו תנאי עבודה וחיים

31. החוקים והתקנות לענין בטיחות, בריאות, רווחה והכשרה מקצועית, הנהוגים לגבי מפעלים תעשייתיים, יוחלו באורח יעיל בנמלים, באותם שינויים מבניים כפי שיהא נחוץ; צריך שיתקיימו שירותי פיקוח מוסמכים ומתאימים.

32. התקנים לענין שעות העבודה, מנוחה שבועית, חופשה בשכר ותנאים דומים, לא יהיו נוחים פחות לגבי סוורים מאשר לגבי רוב העובדים במפעלים התעשייתיים.

33. יש לאמץ אמצעים לענין עבודה במשמרות אשר יכללו -

(א) אי השמתו של אותו עובד במשמרות רצופות, למעט בגבולות שנקבעו על ידי חוקי הארץ או תקנותיה, או על ידי הסכמים קיבוציים;

(ב) פיצוי מיוחד בשל אי הנוחות הנגרמת לעובד על ידי עבודת משמרות, לרבות עבודת סוף-שבוע;

(ג) קביעתם של משך זמן מקסימלי נאות ושל קיתוי למשמרות, תוך מתן התחשבות למסיבות המקומיות.

ז/..

34. מקום שהוכנסו שיטות חדשות לניסול מטען והשכר מחושב לפי התפוסה או לפי אופנים אחרים המבוססים על הספק, יש לנקוט באמצעים כדי ששיטות השכר או תעריפי השכר ייבחנו מחדש, ובמקרה הצורך, יתוקנו, יש לשפר את שכרם של הסוורים, מקום שאפשר, בעקבות הכנסתן של השיטות החדשות לניסול מטען.

35. יוכנסו תכניות מתאימות לקיצבאות ולפרישה, מקום שאין הן עדיין קיימות.

הוראות שונות

36. ההוראות המתאימות של המלצה זאת יוחלו, ככל שהדבר מעשי, גם לגבי סוורים עונתיים, בהתאם לחוק הארץ ונוהגה,

האמור לעיל הוא נוסח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושבה החמישים ושמונה, שנתקיים בג׳ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים ושבעה ביוני, 1973.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים ושבעה ביוני, 1973:

נשיא הוועידה,

בינסואה סשיאבולא

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי,

וילפרד ז׳נקס.

ועידת העבודה הבין-לאומית

אמנה 138

אמנה בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה

אומצה על ידי הוועידה במושבה החמישים ושמונה, ג'ניבה, 26 ביוני, 1973.

אמנה 138

אמנה בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,

לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי ונתכנסה למושבה החמישים ושמונה ביום 6 ביוני, 1973,

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויפות בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה, שאלה המהווה את הסעיף הרביעי בסדר יומו של המושב,

בתיתה את דעתה להוראותיהן של האמנה בדבר הגיל המינימלי (תעשיה), 1919, האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודת-ים), 1920, האמנה בדבר הגיל המינימלי (חקלאות), 1921, האמנה בדבר הגיל המינימלי (מייעים ומסיקים), 1921, האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות לא תעשיתיות), 1932, האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודת-ים) (מתוקנת), 1936, האמנה בדבר הגיל המינימלי (תעשיה)(מתוקנת), 1937, האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות לא תעשיתיות) מתוקנת) 1937, האמנה בדבר הגיל המינימלי (דייגים), 1959, והאמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות שמתחת לפני הקרקע), 1965,

בהיותה סבורה כי הגיע הזמן לערוך מסמך כללי בנושא, אשר יחליף, בהדרגה, את המסמכים הקיימים הנוהגים בתחומים כלכליים מוגבלים, במטרה להשיג ביטול כללי של עבודת ילדים,

לאחר שהחליטה כי מסמך זה ילבש צורה של אמנה בין-לאומית,

מאמצת ביום זה, עשרים ושה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים ושלוש, את האמנה שלקמן, שתיקרא "אמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973";

סעיף 1

כל חברה שלגביה עומדת אמנה זו בתוקפה מתחייבת לשקוד על מדיניות ארצית המכוונת להבטיח ביטול אפקטיבי של עבודת ילדים ולהעלות באורח פרוגרסיבי את גיל המינימום לקבלת עובדים לעבודה לרמה המתיישבת עם התפתחותם הפיסית והשכלית השלמה ביותר של בני אדם צעירים.

סעיף 2

1. כל חברה המאשררת אמנה זאת תציין, בהצהרה מצורפת לכתב אישרורה, גיל מינימלי לקבלת עובדים לעיסוק או לעבודה בתוך שטח ארצה, ועל אמצעי הובלה הרשומים בשטח ארצה; בכפוף לסעיפים 4 עד 8 לאמנה זו, שום אדם מתחת לגיל זה לא יתקבל לעיסוק או לעבודה בכל מקצוע שהוא.

2. כל חברה שאישררה את האמנה הזאת רשאית להודיע, במועד מאוחר יותר, למנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, באמצעות הצהרות נוספות, כי היא קובעת גיל מינימלי גבוה יותר מזה שנקבע קודם לכן.

3. הגיל המינימלי שנקבע בהתאם לסק' 1 לסעיף זה לא יהיה למטה מגיל ההשלמה של לימוד חובה בבית הספר, ובכל מקרה לא יהיה למטה מ-15 שנה.

4. על אף הוראות סק' 3 לסעיף זה, חברה שכלכלתה ומוסדותיה החינוכיים אינם מפותחים במידה מספקת, תהא רשאית, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים.

5. הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים, לקבוע, בתחילה, גיל מינימום של 14 שנה.

6. כל חברה שקבעה גיל מינימום של 14 שנה, בהתאם להוראות הסעיף הקטן הקודם, הכלול בדינים וחשבונות שלה על הפעלתה של אמנה זו, שיוגשו לפי סעיף 22 לחוקת ארגון העבודה הבין-לאומי, הצהרה -

(א) כי הנימוקים לעשות כן קיימים עוד; או
(ב) כי היא מסתלקת מלהשתמש בהוראות הנידונות החל מתאריך פלוני.

<u>סעיף 3</u>

1. גיל המינימום לקבלת עובדים לכל סוג של עיסוק או עבודה, שלפי טיבם או המסיבות שבהן הם מתבצעים, הם עלולים לסכן את בריאותם, בטיחותם או מוסריותם של צעירים לא יהיה למטה מ-18 שנה.

2. סוגי העיסוק או העבודה שלגביהם חל סק' 1 לסעיף זה ייקבעו על ידי חוקי הארץ או תקנותיה, או על ידי הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר מקום שהללו קיימים.

3. על אף הוראות סק' 1 לסעיף זה, רשאים חוקי הארץ או תקנותיה, או הרשות המוסמכת לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים להרשות עיסוק או עבודה מגיל 16 שנה, בתנאי שבריאותם, בטיחותם, ומוסריותם של הצעירים הנוגעים בדבר יישמרו במלואן, וכי הצעירים קיבלו הוראה מיוחדת ומתאימה, או הכשרה מקצועית, בענף הפעילות השייך לכך.

<u>סעיף 4</u>

1. ככל שהדבר נחוץ, רשאית הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים, להוציא מכלל תחולתה של אמנה זאת סוגים מוגבלים של עיסוק או עבודה, שלגביהם מתעוררות בעיות החלה מיוחדות וממשיות.

2. כל חברה המאשרת אמנה זאת תרשום בדו"ח הראשון שלה על הפעלתה של אמנה זאת, שיוגש לפי סעיף 22 של חוקת ארגון העבודה הבין-לאומי, כל סוגים שעשויים היו להוציאם מן הכלל, בהתאם לסק' 1 לסעיף זה, מתוך שתציין את הטעמים להוצאה כאמור , ותודיע בדינים וחשבונות שלאחר מכן את מצב החיקוק ונוהגה לגבי הסוגים שהוצאו, ואת השיעור שבו ניתן תוקף, או מוצע כי יינתן תוקף לאמנה לגבי סוגים כאמור.

3. עיסוק או עבודה הנכללים בסעיף 3 לאמנה זאת לא יוצאו מכלל תחולה של האמנה בהתאם לסעיף זה.

<u>סעיף 5</u>

1. חברה שכלכלתה ושרותיה המינהליים אינם מפותחים במידה מספקת, רשאית, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים, להגביל, בתחילה, את תחום תחולתה של אמנה זאת.

2. כל חברה המשתמשת בהוראות סק' 1 לסעיף זה, תציין, בהצהרה מצורפת לכתב אישרורה, את ענפי הפעילות הכלכלית, או את סוגי המפעלים, שלגביהם תחיל את הוראות האמנה.

3. הוראות אמנה זו יהיו נוהגות כמינימום על שלקמן: כריה, חציבה; ייצור תעשייתי; בניה; חשמל, גאז ומים; שירותים סניטריים, הובלה, החסנה ותחבורה; מטעים ומפעלים חקלאיים אחרים, המייצרים בעיקרם למטרות מסחר, אך למעט משקי משפחות או משקים בקנה מידה קטן, המייצרים לצריכה מקומית ושאינם מעסיקים ברגיל עובדים שכירים.

4. כל חברה שהגבילה את תחום תחולתה של אמנה זאת בהתאם לסעיף זה –

(א) תציין בדינים וחשבונות שלה לפי סעיף 22 לחוקת ארגון העבודה הבין-לאומי את מצבה הכללי לענין עיסוקם ועבודתם של צעירים וילדים בענפי פעילות המוצאים מתחום תחולתה של אמנה זאת, וכל התקדמות שעשויה היתה להתקיים לקראת הפעלה רחבה יותר של הוראות האמנה;

(ב) רשאית בכל עת להרחיב באורח פורמלי את תחום התחולה, באמצעות הצהרה שתישלח אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי.

סעיף 6

אמנה זאת אינה חלה על עבודה הנעשית בידי ילדים וצעירים בבתי ספר, לשם חינוך כללי, מקצועי או טכני, או במוסדות הכשרה אחרים, או על עבודה הנעשית בידי בני אדם בגיל 14 שנה, לפחות, במפעלים, מקום שעבודה כאמור מבוצעת בהתאם לתנאים שנקבעו על ידי הרשות המוסמכת, לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים, והיא חלק בלתי נפרד :-

(א) מהוראה או מהכשרה מקצועית, שהאחריות להן מוטלת קודם כל על בית ספר או על מוסד להכשרה מקצועית; או

(ב) מתכנית להכשרה מקצועית שאושרה על ידי הרשות המוסמכת והמבוצעת בעיקרה או בשלמותה במפעל; או

(ג) מתכנית הדרכה המיועדת להקל על בחירתם של מקצוע או של סוג הכשרה מקצועית.

סעיף 7

1. חוקי הארץ או תקנותיה רשאים להתיר העסקתם או עבודתם של בני אדם בגיל 13 עד 15 בעבודה קלה אשר

(א) אינה עלולה להיות מזיקה לבריאותם או להתפתחותם; וכן

(ב) אין בה כדי לפגוע בביקורם בבית הספר, בהשתתפותם בתכניות להדרכה מקצועית שאושרו על ידי הרשות המוסמכת, או בכושרם ליהנות מן ההוראה שקיבלו.

2. חוקי הארץ או תקנותיה רשאים כמו כן להתיר עיסוקם או עבודתם של בני אדם בגיל 15 שנה, לפחות, אך שלא השלימו עדיין את לימוד החובה אשר להם בבית הספר, בעבודה הממלאת אחר הדרישות שנקבעו בפסקאות (א) ו-(ב) לסק' 1 של סעיף זה.

3. הרשות המוסמכת תגדיר את הפעילויות שבהן ניתן להתיר עיסוק או עבודה לפי סק' 1 ו-2 לסעיף זה, ותקבע את מספר השעות שבמשכן רשאים לבצע עיסוק או עבודה כאמור, ואת התנאים שבהן רשאים לבצע עיסוק או עבודה אלה.

4. על אף הוראות סק' 1 ו-2 לסעיף זה, חברה שהשתמשה בהוראות סק' 4 לסעיף 2, רשאית, ככל שהיא ממשיכה לעשות כן, להחליף את הגילים 12 ו-14 תחת הגילים 13 ו-15 בס"ק 1, ואת הגיל 14 תחת הגיל 15 בסק' 2 לסעיף זה.

סעיף - 8

1. לאחר התייעצות עם ארגוני המעבידים והעובדים הנוגעים בדבר, מקום שהללו קיימים רשאית הרשות המוסמכת, בהיתרים המוענקים במקרים אינדיבידואליים, להרשות חריגים לגבי איסור התעסוקה או העבודה שנקבע בסעיף 2 לאמנה זו, למטרות כגון השתתפות במופעים אמנותיים.

2. היתרים שהוענקו כך יגבילו את מספר השעות שבמשכן מורשית התעסוקה או העבודה, ויקבעו את התנאים לתעסוקה או לעבודה אלה.

סעיף - 9

1. הרשות המוסמכת תנקוט בכל הצעדים הנדרשים, לרבות קביעת עונשין מתאימים, כדי להבטיח את ההלתך למעשה של הוראות אמנה זו.

2. חוקי הארץ או תקנותיה, או הרשות המוסמכת, יקבעו את בני האדם הנושאים באחריות למילוין של ההוראות המקנות תוקף לאמנה.

3. חוקי הארץ או תקנותיה, או הרשות המוסמכת, יקבעו את הפנקסים או את המסמכים האחרים אשר יוחזקו ויימצאו לדורשיהם על ידי המעביד; פנקסים או מסמכים אלה יכללו את שמותיהם ואת גילם, או תאריך לידתם, כשהם מאושרים כדין, כל מקום שאפשר, של בני האדם שהוא מעסיקם, או העובדים למענו, ואשר הינם למטה מגיל 18 שנה.

סעיף - 10

1. אמנה זאת מתקנת, בתנאים שנקבעו בסעיף זה, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (תעשיה) 1919, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודת ים), 1920, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (חקלאות), 1921, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (מייעים ומסיקים), 1921, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודת ים) (מתוקנת), 1936, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות לא תעשיתיות) 1932, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (תעשייה) (מתוקנה), 1937, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות לא תעשיתיות) (מתוקנת), 1937, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (דייגים), 1959, ואת האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות שמתחת לפני הקרקע), 1965.

2. כניסתה לתוקף של אמנה זו לא תנעל את האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודת ים) (מתוקנת), 1936, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (תעשיה) (מתוקנת), 1937, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות לא תעשיתיות) (מתוקנה), 1937, את האמנה בדבר הגיל המינימלי (דייגים), 1959, ואת האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות שמתחת לפני הקרקע), 1965, מאישרור נוסף.

3. האמנה בדבר הגיל המינימלי (תעשייה), 1919, האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודת ים) 1920, האמנה בדבר הגיל המינימלי (חקלאות), 1921, והאמנה בדבר הגיל המינימלי (מייעים ומסיקים), 1921, יינעלו לאישרור נוסף, בשעה שכל הצדדים להן הסכימו לנעילה כאמור על ידי אישרורה של אמנה זו, או בהצהרה שהועברה אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי.

4. שעה שנתקבלו חיוביה של אמנה זו.

(א) על ידי חברה שהיא צד לאמנה בדבר הגיל המינימלי (תעשיה) (מתוקנת), 1937, וגיל מינימלי של לא פחות מ-15 שנה צויין בהתאם לסעיף 2 לאמנה זו, יהיה הדבר גורר מן הדין ~~את~~ ההסתלקות המיידית מאותה אמנה,

(ב) לגבי עבודות לא תעשיתיות, כמוגדר באמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות לא תעשיתיות), 1932, על ידי חברה שהיא צד לאותה אמנה, יהא הדבר גורר מן הדין את הסתלקות המיידית מאותה אמנה,

(ג) לגבי עבודות לא תעשיתיות, כמוגדר באמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות לא תעשיתיות) (מתוקנת), 1937, על ידי חברה שהיא צד לאותה אמנה, וגיל מינימלי של לא פחות מ-15 שנה צויין בהתאם לסעיף 2 לאמנה זאת, יהא הדבר גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאותה אמנה,

(ד) לגבי עבודת ים על ידי חברה שהיא צד לאמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודת ים) (מתוקנת), 1936, וגיל מינימלי של 15 שנה לפחות צויין בהתאם לסעיף 2 לאמנה זאת, או קבעה החברה כי סעיף 3 לאמנה זאת חל על עבודת ים, יהא הדבר גורר מן הדין את ההסתלקות המידית מאותה אמנה.

(ה) לגבי עבודה בדיג ים, על ידי חברה שהיא צד לאמנה בדבר הגיל המינימלי (דייגים), 1959, וגיל מינימלי של לא פחות מ-15 שנה צויין בהתאם לסעיף 2 לאמנה זו, או קבעה החברה כי סעיף 2 לאמנה זאת חל על עבודה בדיג ים, יהא הדבר גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאותה אמנה.

(ו) על ידי חברה שהיא צד לאמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודות שמתחת לפני הקרקע), 1959 וגיל מינימלי שאיננו למטה מן הגיל שצויין בהתאם לאותה אמנה צויין בהתאם לסעיף 2 של אמנה זו, או קבעה החברה כי גיל כאמור חל על עבודות שמתחת לפני הקרקע במכרות בתוקף סעיף 3 לאמנה זו, יהא הדבר גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאותה אמנה,

אם וכאשר תיכנס אמנה זו לתוקפה.

5. קבלתם של חיובי אמנה זו -

(א) תהא גוררת את ההסתלקות מן האמנה בדבר הגיל המינימלי (תעשיה), 1919, בהתאם לסעיף 12 שבה,

(ב) לגבי חקלאות, תהא גוררת את ההסתלקות מן האמנה בדבר הגיל המינימלי (חקלאות), 1921, בהתאם לסעיף 9 שבה,

(ג) לגבי עבודת ים, תהא גוררת את ההסתלקות מן האמנה בדבר הגיל המינימלי (עבודת ים), 1920, בהתאם לסעיף 10 שבה, ומן האמנה בדבר הגיל המינימלי (מיגעים ומסיקים), 1921, בהתאם לסעיף 12 שבה, אם וכאשר תיכנס אמנה זו לתוקפה.

סעיף 11

כתבי האישרור הפורמליים של אמנה זו יועברו למנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום.

סעיף 12

1. אמנה זו לא תחייב אלא אותן החברות של ארגון העבודה הבין-לאומי שכתבי אישרורן נרשמו אצל המנהל הכללי.

2. היא תיכנס לתוקפה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשמו כתבי האישרור של שתי חברות אצל המנהל הכללי.

3. לאחר מכן, תיכנס אמנה זו לתוקפה לגבי כל חברה וחברה שנים עשר חודשים לאחר התאריך שבו נרשם כתב אישרורה.

סעיף 13

1. חברה שאישרה אמנה זאת, רשאית להסתלק הימנה בתום עשר שנים מן התאריך שבו נכנסה האמנה לראשונה לתוקפה, בכתב שיועבר אל המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי, לשם רישום. הסתלקות זו לא תהא בת תוקף אלא שנה אחת לאחר תאריך רישומה.

2. כל חברה שאישרה אמנה זו ואינה משתמשת, תוך השנה שלאחר תום תקופת עשר השנים הנזכרות בסק' דלעיל, בזכות ההסתלקות שנקבעה בסעיף זה, תהא קשורה בה לתקופה נוספת של עשר שנים, ולאחר מכן היא תהא רשאית להסתלק מאמנה זו בתום כל תקופת עשר שנים, לפי התנאים שנקבעו בסעיף זה.

סעיף 14

1. המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יודיע לכל חברות ארגון העבודה הבין-לאומי על רישומם של כל כתבי האישרור וכתבי ההסתלקות שהועברו אליו על ידי חברות הארגון.

2. המנהל הכללי, בהודיעו לחברות הארגון על רישומו של כתב האישרור השני המועבר אליו, יסב את תשומת לבן של חברות הארגון אל התאריך שבו תיכנס האמנה לתוקפה.

סעיף 15

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי יעביר למזכיר הכללי של האומות המאוחדות לשם רישום בהתאם לסעיף 102 של מגילת האומות המאוחדות, פרטים מלאים על כל כתבי האישרור וכתבי ההסתלקות שנרשמו על ידו, בהתאם להוראות הסעיפים דלעיל.

סעיף 16

הוועד המנהל של ארגון העבודה הבין-לאומי יגיש לוועידה הכללית, בזמנים שייראו לו כנחוצים, דין וחשבון על ביצוע אמנה זאת, ויבחן אם רצוי להעלות על סדר יומה של הוועידה את שאלת תיקונה, כולה או מקצתה.

סעיף 17

1. אימצה הוועידה אמנה חדשה המתקנת אמנה זו, כולה או מקצתה, הרי אם לא קבעה האמנה החדשה אחרת -

(א) יהא אישרורה של האמנה המתקנת החדשה על ידי חברה גורר מן הדין את ההסתלקות המיידית מאמנה זו, על אף הוראות סעיף 13 דלעיל, אם וכאשר תיכנס האמנה המתקנת החדשה לתוקפה;

(ב) תחדל אמנה זאת, החל מתאריך כניסת האמנה המתקנת החדשה לתוקפה, לעמוד לאישרור על ידי החברות.

2. בכל מקום תישאר אמנה זאת בתוקפה, בצורה ובתוכנה הקיימים, לגבי אותן החברות אשר אישרורה אך לא אישרו את האמנה המתקנת.

סעיף 19

הנוסח האנגלי והנוסח הצרפתי לכתב אמנה זו דין מקור להם במידה שווה.

האמור דלעיל הוא נוסח אמת של האמנה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין לאומי במושבה החמישים-ושמונה, שנתקיים בג'ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים ושבעה ביוני, 1973.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים ושבעה ביוני, 1973.

נשיא הוועידה,

בינמוא מסיאבולא

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין לאומי

ולפרד ז'נקס

ועידת העבודה הבין-לאומית

<u>המלצה 146</u>

המלצה בדבר הגיל המינימלי לקבל עובדים לעבודה
אומצה על ידי הוועידה במושבה החמישים ושמונה,
ג'ניבה, 26 ביוני, 1973.

<u>המלצה 146</u>

המלצה בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי,

לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי ונתכנסה למושבה החמישים ושמונה ביום 6 ביוני, 1973,
בהכירה כי ביטולה האפקטיבי של עבודת ילדים וההעלאה הפרוגרסיבית של גיל המינימום לקבלת עובדים לעבודה מהווים רק בחינה אחת לשמירתם וקידומם של ילדים וצעירים,
בתיתה את דעתה לדאגתה של מערכת האומות המאוחדות כולה לשמירה וקידום אלה,
לאחר שאימצה את האמנה בדבר הגיל המינימלי 1973,
ברצותה להוסיף ולהגדיר יסודות מתאימים של מדיניות שהם עניינו של ארגון העבודה הבין-לאומי,
לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסויימות בדבר הגיל המינימלי לקבלת עובדים לעבודה שאלה המהווה את הסעיף הרביעי בסדר יומו של המושב,

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של המלצה המשלימה את האמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973,
מאמצת היום הזה, עשרים ושסה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים ושלוש, את ההמלצה שלקמן, שתיקרא " המלצה בדבר הגיל המינימלי, 1973:

I מדיניות ארצית

1. כדי להבטיח את הצלחתה של המדיניות הארצית שנקבעה בסעיף 1 לאמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973, יש ליתן עדיפות גבוהה לתכנון לשם צרכיהם של ילדים וצעירים, ולמילוים של צרכם של אלה, במדיניות הפיתוח הארצית, ובתוכניות הפיתוח הארציות, ולהרחבה פרוגרסיבית של האמצעים המתואמים הנחוצים כדי לספק את תנאי הגידול הפיסי והשכלי הטובים ביותר לילדים ולצעירים.

2. בקשר לזה יש ליתן תשומת לב מיוחדת לאותם תחומי תכנון ומדיניות כדלקמן:

(א) התחייבות ארצית יציבה לתעסוקה מלאה, בהתאם לאמנה ולהמלצה בדבר מדיניות התעסוקה, 1964, ונקיטת אמצעים המיועדים לקדם התפתחות המכוונת לתעסוקה באזורים כפריים ועירוניים;

(ב) הרחבה פרוגרסיבית של אמצעים כלכליים וסוציאליים אחרים כדי להקל על העוני, כל מקום שהוא קיים, וכדי להבטיח למשפחות רמות חיים ופרנסה שיהיו כאלה, שיעשו לבלתי נחוץ להזדקק לפעילות הכלכלית של ילדיהן;

(ג) פיתוחם והרחבתם הפרוגרסיבית, ללא כל הפליה, של אמצעי הביטוח הסוציאלי ורווחת המשפחה, המכוונים להבטיח כלכלתם של ילדים לרבות קצובת ילדים;

(ד) פיתוחם והרחבתם הפרוגרסיבית של אמצעים מספיקים לחינוך ולהכוונה ולהכשרה מקצועיות, המתאימים בצורתם ובתוכנם לצרכיהם של הילדים והצעירים הנוגעים בדבר;

(ה) פיתוחם והרחבתם הפרוגרסיבית של שירותים מתאימים לשם הגנה על ילדים וצעירים לרבות צעירים מועסקים, ולרווחתם, ולשם קידום התפתחותם.

3. יש להתחשב התחשבות מיוחדת, כפי הנחוץ, בצרכיהם של ילדים וצעירים חסרי משפחה, או שאינם גרים עם משפחותיהם, ושל ילדים וצעירים נודדים, המתגוררים ועובדים עם משפחותיהם. אמצעים הננקטים לתכלית זאת יכללו מתן מענקים והכשרה מקצועית.

4. ביקור מלא בבית הספר, או השתתפות מלאה בתכניות מאושרות להכוונה מקצועית או להכשרה מקצועית, יידרשו ויובטחו בצורה אפקטיבית עד לגיל השווה לזה שצויין לשם קבלת עבודים לעבודה, בהתאם לסעיף 2 של האמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973.

5. (1) תשומת לב תינתן לאמצעים כגון הכשרה מכינה, שאיננה כרוכה בסיכונים, לסוגי תעסוקה או עבודה, שלגביהם הגיל המינימלי שנקבע בהתאם לסעיף 3 של האמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973, הוא גבוה מן הרגיל של סיום לימוד החובה השלם בבית הספר.

(2) יש לשקול אמצעים דומים, מקום שהדרישות המקצועיות לתעסוקה מיוחדת כוללות גיל מינימלי לשם קבלה לעבודה שהיא גבוה מן הגיל של סיום לימוד החובה השלם בבית הספר.

II הגיל המינימלי

6. הגיל המינימלי ייקבע באותה רמה לגבי כל תחומי הפעילות הכלכלית.

7. (1) החברות ייקבעו לעצמן כמטרה להעלות באורח פרוגרסיבי לשש עשרה שנה את הגיל המינימלי לקבלת עובדים לתעסוקה או לעבודה, שצויין בהתאם לסעיף 2 של האמנה בדבר הגיל המינימלי 1973.

(2) מקום שהגיל המינימלי לקבלת עובדים לתעסוקה או לעבודה הנכללות בסעיף 2 לאמנה בדבר הגיל המינימלי בהם הוא עדיין מתחת ל-15 שנה, יש לנקוט בצעדים דחופים כדי להעלותו לאותו רמה.

8. מקום שאין הדבר מעשי מיד לקבוע גיל מינימלי לכל התעסוקה בחקלאות ובפעילויות קשורות בכך באזורים כפריים, יש לקבוע לפחות גיל מינימלי להעסוקה במטעים ובמפעלים חקלאיים אחרים המוזכרים בסעיף 5, סק׳ 3, של האמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973.

III תעסוקה או עבודה מסוכנות

9. מקום שהגיל המינימלי לקבלת עובדים לסוגי תעסוקה או עבודה העלולים לסכן את בריאותם ובטיחותם או מוסריותם של צעירים הוא עדיין מתחת ל-18 שנים יינקטו צעדים מיידיים כדי להעלותו לאותה רמה.

3/..

10. (1) בקביעתם של סוגי התעסוקה או העבודה שעליהם חל סעיף 3 לאמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973, יש להתחשב התחשבות מלאה בתקני העבודה הבין לאומיים השייכים לענין, כגון אלו הנוגעים להומרים, גורמים או תהליכים מסוכנים (לרבות קרינה מיוננות), הרמת משאות כבדים ועבודה מתחת לפני הקרקע.

(2) רשימת סוגי התעסוקה או העבודה הנידונים תיבחן מחדש באורח תקופתי ותתוקן כפי הנחוץ, במיוחד לאור התקדמות המדע והטכניקה.

11. מקום שמתוך סימוכין על סעיף 5 של האמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973, לא נקבע מיד גיל מינימלי לגבי ענפים מסויימים של פעילות בכלכלית, או סוגים מסויימים של מפעלים, יש לעשות להחלתן של הוראות מהאימות לענין גיל מינימלי בהם, לגבי סוגי תעסוקה או עבודה הכוללים סיכונים לצעירים.

IV חנאי עבודה

12. (1) יינקטו אמצעים כדי להבטיח שהתנאים שבהם מועסקים או עובדים ילדים וצעירים למטה מגיל 18 שנה יגיעו לרמה מניחה את הדעת, ויקוימו בה. תנאים אלה יפוקחו בקפדנו.

(2) כמו כן יינקטו אמצעים כדי לשמור לפקח על התנאים שבהם ילדים וצעירים עובדים הכוונה מקצועית והדרכה מקצועית במפעלים מוסדות הכשרה ובתי ספר לחינוך מקצועי או טכני, וכדי לערוך תקנים לשמירתם ולהתפתחותם של ילדים וצעירים אלה.

13. (1) בקשר להחלתו של הסעיף הקטן הקודם, וכן בהקניית תוקף לסעיף 7, סק׳ 3, של האמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973, יש ליתן תשומת לב מיוחדת -

(א) למתן גמול הוגן ולשמירתו, מתוך שייזכר העיקרון של שכר שווה בעד עבודה שווה;

(ב) להגבלה קפדנית של השעות שאותן מבלים בעבודה, ליום ולשבוע, ולאיסור שעות נוספות, כך שיותר זמן מספיק לשם חינוך והכשרה (לרבות הזמן הנחוץ לעבודה בית הקשורה בזאת), לשם מנוחה ולשם פעילויות פנאי.

(ב) להענקת תקופת מינימום רצופה של מנוחת לילה בת 12 שעות, ושל ימי מנוחה שבועיים שבמנהג, וללא אפשרות של חריגה, למעט מקרה חרום ממש.

(ד) להענקת חופשה שנתית בשכר של ארבע שבועות, לפחות ומכל מקום שאיננה קצרה מזו המוענקת למבוגרים;

(ה) להגנה באמצעות מערכות הביטוח הסוציאלי, לרבות המערכות לגימלאות בשל פגיעות עבודה ומחלות מקצוע, לטיפול רפואי ולגמלאות מחלה, ויהיו תנאי התעסוקה או העבודה אשר יהיו;

1. לקיומם של תקנים מניחים את הדעת לבטיחות ולבריאות, והדרכה ופיקוח מתאימים.

2. פסקה (1) לסק׳ זה חלה על יורדי ים צעירים, ככל שאין הם כלולים, לגבי הענינים הנידונים בהן, באמנות העבודה הבין-לאומיות ובהמלצות העבודה הבין-לאומיות הנוגעות במיוחד לעבודת ים.

4/..

V אכיפה

14. (1) האמצעים כדי להבטיח אכיפה אפקטיבית של האמנה בדבר הגיל המינימלי, 1973, ושל ההמלצה זו יכללו את –

(א) חיזוקם כפי הנחוץ, של הפיקוח על העבודה והשירותים הקשורים בכך, למשל, באמצעות הכשרתם המיוחדת של מפקחים לגלות שימושים לרעה בתעסוקתם או בעבודתם של ילדים וצעירים ולתקן שימושים לרעה כאמור; וכן,

(ב) חיזוקם של השירותים לשם שיפורה של ההכשרה במפעלים ולשם הפיקוח עליה.

(2) יושם דגש על התפקיד שיוכלו המפקחים למלאותו בהמצאת אינפורמציה ועצה בדבר אמצעים אפקטיביים למילוי ההוראות הנוגעות לענין, וכן בהבטחת אכיפתן.

(3) הפיקוח על העבודה והפיקוח על ההכשרה במפעלים יתואמו בקפדנות, כדי לספק את היעילות הכלכלית הגדולה ביותר, ובדרך כלל, יפעלו שירותי מינהל העבודה תוך שיתוף פעולה הדוק עם השירותים האחראים לחינוכם, הכשרתם, רווחתם והכוונתם של ילדים וצעירים.

15. תשומת לב מיוחדת תינתן –

(א) לאכיפתן של ההוראות הנוגעות לתעסוקה בסוגים מסוכנים של תעסוקה ועבודה; וכן

(ב) במידה שהחינוך או ההכשרה הם חובה, למניעת תעסוקתם או עבודתם של ילדים וצעירים במשך השעות שבהן נמצאת ההוראה לדורשיה.

16. יש לנקוט באמצעים שלקמן כדי להקל על בדיקת הגילים:

(א) הרשויות הציבוריות יקיימו שיטה יעילה של רישום לידה אשר תכלול הוצאתן של תעודות לידה;

(ב) המעבידים יידרשו להחזיק ולהמציא לרשותה של הרשות המוסמכת פנקסים או מסמכים אחרים, המציינים את שמותיהם וגיליהם, או תאריכי לידתם, שאושרו כדין, כל מקום שאפשר, לא רק של ילדים וצעירים המועסקים על ידיהם, אלא גם של אלה המקבלים הדרכה מקצועית או הכשרה מקצועית במפעליהם;

(ג) לילדים וצעירים העובדים ברחובות, בדוכנים שמחוץ, במקומות ציבוריים, בעיסוקים ניידים, או בנסיבות אחרות העושות את בדיקת רשומות המעבידים בלתי מעשית, יוצאו רשיונות או מסמכים אחרים המציינים את התאמתם לעבודה כאמור.

האמור לעיל הוא נוסח אמת של ההמלצה שאומצה כדין על ידי הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי במושבה החמישים ושמונה, שנתקיים בג'ניבה ושעל נעילתו הוכרז ביום עשרים ושבעה ביוני, 1973.

ולראיה צרפנו את חתימותינו היום הזה, עשרים ושבעה ביוני, 1973:

נשיא הוועידה,

בינשוא שיאבולא

המנהל הכללי של משרד העבודה הבין-לאומי

וילפרד ג'נקס